

ناسکویٲری

دهزگای چاپ و بلاوکردنه‌وهی

زنجیره‌ی روشنبیری

*

خاوه‌نی ئیمتیاز: شهوکه‌ت شیخ یه‌زده‌ین

سه‌رنووسیار: به‌دران شه‌مه‌د هه‌بیب

ناوونیشان: دهزگای چاپ و بلاوکردنه‌وهی ئاراس، شه‌قامی گولان، هه‌ولیر

ناسکویٹری

شوکور مستہفا

ناوی کتیب: ناسکوژی
نووسینی: شوکور مستهفا
بلاوکراوهی ئاراس- ژماره: ۹۷۷
دهرهینانی هونه‌ریی ناوه‌وه: ئاراس ئه‌کرهم
به‌رگ: مه‌ریه‌م موته‌قییان
چاپی یه‌که‌م، هه‌ولیر - ۲۰۱۰
له به‌ریوه‌به‌رایه‌تی گشتیی کتیبخانه گشتییه‌کان له هه‌ولیر ژماره ۲۷۲ی سالی
۲۰۱۰ی دراوه‌تی

ئەحمەد عارف

شاعیری گەورە کورد لە کوردستانی تورکیا

ئەحمەد عارف شاعیریکی گەورە هاجەرخی کوردی دیار بەکرە. یەشار کەمالی زۆری لەمەڕ دواوە. تەنانهت دەلی له نازم حکمەت، شاعیری گەورە و جیهانیی تورک گەلی دەولەمەندترە، چونکە شارەزای ئەدەبیاتی کۆن و نوێی رۆژھەلات و رۆژاوا، بنەمای شارەزایییەکی له ناخی ئەزمونیکی ئیکجار قوول و رەسەنەو هەلەقوولی. شیعری بە کوردی و بە تورکی زۆرن، له گەربی و فارسی و تورکی و کوردی بە ئەدەبیاتەو زۆر شارەزایە.

تیبینییهکانی لەمەڕ قەلای دیار بەکر و لۆریکی عادیلۆش

بۆ بەی و هەناری هەر وەختە گیانم دەرچی

ملی خۆم شۆڕ دەکەم، دەپۆم

کاری تەیر و توو و مار و میروان نییە بزائن

قەت پرس مەکەن

لا اااا...

فەرمانی رەش بەسەرە رێیاندا بلاو کراوەتەو

باخچە یار تەفروتونا

پۆر و قژ بە خوین سوور دەکا

ئەوێ که هەیه پارچەیهک گیانە

بۆ بەلاوگێریی دەدەم

ئای نەمینم لۆوۆ...

دهستم پهتى
پټم له داودا
به لآم ئه وه بزانه ديسان منم
چ تووش و دژوارى دهئو وينم
يه كيكي بى زار و زمان
قه لآى ديار به كړئ...

دهشكوئ
وهك خوينى سوور، سوورگول
وه له لايه كه وه به فر دهبارئ
با به ره و قهر هجه داغى رادمالئ
بروانه سمپلئ به ستوو
وه ره قيش هه لديم
ز مهره كه هى دريژه هى كيشا دريژه
تو به بيرم دتبه وه، وهك بهارئ
تو وهك ديار به كړئ
له چ له چ هئژا تر نيه
تامى بيره وه ريبى تو...

ئاوى هه مروه ات مهبى
چوار په نجه شهخته له سهر ئاوى ديجه
ئيمه ئاو له بيردردينين بو دفر و ئامان
چا له به فر ده كوئينين
دايكي من وهك سر ئيش و ئازارى خوئ وه د هشيرئ
«بابه» ده لئ. «بهار هات به سه رده چئ».

خوشکم دوو گیانه، قورس و گران
کچه جوانه دیتووته تۆ
جاری پیتشوو شهرم دهکا خۆ وهدهشیری
پاشانیش دهترسی
دهلّی من دهمرم
گیانکی دی زیده دهبی له ناومان ئەم زمستانه
چکۆلهکهه، من تۆ له کیندهر وهشیرم؟
خوارزاکی ئەحمهه عارف
تو له سه سه رهران
سه رچاوان هانی.

تۆ هاتییه دنیا یی
سی رۆژانمان به برسی هیشتییه وه
سی رۆژانمان مه مک نه دایتی
عادیلۆشی من
بۆ ئەوهی نه خووش نه کهوی
بۆ ئەوهی چونکه دهستوورمان وایه
ده هه پدی، سه روهختی مه مک ئیستایه
بمژه و گه وه به ..
ئهمانه
کویره مار و شامارن
ئهمانه
چاویان بریوه ته
نان و ناوی ئیمه
ئهمانه بناسه

بىناناسە و گەورە بە
ئەمە ناموسە
لە كونيەماندا نووسراوہ
ئەمەيش سەبەر
لە ژەھر چكاوہ
خۇتياڭ پىدا ھەلاواسە
بگرە و مەزن بە.

كۆوارى بەيان، ژمارە ۹۸، ئەپىلولى ۱۹۸۴.

ئەحمەد عارف شاعىرىكى گەورە كوردە لە توركىيا، لە دياربەكر، لە كوردستانى توركىيا، لە سالى ۱۹۲۷دا لەدايك بوو، شىعرەكانى بۇ يەكەم جار لە ۱۹۴۸-۱۹۵۱دا لە يەك دوو كۆوارى كىدا بەرچا و كەوت. چەنانىك لە كولىيەى زمان و مېژوو و جوغرافىاي ئەنقەرە خويندى. لە پاشان گىرا. كاتىكى نوخشەى شىعرەكانى بەديار كەوت ئورخان وەلى و ھاوپىيانى شۆرەسوارى مەيدانى شىعر بوون. سەردەمى غەرىب بەسەر چووبوو. سەباحەدىن ئەيووب ئۆغلۇ گوتەنى «بە دەورى ھونەرى گەلدا دەور و خولدان دەستى پى كرىبوو». سەرلەبەرى لاوان، سەرلەبەرى تازە پىنگەبىوان پشتيان بە ئورخان وەلى و ئۆكتاى رىفەعت و مەلىح جەودەت ئەندايەوہ دابوو، وەك شىعر، تەنيا ئەوہ بى ئەوان دەياننووسى و لەوہى ئەوان دەياننووسى بترازى نەدەبوو بە شىعر. ئەم ھەلۆپستە نازانستانەيەى لاوان زۆرى زيان بە شىعر گەياند. بەلام سەرەراى ئەوہى زۆرىنەى ھونەرمەندە لاوەكان بەو جۆرە نەبوون، ھى واشيان، لەوانى رىگاي جەمسەرى نىوان خۇيان گەشە پى دەدا و ھىندەشيان گۆپى بە ئورخان وەلى و ھاوپىيەكانى نەدەدا، وەنەبى نەبووين. جا ئەحمەد عارف لە رىزى ئەو كەسانەدا دەبىنين. تەنانەت لە يەكەم شىعرييەوہ گۆپى نەدابووہ نىوەرۆكى ئەو شىعرانەى لەگەل غەربىدا ھاتبوون. بە تەنگ بزوتنەوہيىكى شىعەرى بى شىعر لە پىشنىھادكرنەوہ نەدەھات، شتىكى ئاوا

له ئارادا بوو. ئو يهك لهو كهسانه بوو گوځيان بهم بزووتنه وهيه نه ددها و به رووكارى خوځاندا دهروځيشتن.

شيعرى ئه حمده عارف له سه رتيكه وه له سه ر ږتيازه كه ي نازم حيكمه ت، راستتر بلځيم، هه ر له سه ر ئو ږتيازه ي نازم حيكمه تى له سه ر ده روځي به گه شه كه وت و خه ملى. به لام جياوازي گه وره يش له نځوان ئه م دوو كه له شاعيره دا هه يه. نازم حيكمه ت شاعيرى شاره، له ده شت و راستانه وه له گه ل مرځ به دنگ دى و وهك «له روځانه ييكي گه وره ي به پيت و به ره كه ت» بچى، به ده شتيكى راستانى، ته ختاني كاكى به كاكيدا، بكشى وايه، شارستانيه. هه رچى ئه حمده عارفه كه ژ و كيو، چيا و ره وژ و به نده ن و مله و يالان ده چرځ، ئو كه ژ و كيوانه ده چرځ، سه ر به لايه نايه تى نانس ن و بى ته مه ن و (ناسن)، شيعرى ئه م له شيوه نيكي تاك و بى مانه ند و دوور و دريژ ده چى. هيشتا «چاوى به ده ريا نه كه وتووه» خوځى كرووه به به لاهه گيږي مندا لان. شيعره كاني له نيو كيوى و ته يرو تووان، له نيو گولو كه كيويان گوتراون، له مشتووى خه نجه ركي هه لكه ندراون، به لام ئو شينه وهك هيوايه كي له پږ به سرودى سه ركه وتن وه رگه را و «تروسكه ي وه همى، راستتر بلځيم، حيرس» يكي تيژى تيدانه. شيعرى پيشمه رگه يه كه به دم شه روه هه لده كاته لاوك و حه يران، له كاتى بريندار بوونيدا كورته ديروكان بځ هاوږياني ده هونځته وه و ئوه بير ناكا به فه لسه فه و بيروپروايان هه وين كا. له نيو سروشتيكا پشوو ددها، له تاو كوټ و پتوه ندى قورس و گران توان و گوري ده گز راچوونى سست كراوه، پتر له مل نه دان و سه ركيشيدا خوځى ده نوځنى. له ده وروبه ريكا هه ناسه ددها هيشتا له درپي باز و شه هځن و پلنگدايه.

له ۱۹۵۹ - ۱۹۶۲ د ئه حمده عارف له روژنامه ي (مه دهنه يه ت) كاري ده كرد هه ر له و چه نانه يشدا بوو، له گه ل جه مال سوره ييا ناشنايه تى پيدا كرد له ئه نقه ره. ئه م ناشنايه تيه ش موزه فه ر ئه ردوست پيكي هينا. ئو دهمى موزه فه ر ئه ردوست كارگيږي چاپخانه ي روژنامه ي ئولوس بوو. جه مال سوره ييا ده لى: «حه وتووى سى و چوار روژ، راستتر بلځيم، حه وتووى سى و

چوار شهو، هه‌میشه له‌گه‌ل ئه‌حمهد عارفدا پټکه‌وه بووین. به زۆری، پاش کار، له ژورره‌که‌ی موزه‌هه‌ر، له یازده و دوازده‌ی شه‌وه‌وه تا سبه‌یینه‌ی قسه‌مان ده‌کرد. له چی ده‌واوین؟ له هه‌موو ئاشیکمان ده‌کرد.

سبه‌یینه‌ی، هه‌روا به‌ده‌م رۆیشتنه‌وه، درێژه‌مان به قسه‌ده‌دا، تا لیک داده‌براین. هاوین، زستان، ئه‌مه‌ حالمان بوو. ئه‌م هاوسه‌روساختی و هاوییه‌ه‌ندییه‌ چروپ و توندوتۆله‌ بوو به هۆی زۆر له نزیکه‌وه یه‌کدی ناسینمان، زۆری یارمه‌تی داین پتر له‌یه‌ک بگه‌ین و زیت‌ر به رۆحی یه‌کدی ئاشنا بین. بټگومان هه‌موو شاعیرێ ته‌رزی ده‌م و دووی، نه‌خشی ده‌موچاوی له‌گه‌ل شیعره‌کانیدا خزمایه‌تییه‌کیان هه‌یه، ئاشنایه‌تییه‌کیان له نیاواندا هه‌یه، بۆ یه‌کدی ده‌گرژینه‌وه، به گیان له زمانی یه‌کتر ده‌گن، شاعیر که قسان ده‌کا، هه‌ر ده‌لێی به شیع‌ر پشوو ده‌دا، ره‌نگ و رووی، حیکایه‌تی شیع‌ره‌کانی ده‌گرتیه‌وه، شیع‌ره‌کانی سه‌ر و سیمای ده‌موچاو و ره‌نگ و رووی پتوه‌ دياره، به‌ بۆن، به‌ چیتز، به‌ ره‌نگ، به‌ هه‌ر ئامتی‌ری هه‌ستی له‌ مرۆ‌دا به‌کاره. هه‌ر شاعیرێ بگری ئه‌مه‌ی هه‌یه، به‌ لام ئه‌و لیکچوون و جمرانه‌یییه‌ی له نیاوان ره‌نگ و روو و شیع‌ره‌کانیدا هه‌یه، له نیاوان ته‌رزی ئاخاوتن و شیع‌ره‌کانیدا هه‌یه له‌ گوین ئه‌و لیکچوون و جمرانه‌یییه‌ی ئه‌حمهد عارف نییه. ئه‌م جمرانه‌یییه‌ له ئه‌حمهد عارفدا به‌و تیکه‌لێیه، به‌و خه‌ست و خۆلێیه، له هه‌چ شاعیرێکی دیکه‌مدا به‌دی نه‌کردووه.

بۆ یه‌که‌م جار بوو ئه‌م وه‌ک یه‌کییه‌ی نیاوان ته‌رزی قسه‌ و ئاخاوتن و شیع‌وه‌ی ده‌موچاو و شیع‌رم به‌و زیندوو‌یه‌تییه‌ دیت. به‌هه‌موو لیکیان هه‌لئاوێری. کپه‌ه شیع‌ری ده‌گری هه‌ر ده‌لێی له ئاخاوتنی خواساییه‌وه هه‌لگۆزراوه. گوێ له قسه‌کانی ده‌گری، هه‌ر ده‌لێی شیع‌ره‌ و ته‌رز به‌ هه‌موو لایه‌کدا دادین.

چه‌ندان لانکم به‌خشیوه به‌ نوح،
چه‌ندان هه‌ره‌زاله، چه‌ندین هه‌لوژک،

دایکه چهوا به مندالی دوینی دهژمیردری،
 من ئەندۆلم
 دەمناسی؟
 شەرمم بەخۆمە،
 شەرمەزارم لە هەژاریم،
 پرووت و پەجالم لە پیش چاوی خەلک، پۆژگار...
 شەتڵەکانم کەسیرە دەبن،
 خەرمانم بێ برەو.
 لە دنیای برایەتی، کار،
 یەكسانی،
 لە دنیای پشکوونی سەد تەرزە گۆلووکی ئاتۆمدا،
 لە دنیای شاعیران، زانایاندا،
 تەنیا هەر من خۆم و خۆم ماومەو،
 تەنیا هەر بە سەلتی ماومەو،
 دەزانی؟
 هەزاران سال دادۆشراوم
 بە سواری ئەسپە بەسامەکانیانەو
 خەوی شیرینی نازداری تاریک و ئیلهیان لەت و پەت
 کردووم،
 حوکومداران، هەلمەتەپێنان، نژدە و رێگران،
 خەرج و باجیان بەسەرما سەپاندوو،
 نەگویم بە ئەسکەندەر داو
 نەسوڵتان مورا.

هەموو بار و بنەیان پێچاوەتەو بۆی دەرچوون، بێ سێبەر
 سلوم لە دۆستم کردوو و

بووم بە پشتیوانیشی ..
 دەبینی؟
 خۆزگە دەترانی چەندم خۆش دەوین،
 کوپرئۆغلو،
 پەشمارەكە،
 سەربازە بى ناوەكە ..
 پاشان پیرسولتان و بەدرەدین،
 ئەوجا چەندین خولیا و سەودا
 لەوانى بە قەلەم لە نووسین نایەن.
 خۆزگە دەترانی ئەوانیش منیان چەند خۆش دەویست.
 ئەم تەرزهاویشتنە بروانە لێردا چۆن خەست بووئەتەو:
 ئیکجار خۆت وا مەخە
 ئیکجار وا خەمبار ئیکجار وا غەریب ..
 لە ھەر کوپتەك دەبی بە،
 لە ژووری، لە دەری، لە خۆیندندا، لە ریزی مەشقددا،
 ھەلى كەیی، ھەلکوئە سەری، سەری،
 تەف لە سەر و فەسالى سەربەرکە
 لە سەر و فەسالى بێبار
 غایەنى لە بنەوہ دەست تیکەلکەر
 خۆ راگرە لەگەل کتیب
 لەگەل کار
 بە نینۆک، بە ددان،
 بە ھەویا، بە ئەوین، بە خەون
 خۆ راگرە ریسوام کە.
 ئەوجە ببینە چۆن سەرلەنوئی دەگوریمەوہ،

بهو دسته به نامووسانهت، بهو دسته لاوانهت.

له دواروژدا،

کورم دهبن، کچم دهبن،

ههريهکه پارچهی جيهانئ دستيان لئ ههئاگيرئ.

ههريهکه خونچهی عهزتهی چهندين ههزاران سالم،

چاوهکانت،

چاوهکانت ماچ دهکهم،

هوميدیکم به تۆيه،

هوميدیکم به تۆيه،

تيم دهگهی؟

لهم شيعرانهدا، نه کۆسپئ، نه لهمپهريئ، نه تهمی، نه مهژئ، نه تارمايبيئ،
شهبهنگی هيچ نامۆيييهکی پتوه ديار نيبه، دل و ميشک و قسه و هونهری
شاعير ... هئندئ جار ناوهستايهتیی شاعيرئ شيعر له شيعريهتی لهبار دهبا،
دهيکا به مهتهلۆک و وړينه و خهونی بئ سهروبه، دهيکا به نامۆژگاری و
پهئندانانی وشک و برينگ، به خودبه و راپۆرت. کارهکه له هونهر و
وهستايهتی و دسترهنگینی دهچته دهر، يا دهيکا بهناله و گريان و کړووزانهوه
و سکاالا له يهغبال رهشی و بئ چارهیی و دهستهپارچهیی و بئ دهسهلاتی، له
بهدينيدا دهکهويتته وشکهمله، زيندهخهون. سهرگهردانی، بئ ترووکهیی،
ئهحمهد عارف و نيبه. ههريگيز به داوی قسهی وشک و برينگ و بئ تامهوه
نابئ، زۆری مهشت به ههست و خوست و ميشک و قهلهم و وش و رست
کردووه، فره له بهند و باوی داستان و گۆرانی و لاوژهی نهتهوهکهی
ههئاگوتووه.

له پهنا مائی شيعرهوه خودبه ناخوئيتتهوه، لهبهر سئبهری شيعر پهئند
دانادا، به رهنگ و رووی شيعرهوه ناچئته مهيدانی راستینی رق و تهقهوه.
ئهحمهد عارف ناکهويتته ئهودیوی (بووه)وه. گۆرانی له جيهانئکدا دهچئ که

ههيه. دنيا له دیدهی ئینسانهوه دهبینی، کیهه ئینسان؟ ئینسانی ئینسان. ئینسانهتی ئینسان لهوهدا دهبینی مرۆی تا چ ئهنهزایهک تیدا ئازاده له پیدایهستی. ډیره شیعرهکانی به رهمز و پیاواری ههڵدازنی، ههست و خوستی مرۆی به ههموو تهڤ و پرییهکهوه، به ههموو رهنگ و روویکهوه له پهنادا دهحهوێتهوه. مهبهستی سههرهکی له بنی بنهوه بوو بهلام ههمیشه وهک زیخی بی خهوش له ناوی روونی وهک چاوی قرژنگه دادهچریسکیتهوه. ئاو روشنهکه رهه کانیاوی شاعیرییهتی راستگویییهتی مهبهستی سههرهکی له بنی دیاره، زیاد دهکا، گهوره دهبی، بهلام وهک رهگیکی ئهستوو له بنهوه چهسیوه نابزۆی، له ناو کرۆکی ژیان چهقیوه. ئهحمهد عارف شاعیریکه مۆسیقای ههره لهباری بۆ شیعرهکانی سازاندووه، زۆری کهلک له تهرز و شیوهی داستان وهرگرتووه، ئهوجا هاتووه شیوهی کوپی داستان له ههمووان ناسک و سهرنجکیشتر و ههست بزۆینتره، ئهوهی ههلبژاردووه.

دهی جا با لایهنی ههره سهرنجکیشهوهی دهست دهینی. ئهحمهد عارف جارێ تهفتهقه تاوێری ئاوهسوو و سادهلووس، جارێ بهردی رهق و ډډ و زبرت بۆ داوێته شیعرهوه، ئهوجا کتوپر و له ناکاو لهو تهفتهقه تاوێرانهوه، لهو قایهچهپانهوه دادهکشیتته خوار، بۆ گوندهکانی سههر سنوو. باسی کهسانی دهکا، له پێش دایکه ههواوه، له پێش نوح پیغهمبهرهوه، ههر له سههرتای دنیا دروستبوونهوه له یهک ولاتدا دهژیان، ههموو یهک مال بوون، هی بهری ئێران و تووران و کوئی و کوئی دیکه له ئارادا نهبوو. وهلاتی کوردستان بوو، ئهوکوردستانه که دهکا (ئهنه دۆل) له کێ ئهحمهد عارف «لانکی زۆری به نوح پیغهمبهر بهخشیوه. کهشتیهکهی لهسههر چپای ئارارات نیشتووتهوه، بهلام ئیستا ولاتیان لێ لهت و پهت کراوه، به پاسپۆرت نهبی ئامۆزا و خوارزا و برازا و زاوا و خهزوو و ئاشق و ماشووق چاویان بهیهکدی ناکهوی. کوردی بهری ئهمدیو بێگانهیه لهودیو، هی ئهو بیانییه لهمدیو. کهچی ههموشیان خزمی یهکن و له زمانی نوح پیغهمبهرهوه، نووچی چی، لهوهتی ناوکی نهنکی نهنکی دایکه ههوا براوه ئهمان خهلکی ئهو ولاته بوون، بێشکهی ههزاران

دایکه حهوا و باوکه ئادهمیان راژاندووه:

کریڤین، خزمن، هاوخیونی یهکین،
دراوسیین، ئەمبەر و ئەویەر
سهدان ساله ژن به ژنی لهگهڵ یهک دهکهین،
دراوسیین مال هۆبه به هۆبه..
مریشکهکانمان تیکهڵ به یهک دهبن.
له نهزانیمن نییه،
له ههزاریمان ه.
به پاسپورت دلمان گهرم دانایه،
ئهمهیه سهوهو و سۆنگهیه کوشتمان،
به ئەشقیبا نیوزراندنمان،
به قاچاچی،
به ریگر،
به غایهه جار لیدرانمان..

ئهم کتوپرییه، ئهم له ناکاوییه بهرهو کویمان دهگهیهنی؟ دهمانگهیهنیته
غیناییهتی، لیریومی، تا رادهی ترش و تالی، تا ئەندازهی تفت و تیژی. یا
مهسهلهکه بههرواژ دهبیتهوه. ئەگهر له ناکاو و کتوپر، له خۆمالی و یهکمالی و
خزمایهتی تیکهڵیدا، دیمهنی (تیکهلاوی و خزمایهتی و یهکمالی
مریشکهکانیان)، له بهرچاوت زهق دهبیتهوه، ئەوهتا دیمهنی دهسکی پیازی
سهوزه، دیمهنی دهسکی تهپهپیاز له نیوان تاخمی تفتهنگی سوونگی و نیزه به
لوولهوه، که له رارهوی زینداندا به دیوارهوه ههلهساردراون زهق و زۆپ، دیته
پیش چاو، کورده و له زینداندایه، یا خهکی ئەنهوڵه و له زینداندایه، ئەحمهه
عارف، خۆی یا له نیگای ئهو زیندانییهوه چۆن بیر دهکاتهوه؟

خەبەرت ھەيە بەردە دیوار؟
 ئاسنە دەرگا، کوپرە پەنجەرە،
 سەرینەکم، رانزەکم، پتووندەکم،
 ئەوێ لە پیناویدا ئەمسەر و ئەوسەری مەرگی بۆ دەکم،
 وێنە خەمبارەکی زوولاکم،
 خەبەرت ھەيە؟
 بۆ دیدەنی ھاتووەکم تەرپپیزی بۆ نار دووم،
 بۆنی میخەک دەدا جفارەکم،
 بەھاری ھاتۆتی کەژ و کێوی ولاتەکم..

بە شیعری ئەحمەد عارف گوتراوە شیعری ئاوات و ھیوا، تەنکی و ناسکی،
 بویری و چاوقایمی و رەشادەت. گویلتەن ئامن دەلی منیش چەپکە گۆلی خۆم
 داویمە سەر قسان، دەلیم شیعری ئەحمەد عارف شیعری شەرەف و کەم
 نەفسی و قوولی و پەتیەتیە. ئەم خەسیەتانەیش وەنەبی لە داوایدا دەر دەست
 کرابن، ئەمانە خەسیەت و ئاکاری پشتاوپشت لە بەرەیکەوہ بۆ بەرەیکە
 دیکە ماوہی رۆژەلاتییە (رۆژەلات: کوردستانی تورکیا- نووسەر).
 ئەقل و دل لێردا بوون بە یەک. ژیان ئەزموونی ھەرە تال و ھەرە بە ئومیدی
 قال کردووہتەوہ، ئەم شیعرانە نووسراون.

ئەوێ لەم شیعردا باسی کراوە چییە؟ «بەھاری ھاتووہتی کەژ و کێوی
 ولاتەکم» بە روالەت شاعیر ئەم شیعردە، بۆ خاتری ئەم دێرە دواپی، وەک
 بلیتی، نووسیبی وایە. بەلام ئیمە درامیکی زل و زەلام لەم تاکە دێرە و ھەر
 ھەشت دێرەکی تر ھەلەگۆیزین.

زیندانییەکی حوکم قورسی و گران، لەتاو تەنیایی لەگەل شتان داخپوئی،
 قسە لەگەل دار و بەرددا دەکا. لەگەل دیواری بەرددا، لەگەل دەرگای ئاسندا،
 لەگەل پەنجەرە کۆپردا. ئەم شتانە شتیکن چوار دەوریان تەنیوہ، بەرانبەر

بهوهی که دیوار وهزیفه‌ی لئک دابرین و لئک جیاکردنه‌وه ده‌بینی، درگا و په‌نجه‌ره وهزیفه‌یان ئه‌وه‌یه دوو کهس به یه‌ک بگه‌یین، جیاکردنه‌وه، دابرین بسرنه‌وه. به‌لام‌ه‌پسچیتی حوکمیکی عورفیه. بۆ ده‌ری درباربوون به‌نه‌بوو دادنه‌ی. له‌به‌رئه‌وه په‌نجه‌ره، درگا، دیوار، هه‌موو له‌یه‌ک ریزدا ده‌وه‌ستن، هه‌موو وه‌ک یه‌کیان لئ دئ. دیوار به‌رده، درگا ئاسنه، په‌نجه‌ره کویره چونکه شاعیر ئه‌و شتانه‌ی هه‌موو له‌خۆ به‌دوور گرتوون، خه‌م و په‌ژاره‌که‌یشی له‌خۆی دوور خستوه‌ته‌وه، هه‌موویانی به‌خراب وه‌سف کردوون. به‌به‌رد، به‌ئاسن، به‌کویری وه‌سف کردوون. هه‌رچی سه‌رینه، رانزه‌یه، پئوه‌نده به (هی خۆم)ی له‌قه‌له‌م داوون: سه‌رینه‌که‌م، رانزه‌که‌م، پئوه‌نده‌که‌م... ی گوتوه (دیاره اضافه مفیدی تخصیصه- نووسه‌ر). ده‌بینی، ته‌نانه‌ت (پئوه‌ند)یش له‌وه درچوو به‌خراب وه‌سف بکری. بۆچی وایه؟ له‌به‌رئه‌وه‌ی ماوه‌یه‌کی دوور و دریژ هاورپه‌تیی ده‌کا، به‌ده‌م به‌سه‌رچوونی رۆژگاره‌وه مرۆ له‌گه‌ل پئوه‌ند و کۆت و زنجیره‌که‌ی ده‌ست و پئیشیدا رادئ و ده‌بی به‌ئاشنا و دۆست، ئینسان بۆمانی خۆی ته‌نانه‌ت له‌گه‌ل به‌ندی و ئه‌ساره‌تیشدا رادئ. ئه‌م راهاته‌ی شاعیر «پئوه‌ند»ه‌که‌ی کردووه به‌وه وه‌ک سه‌رینه‌که‌ی و رانزه‌که‌ی سه‌یریان بکا، به‌و ئاوايه‌یان ره‌فتار له‌گه‌ل بکا. ئه‌مانه ئه‌وجا «وینه خه‌مباره‌که‌ی ئیو زوولاکه‌م»یان تیکه‌ل ده‌بی. پرسیارى «خه‌به‌رت هه‌یه» شادمانیه‌ک ده‌رده‌برئ. زیندانی به‌م پرسیاره، له‌سنووری ئه‌م شتانه‌ی له‌گه‌ل ته‌نیايدا بوون به‌یه‌ک پارچه، بگره بوون به‌پارچه‌یه‌ک له‌خۆی، ده‌چیته‌ده‌ر. ئه‌مه‌یش له‌ده‌ربڕینیکی دۆستایه‌تی زیتره، ئه‌مه یاخییوونیکه، راپه‌رینیکه، له‌دژ به‌ره‌نگاربوونه‌وه‌یه‌که. دیاره به‌کۆت و زنجیر و دیواری به‌رد و ده‌رگه‌ی ئاسن و په‌نجه‌ره‌ی کویر راهاتن ئینسانه‌که‌ناکا به‌به‌رد و ئاسن و کویر. ئه‌وه‌تا یاخی ده‌بی، هه‌تاه‌تایه‌ کۆت و زنجیره‌که‌ی به‌دۆست نازانی، با شه‌و و رۆژیش هاو‌ده‌م و هاوسه‌ری بی، ئه‌وه‌تا لئی یاخی ده‌بی.

ئه‌وه‌تا له‌به‌رد، له‌ئاسن، له‌کویری راده‌په‌رئ، له‌وینه خه‌مباره‌که‌ی ئیو زوولاکه‌ی راده‌سی، به‌ره‌و ته‌ره‌پیان، پیوازی سه‌وز، جگره‌ی بۆن مێخه‌ک مل

دەنى. بېزارى جىڭاي بۇ خۆھەللاۋاسىن ئومىدەۋە بەجى دەھىلى. رەنگە سەۋزەكەى تەرەپپاز، بۆن و بەرامەكەى مېخەك لەگەل دەروەى زىنداندا پىۋەندىيان دامەزاندوۋە. ديارە رەنگى سەۋز و بۆنى مېخەك لە دنيايەكى ئازادوۋە ھاتوۋە. «بۇ دىدەنى ھاتوۋەكەم» يىش بوۋە بە ھاوتاي سەۋزىي تەرەپپازەكە و بۆنى مېخەكەكە. «دىدەنى» لە تايەك و «سەۋزى و بۆنى خۆش» لە تايەك. ئەمە نابى، ھاۋسەنگىيەكە تىك دەچى، ھاۋسەنگى لەم روۋەۋە، كە بەرەو ئومىدى بىرۋا، تىك دەچى. (توازن) دروست نابى: «بەھارى ھاتوۋەتى كەژ و كىۋى ولاتەكەم».

ئەۋەى لە شىعەرەكەدا دەژى، دەشى شاعىر خۆى بى. ئەۋسا، ئەۋەى لە پىناۋىدا ئەمسەر و ئەۋسەرى مەرگى بۇ دەكەم، وئىنە خەمبارەكەى نىو زوۋلاكەم» پتر رەمىزى بىر و بىرۋايە، زىتر لەۋەى وئىنەى دلدارەكەى بى. مېخەكىش پىۋارىكە، بۇ ئەۋىنىش و بۇ بىر و بىرۋايش بەكار دى. كەۋاتا لىرەدا وشەيەكە سىر نادركىنى، سىرقايمە.

«لە پىناۋىدا ئەمسەر و ئەۋسەرى مەرگى بۇ دەكەم» بۇ ئەۋانىش و بىر و بىرۋايش دەگونجى. پىاۋ لە پىناۋى يارىش و بىرۋايش مل لە چەقۇ دەسوئ كورپىنە. زۆر جار يارىش و بىرۋايش دەبن بە يەك، لە شىرىن و فەرھادى نازم حىكمەتدا خۆشەۋىستىي يارىش و ھەموو مرقۇفايەتى بوون بەيەك. عاشقەكەى شىخى سەنعانىش ھەر بەۋ چەشەنەيە، عاشقەكەى (كەرەم و ئەسل) يىش ھەر بەۋ رەنگەيە. ئەشەكەى مەم و زىنىش ھەر جۆرەيە. بىرا ئەشقى ھەموو كوردىكى بە شەرف بەۋ دەردە دەچوو. ئەم «لە پىناۋىدا ئەمسەر و ئەۋسەرى مەرگى بۇ دەكەم»ە، ئەمىش سىر نادركىنى. خۇ ئەگەر بىر لە ھەموو شىعەرەكانى بەكەنەۋە، شاعىر لىرەدا ھەم ئەۋىن و ھەم بىرۋا، ھۆردوكانى مەبەستە. رەنگە ۋابى. دەشتوانى بلىي، لە پىناۋى ئەۋىندا زىندان كراۋە..

دەمەۋى بىمەۋە سەرھوكارى لەگەل كۆت و زنجىردا راھاتنى مرقۇ. گوتم مرقۇ لەگەل بەندى و ئەسارەت رادى، بەلام تا سەر نىيە، ھەر لىي رادەپەرى. موتەنەبى دەلى:

مَنْ يَهْنُ يَسْهَلِ الْهَوَانُ عَلَيْهِ مَالِجُرْحٍ بِمَيِّتٍ اِيْلَامُ

ئەوێ سەرکەز بژی، سەرشۆڕ بێ، زەعف بنوێنی، سەرکزی و سەرشۆڕی
لە کن دەبێ بە شتیکی هاسان، بریندارکردنی مردوو چ ئازاریکی پێ
ناگهیهنێ.

موتەنەبی زۆر توورە بوو لە دەرووبەری خۆی، تەنانهت جێنویشی دەدا بە دز
و درۆزن و پیاو کوژ و خۆینرێژ و هیچ و پووچ و گەندەل و بێ بار و.. زۆریش
بە هەستەم بوو، بە تالووکە بوو لە بەجیهاتنی ئاوات و خولیاکانی، بە لام بۆی
بە دیار کەوت لە ئاکامدا، پیاو لە پێی نابی بە کورێ، هەر شتە یاسای
مەوزووعی و زاتی خۆی هەیه.. زیرەکی لەو دەایە ئەتۆی پێشەوا کەنگین دەلێی
دەو و کەنگین دەلێی نەو..

ئەو تا ئەحمەد عارف دەلی:

نە گوێم بە ئەسکەندەر داو،

نە سوڵتان مورا.

چونکە ئەو سەرووبەندە کورد پتر لە بیست میرنشینی بەهیزی هەبوون، یەک
بوون، بە ئەزموون دەیانزانی ئەگەر مەر لە گەل دابری گورگ دەبخوا، دەنا وا
نەبا، ئەسکەندەر و سوڵتان مورا و فلان شا و فیسارە نازانم کی.. چۆن:

هەموو بار و بنهیان پێچاوەتەو، بۆی دەرچوون، بێ سێبەر!

ئەگەر لێک بگهین:

ئەوجا بزانه چۆن سەرلەنوێ دەگوریمەو

بەو دەستە بە ناووسانەت، بەو دەستە لاوانەت

لە دواڕۆژدا،

کورم دەبن، کچم دەبن

هەریەکە پارچە جیهانی، دەستیان لێ هەلناگیرێ،

هەریەکە خونچە عەزەتی چەندین هەزاران سالم.

گوتمان ئەحمەد عارف دادەكشیتە ناوچە سەر سنوورەكان، مەبەست لەسەر سنوور بەلای ئەو، ئەو شوپانەى كوردستانە، لەبەر ئەو، گۆرانى و لاوك و حەيرانەكانيان، داستان و بەیت و بالۆرەكانيان، سەرلەبەرى فۆلكلۆريان خوينيان لى دەتكين. ئەحمەد عارف لەوانەو، لەو گۆرانى و لاوكە خويناوييانەو تى هەلەكا و دەيانگەيىتە هەموو كون و قوربىتى ئەنەدۆل، گەرەيان دەكا، بەخۆيان دەكا، بەلام لە نيوانياندا ناخنكى، كەرەستەى بەدەهشەتى كوردمان، بى ترس و لە شىوہەكى ليريزمدا لە پيش چاو دادەنى، بە كۆمەلى لە بەردەستمان دادەنى.

ئەوجا بەسەرلەبەرى خەلكى ئەنەدۆلىيە رادەگەيىنى. پير سولتان ئەبدال و نازيف، دەگەيىتە كۆيرە ئۆغلو و شىخ بەدرەدين. بە چاو ماچكردنەو دەنگى تەواوى خەلكى ئەنەدۆلىيە دەدا، بەرەو ئومىديان گاز دەكا، بە ئەشق و ئەوينىكيەوہيان بانگ دەكا، ھەر وەختە شىت و شبر بى بۆيان. بەلى ئەحمەد عارف سوود لە گۆرانى و ستران و لاوژە وەردەگرى. بەلام ئەویش دەزانى كە سەرچاوەى دىكەى نيو گەل زۆرن، بۆ ئەدەبىياتيش، بۆ شيعر زۆر لەبارن، بگرە گۆرانى و ستران لە چاوياندا، ھىند بە سەنگ نين. جا لەم ڕووەو، لە ڕووى سوود لە سەرچاوە فۆلكلۆر وەرگرتنەو، زۆر جياوازه لەگەل شاعيرانى دىكەدا. ئەو، وەك وان، تەنيا لە ساي سىبەرى فۆلكلۆرەو پشستى لى ناكاتەو و بەلى كارەكە ھەر ئەوہە و براهەو. بە تايبەت سوود لە تەرزى داستان وەرگرتنەكەى خۆ ئەو ھەر وەستايەتيەكى ئىگجار سەيرە.

ھەر لە بنەرەترا لەو پوہە تى هەلەدەچى. سەرچەمى كارەكەى لەو پرا ھەلەدانى.

ئەحمەد عارف كيش و سەرۆاى ھەرە لەبارى بۆ شيعرەكانى گونجاندووە، ئەمەمان گوت، دەبا ئەوہى بۆ پۆل ئىلواريش گوتراو و لە شيعرەكانى ئەحمەد عارفيش دى، بخەينە ڕوو: شيعرى پۆل ئىلوار دىلى ڕەمز و پتوار نىيە، ئىستىعمار و مەجاز و كىنايە و تەلميح و تەمسيل نابنە زىندان و گۆرخانەى

شيعرهکانی، تەنانەت لە سەر و بەندی سەر و و واقیعییەتچیتییە و هەیش و لە پاش ئه‌ویش، هەرگیز ئه‌و سەر و داوانه‌ی له دێر کورتی و تەرزى دارشتن و لێک بەستنیاندا بەکارىان دینى، ناشاریتەوه. ئەحمەد عارفیش بەو تەرزیه. رەمز له کن ئەحمەد عارف زەق و زۆپى پەتییى بە کۆلەوهیه، بە ئاشکرا هاوار دەکا، پەتییەتی و بى روتووشى سەر دەفتەرى رەمزە. هەرچ فیکر و مانایه، ئه‌وه هەر یه‌کاو یه‌ک نیشانەى یه‌کسەر به مێشک گەشتنى خۆى پێوهیه، هەر یه‌کسەر (بیر) زەبرى خۆى دەوشینى، یه‌کسەر تى دەگه‌ی. له قەسیدەى (له عەزەنت چەندین پێوه‌ندم کۆن کرد) دا نمونەى ئەم زەق و زۆپیتى پەتییەتى رەمزە و یه‌کەندەردوو فیکر له مێشکدا نەخش بوونه بە ئاشکرا دەبێندرئ. ئه‌وجا، رەمز له کن ئەحمەد عارف مەبده‌ئیکى بەسەرحد و سنوور نییه. لەسەرئیکه‌وه شيعره‌که خۆى، هەر هەمووى رەمزە.

واته شيعره‌که به هەموویه‌وه شيعره، ئەک دێرێک و دووانى، بەسەریه‌که‌وه، قەسیدەکه، وەک تابلۆیه‌ک وایه به پارچه پارچه، هەمووی دەسپردیتەوه. له یه‌که‌م دێره‌وه بێگره تا دوا دێرى یه‌ک یه‌کى دیکه تەواوى دەکا. مەسه‌له یه‌کیتى دێرئ، یا دوو دێر، یا چوارینه‌یه‌ک نییه، یه‌کیتى هەموو قەسیدەکه‌یه. درامه‌که له خائیکه‌وه دەست پى دەکا، له خائیکدا دواى دى. له شوینیکه‌وه دادەگیرسى له شوینیکه‌وه دواى دى. به‌لام نامرئ، ناکوژیتەوه. وشەکان له مانا و پێوه‌نده‌ خواساییه‌کانیان دەتزازین، حالات و چۆنایه‌تییەکی زۆر بەربلاوتر له مێشکدا دەوروکین. هیندئ جار قسه‌ى خواسایى وا له نێو شيعره‌کانیدا به‌کار هاتوون، له‌و شيعرانه‌یان دابرى، رایانگۆزى ئه‌و پەتییەتی و زەق و زۆپ به‌چاودا چەقینه، ئه‌و کۆنتراستییە، ئه‌و زۆر رەش و زۆر سپییه‌یان دەدۆرین. قسه‌ى خواسایى بۆچى دەبى له نێو قەسیدیه‌کدا ببى به رەمز و پێوار؟ چونکه له پێوه‌ندابەتییى کۆنى خۆیان دەکه‌ون، به‌و باره‌دا به‌کاره‌ینانیان له شيعرێکدا، هەزار و یه‌ک تیشک و سپیهرى تازه‌یان ده‌چته‌سەر. هیندئ جاریش و دێره شيعرى یه‌ک وشه‌ی، دوو وشه‌ییت له شيعره‌کانیدا به‌رچاو ده‌که‌وێت.

ئەم دېرە دوو وشەيى و كەم و كورت ھەناسانە، لە پرووى بېچميشيانەوہ بايەختىكى زۆريان بۆ خۆ دەردەست كرزووه. ئەمانە ەرووزىكى لەخۆ لەدايك بوو و تايبەت بە ئەحمەد عارفيان ھېناوہتە گۆرى و وەك ھەوای مۆسقىايەك بە ھەموو رەگ و شادەمارى قەسىدەكەدا بلاو دەبنەوہ، يا سەرلەبەرى راستەنوووسىي (نثريەت)ى دېرەكانى دى قەسىدەكە ھەوای ئەو مۆسقىايە وەردەگرن و لە (نثريەت)وہ بەرەو (شيعريەت)يان دەبا. بە نموونە لە (سى و سى گوللە)دا، ئەم دېرانە:

قۆچاخ

سووك

سوارچاك

يان ھەر لەم شيعرەدا، ئەم دېرانە:

تا چاو بركا پانە كۆيى

تاخىمى كەو...

ھەموو ئەو ئەركە دەبين.

ئەمە ئەگەرچى، ئەو كارانەى ماياكۆفسكى لە شىوازكاريدا بۆ بەدەستھېنانى يەك نەسەقى (اطراد الايقاع)ى بەكار بردووه، بە بىر دىننەوہ، بە لام نابى رىبازى ئەم دوو شاعىرە تىكەل بە يەك بكەين. يەك نەسەقى يەك نەواخنى (رىتم = اطراد الايقاع) بۆ ماياكۆفسكى، بە سەريەكەوہ، ھەموو شتىكە (ھېزى بنەرەتى شيعر) لە يەك نەسەقىدا دەبينى ئەو كارە بارگرانىيەكە بەلای ئەوہوہ. ھەموو شتىكى پى پروناك دەكاتەوہ.

ھەرچى بەلای ئەحمەد عارفەوہيە، يەك نەسەقى، يەك نەوازى بايەخى تەنيا لەوہدايە كە ئىمكاناتىكە و ھەر وەختى پىويستى پى بوو بەكارى دەخا. بە لام پىم وايە جياوازىي زەق و زۆپى نىوان ھەردوو شاعىر: يەك نەسەقى (اطراد

الایقاع) له کن مایاکۆفسکی شتیکه له دهرهوهی شیعر، تهکنیکی ئانۆنیمه (تکنیک غیر مُمیز) به کهسایهتیی شاعیرهوه پتوهندی نییه. ههر له بهرئهوهیشه مایاکۆفسکی چ خوار و ژوور، چ راست و چهپ (عمودی و افقی) سهروم پئی له سهر چۆنیهکی و هاونهوازیی دهنگان زۆر دادهگرئ، به کوردیهکهی، پتر مۆسیقا دهنگیوئ، نهغمه و ئاواز بهکار دهخا. با زیتیری خهست کهمهوه: مایاکۆفسکی یهک نهسهقی (اطراد الایقاع) له دهنگدا منهیی دهکا، له دهنگدا، لئی دهگه پئی. به چوار چاو و شهش گوچکهوه له دووی ههلهوه دایه. به لام ههرچی ئهحمده عارفهکهی خو مانه له ئاخاوتندا، له قساندا منهیی یهک نهسهقی و هاونا ههنگی دهکا. له بهر ئهوه شیعری ئه، سنوور و تخووبی (ئۆرال) ده به زینتی، ئاکار و ناوونیشانی، بهند و باوی، به جی دئی، زۆر به ولاترهوه دهروا.

جا ئهحمده عارف بهم لایه نهیه وه تیکه له به تازه باوترین ئاوری و ته مابولاتی شیعری هاوچه رخ ده پئی. به راستی ئه و بازه ی، ئه و، له مهیدانی رهمن به کارهیناندا داویه، خستوویه تیهه ریزی ئه و شاعیرانه وه که شیعری ئه مریکه یان ئاماده کردوه. ئه م ئه زمونه هیش شاعیری دیکه ی، زۆر پتوه سهرگه رم بوون. بهر کاری که وتوون، به لام زۆریان وهک گیانی بهر سته بهر شیعه رکانیان مل باریک و لاواز بوون، تینووی رووناکیی هونه ر و وه ستایه تی بوون.

حه زم ده کرد زۆرم درتزه به باسی به راوردکیی نیوان مایاکۆفسکی و نازم حیکمهت و ئهحمده عارف دابا، به لام رۆخانه ی شاعیره تیی ئه م سی که له شاعیره بوار به قه له می من نادا، چ پکه م. له سه ره پئی دیکه وه، من شیعه رکانی مایاکۆفسکی مه گه ر به غهیری زمانه که ی خو ی به نمونه بیتمه وه، چونکه رووسی نازانم، که به و جو ره هیشم نمونه بۆ به راوردکی هینایه وه، مه به سته پیویست، به ته رجه مه، وهک ئاگاداری، به تایبهت شیعر، له بار ده چی. ناوه لا هه ر لئ گه ر پیم مه سه له حه تره.

خۆ ئه گه ر هه ر له شیعه رکانی ئهحمده عارف به ته نه ی بکو لمه وه، به وهنده

رووپەرە چۆن پىك دى. زۆرم ھەز لەو ھەبوو لە قەسىدەى «لە ھەزرەتت چەندىن پىوندىم كۆن كىرد» بدوئىم بەلام ھەرچەندىم لىك دايەو ھەو نۆرىم ھەو ھەو كە ئا و زۆر دەكشىئى. بەلام تۆ بىر لەم دىرە بگەو «لە ھەزرەتت چەندىن پىوندىم كۆن كىرد» لە ھەزرەت كى، لە ھەزرەت چى؟ لە پىناوى كىدا؟
«لە پىناوى ئەو ھەدا ئەمسەر و ئەوسەرى مەرگى بۆ دەكا.»

ئەو ھەيان ھىچ، دەبا، بادەمەو ھە سەر «سەرنجەكانى قەلاى دياربەكر و لۆرىكى بە بلانە عادلۆش.. ئەم قەسىدەى بە تەواوى لە دوا ژمارەى كۆوارى (بەيان) دا بلاو كراو ھەتەو ھە. لىرەدا تەنبا ھەر ئەو ھەندەى، زۆرم مەبەستە بەبىر دىنمەو ھە:

ئافا ھەمرەواتى جەمدى،
چار تلى جەمەد ل سەر ئافا تۆلە،
ئەم ژ بىرى دكشىن ئافا فەرە ئو فۆلان
چاىي ژ بەرفى دكەلىن.
دىامن وەك سىر قەدشپىرە ئىشا خو
دبى «بايە»، «بھارى دەرباس دبە»
خویشكا من دووجانىيە، گران
كەچەك بە دەو، تە دىتییە
جارا پىشىنە ھەم قەدشپىرە
ھەم ژى دترسە
دبى ئەز دمرم.
گەوربىەك دن زىدە بىن ئەم ل قى زىستانى، بچووكى من،
ئەز تول كو دەرا خو ھەشپىرم؟
خوارزىا ئەحمەد عارف،
تول سەر سەران
سەر چاقان تىيى..

ئەمن ئەم شیعەرەم بەم کوردی و کورمانجییە دەست کەوتییە، ئەوجا ئەحمەد عارف بۆ خۆی بە کوردیی گوتوو، یا بە تورکی گوتوو و کراوە بە کوردی؟ نازانم. هەر ئەوەندە دەزانم بە کوردیم دەست کەوتوو. ئەوجا دەمپێتەووە پرسی: ئەحمەد عارف بە کوردی شیعەر دەنووسی، یا بە تورکی؟ وا پێ دەچێ ئەویش وەک یەشار کەمال، بە تورکی شاعیرە. بۆچی؟ دەبێ لە خۆیان و باری ولایتیکی ئەوانی تیدا دەژین بپرسین. پێم وایە یەشار کەمالیش و ئەحمەد عارفیش مەبەست ئەوە نییە، بە کوردی نەنووسری خۆدانه کەردە ئەگەر بە کوردییان نووسیبا حالیان وەک حالی دیکە نووسەرانی بەشە کوردستانەکانی دیکە دەبوو. کێ لێی دەپرسینەو؟ کەس پێی نەدەگوتن کەرتان بە چەند. خۆ ئاشکرایە، هەر من نایلیم، هەموو دنیا دەزانێ. ئەحمەد عارفیش دەزانێ. ئەوێتا بۆ خۆی هاوار دەکا.

شەرم بە خۆمە،

شەرمەزارم لە هەژاریم.

پووت و رەجالیم لە پێش چاوی خەلک پۆژگار..

شەتڵەکانم کەسیرە دەبن

خەرمانم بێ برەو

لە دنیای برایەتی، کار

یەکسانی،

لە دنیای پشکوونی سەد تەرزە گۆلۆوکی ئاتۆمدا،

لە دنیای شاعیران، زاناپاندا،

تەنیا من هەر خۆم و خۆم ماومەو،

تەنیا هەر بە سەلتی ماومەو،

دەزانی؟

نموونه «لۆزیکى عادیلۆشم» لەبەر هەندێ بۆ هیئایتەووە سەرنجت بۆ:

ئەم ژ بېرىڭ دكشىين ئاڧا فەرەئو فۇلان
چايى ژ بەرفى دكەلين.
پابكىشم.

قاپ و قاچاخ بە ئاوى بېر دەشۆين، چا (بە ئاوى بەفر) لى دەنيين، بەراستى
چەرخى ئاتومى چاكە بۆ كورد، پەككو مالت كوڤرەوۋە بى، بى يەغبالى، كورە،
نەبين نەبين بە خەلقى جزيرەى نازانم كوئيش نەبين.

يەك لە رەخنەگران دەلى، كە شيعرى «سى و سى گوللە، يا لۇرىكى بە بلانە
عاديلۇشى» دەخوئىنيەو، حالەتى ژيانى رۇژانە، دەم و دووى كەسانى پيش
مىژوووت بەبىردا دى. راست دەكا. كى ھەيە وەك «عاديلۇشى» بژى لەم
چەرخەدا؟ مەگەر لە پيش مىژوودا جۆرە ژيانى وا ھەبووبى.

تۆ ھاتى دنى
سى رۇژان مەتو برچى ھشتى
سى رۇژان مە چچك نەدا تە،
دیلۇشى من،
بۆ كو تو نەخوھشى نەبى،
بۆ كو عەدەتا مە ئوسايە
دە ھادى، دەما چچك نوھايە
بمژ ئو مەزن بىە.

وہستايەتتى ئەحمەد عارف لە زۆر سەرى دىكەوۋە ديار دەكەوئى. ھىندى جار
وەك گوتمان ھەر دەلىپى شاعىرىكە، پيش مىژوو، ژباوۋە قسە لە خەلكى دەكا
لە پيش مىژوودا ژباين. ھىندى جاريش قسە بۆ نوڤباوترين بەرەى ئەورۆكە
دەكا. چا لەم پوۋوۋە شيعرى واى ھەيە ئەگەر لە پاش پەنجا سالى دىكەيش
بلاو كرابايەو، ھەر بەو تاسووقىيە و ھەر بەو تەروپرىيە و ھەر بەو خوئىيەوۋە

دهخویندراپه وه.

جهمال سورهبیا دهلی، چوممه هۆلهندا، لهوێ رهنگه زهردهكهى نىگارهمكانى
شان كۆخه زۆر به دهوه چوو، گهرايم بزانه سهرچاوهى ئهم رهنگه زهرده زاله له
كوپپه. دياره گوله زهردهى ولاتى هۆلهندا به تهواوى له شان كوڤدا
تهجهسسومى كردوو و له ههست و خوستيدا چىگای خۆى گرتوو. بهراستى
ئهم هونهرمهندييهى ئهو هيندهى دىكهى له بهرچاوم گهورهتر كرد. چونكه
دلاوايى سروشت و كارى هونهرى ئىجاتكار كه يهكدى له هامپز دهگرن نرخ
و بههاى كاره هونهرييهكه زۆر بهرهو ژوور دهكشى. كارى هونهرى نابى بى
به لامژى راستين (حهقيقهت) بهلام نابى به يهكجارهكيش به رهگ و ريشهوه
لى بىچرى. پيوسته نيشانهى له حهقيقهت نهچرانى پيوه بمىنى، بهلگهى
ئهووى پيوه بمىنى كه به ههناسهى حهقيقهت دهژى.

شيعرهكانى عاشق وهىسهليس، رهنكى كوردستانى توركيابان پيوهيه، بهژن
و بالاي ئهوى، دار و بهردى ئهوى، جوگهلهى بهنىو مالاندا كشاوى نيو
گوندهكان، منداله كوردى لهپ و روو كهوتوى قهراخ جوگه، بو ئاو
خواردنهوه، كيژه كوردى كووساران كه وهك كهو، [ژهرهژ= جهرهنج] ئهمبهر و
ئهبهر بو يهك دهخوين و لۆريك و لاوژه و ده يار يار دهلین، ئهمانه ههموو له
دهنگى عاشق وهىسهلدا هه. له شيعرهكانى ئهممه عارفيشدا ئهم شتانه
هه. به تايبهت ههناسهى داستان، من تا ئهممه عارقم نهخويندبووهوه نرخ
و بههاى داستانم بهو پيودان و سهنگ و تهرازوو نهدهپتوا. ئىستا بۆم بهديار
كهوت چهند به بايهخه، كورينه.

ئهممه عارف دلپرى دهلی، نازايهتى دهچرى.

وهك كانيهك، وهك ئاوى كاريز، وهك كرپوه و كليله و زريان.

«وهك برينهكهى پيشانى دۆستىكى بدا.»

بهسهر سههۆلبهندانىكدا به

پى پتهى دهروا، بهلام كپهه

سه هۆلبه‌ندان! ئه‌وانى به
هه‌زاران ساله سه‌رسه‌ختى و
خۆراگرى ده‌پارىزن

ئهممه‌د عارف له‌به‌رچى شپوهى داستانى، كه هه‌ر له خۆى هاتوو و به‌س، بۆ شيعه‌ر هه‌لبژاردوو؟ داستان شپوه ئه‌ده‌بىياتى دراماتيكي ئينسانى پيش ميژوو. خه‌لكى كوردستان هيشتا هه‌ر به زمانى داستان ده‌هه‌ژى، كورد ئازايه‌تى، قاره‌مانىتى، شوڤه‌سوارىتى، پياوه‌تى، خۆبه‌ختكردن له پيناوى دۆستدا، ئه‌مانه‌ى حه‌ز لايه. ئه‌م شتانه به زمانى خۆيان خۆشن، به زمانى داستان دڵ ده‌بزووين، مه‌ردايه‌تى به‌خه‌به‌ر دين، له دوژمن راسين ده‌وروژين. خه‌لكه‌كه، وه‌ك ئهممه‌د عارف له‌سه‌ر لووتكه‌ى ئه‌م زمانه وه‌ستاوان. له‌سه‌ر تروچكن. ئهممه‌د عارف ئه‌و خه‌لكه به مامۆستاي خۆى ده‌زانى، له‌وانه‌وه فير ده‌بى، مادامىكى ئازايه‌تى و پياوه‌تى و شوڤه‌سوارىتى له‌وانه‌وه فير بى، ده‌بى به شپوهى وانىش په‌سنيان دا و به شان و باهووياندا هه‌لبى. هيندى جار به گوتى نيو خه‌لك، هيندى جار به وشه‌ى نيو خه‌لك، هيندى كاو به شيعه‌رى سه‌ر زارى خه‌لك، هيندى بار به شپوه ده‌ربرينى نيو خه‌لك شيعه‌ره‌كانى هه‌لده‌نى.

ئوه‌ت له بىر نه‌چى ئهممه‌د عارف كاتى سوود له هه‌ر شپوه‌يىكى هونه‌رى نيو خه‌لك وه‌رده‌گرى، وه‌نه‌بى لاساييه‌كى روتيان بكاته‌وه، نه‌خپه‌ر ئه‌م فيرى ئه‌وه ده‌بى كه ئه‌و عاشق و هۆزان و به‌يتبىژانه خۆيان چۆن فير بوون، فيرى ئه‌وه بووه چۆن شاعيرى له‌و سه‌رچاوه‌يه‌وه له‌دايك ده‌بى، ئيمكاناتى ئه‌و جوهره سه‌رچاوانه چلۆن ده‌كار ده‌با و جيگاي پراوپرى خۆى له نيو شيعه‌ر هۆنينه‌وه‌ى هاوچه‌رخدا به شايسته‌وه، ده‌كاته‌وه. هه‌ناسه‌ى ديو له نيو قالب و كليشه و كۆت و زنجيردا زيندان ناكري. به جه‌رگ و دلپه‌وه، به هه‌موو پشوو به‌كه‌يه‌وه شيعه‌ر ده‌لى، زۆر چاك ده‌زانى چۆن چۆنى بۆ ده‌ربرينى ئاوازيكى به ده‌گمه‌ن هه‌لكه‌وت، بين بخواته‌وه. ديره شيعه‌ر ده‌بى به نه‌ركه و

نه عره ته، به تې راخوړين، به شابالې باز و شههين، به داستان.

نواړې بالې نهنگاوتراوه،

نازايهكي دل دوزه خ

جاريكي كهرويشك

جاريكي نواړييه پاشهوه

برنهوه نازدارهكي به بير هاتهوه،

لهبن باليفي توراوه.

جانووهكي له دهستي هراڼيې هينابوو، بهبير هاتهوه،

بژ و پهرچم به كووزهكي شين

نيوچاوان مارو

سي كهشكهسم چهرمگ

له نهرمه غاردا خوارده و دلاوا، چهندي بلي چوست و

خوشبهز

ماينه شي ناله سه گلاوييه كاني بهبير هاتنهوه

چون له پيش هوزاتي فريبوون

كهچي ئيستا بيچاره سندم كراون

لوهلوييكي ساردي له پشت نهبا

دهيتواني پهنا وهبر كهردنكهشان ببا

نهم كيوانه، كيوه دوستن، قهديران دهناني.

خو يار بي، نهم دست و مهچه كانهيش، پياو ههق بلي،

شهرمه زارت ناكهن.

نهم دست و مهچه كه وهستا يانهي.

سووتو به سهر جگه رهوه

زاري دوو فليقانهي بپيشك هاويژي تيره ماري به رهه تاو

له یه کهم نیشاندا
یه کاویه که دهنگتون.

ئه حمهد عارف له به کار بردنی سه چاوه نیو گه لیه کانا، که هه مه پهنگ و زۆرن، وهک بری شاعیرانی دیکه، به ددان ریچکردنیکی زهقه وه، یا به دهمه لاسکیوه رهفتار ناکا. (بالا برنه وه) (دل چه تال) (زوولا) (به هیچ کتیبی شهرعم ناکری) (مال هویه هویه) ئازا و بویرانه بی، چاو و سومای چاوی شیعره کانیه تی. زۆر به سانایی ده بین به ئاشنای وش و رست و شیوه دربرینی، که پتر له بنیاده می خواسایی نیو خه لک ده وه شیته وه. ده بین به ئاشنای ورده وش و قسانی که شاعیر له نیگای خویه وه بیان لیک ده داته وه، به لام سهیره که له وه دایه، هه ره ده لئی ئیمه ی خوینده پیش له دارشتنیاندا هاو به ش بووین، پتوه ندیی به هوشی ئیمه شه وه هیه.

ئه حمهد عارف شیوه ی دربرینی شیعره کانی، ته رزی میعماریه تی به زهک و دۆزهکی و شه په رزازی، جیلوه دان و زاخاو و ئارایشت و مشتوما لکردنی، رهنگاندن و هاوسه نگ ئارایی هه مووی له نیو ئه زمونی خه لکه وه، له نزیکه وه هه ست به واقیعه کردنه وه، له نیگای گه رموگوری خه لکی تامه زرۆی ژیان و بی په نا و په رده بیی ئینسانی واقیعه وه هه لدینجی.

شیعری ئه حمهد عارف ته قینه وه ی پیش خوار دهنه وه کی سالانی ساله، لافاوئیکه له هه زار و یهک کانییه وه هه لده ستی، سیلاوی فرمیسی هه زاران هه تیوی بی دایک و باوکه، لاسامه ی ئه شکی سه دان دایکه، ئه سرینی هه زاران بووکی زاوا کوژراوه، دهنالئی، دهنه قیته وه، له زیندان توند ده کری، به لام نائومید نابی. ئومیدی زۆر ئه ستووره. ته نها نین، ئومیدی که له شه وگاری تاریکی ئه نگوست له چاودا، له زینداندا، که هه هه ناسه یه که ده مینئی و نامینئی له نیوان مردن و ژیاندا، په روه رده کراوه، ئه م ئومیده په رنگی زۆر تیره، له ناوچه رگه ی نائومیدییه وه سه ری هه لداوه. هه روه که رهنگه وه که ی ته ره په یازه که ی، بو دیده ن هاتووه که ی بو ی دهنی، بو زیندان، ئومیدی له نیو

تاریکیایی کونی زیندانا به خییوی بکری، زۆر نازدار دهبی، سهوزی تهرهپیاژیش بویه وا سهوزیکی زۆر تیر و نازداره، چونکه له نیو تفت و تیژی پیوازدا گهشه دهکا. پروانه ئهم بهراوردکییه. ئهم ئومیده چون له ناو چوار دیواردا، چوار دیواریکی سههۆلبه ناندانا گهشه دهکا. شاعیر خهون دیتنی پۆ دهنی. بیر دهکاتهوه. بهندی ریگا له بیرکردنهوه، له خهونرۆنان ناگری. ههنگین، له نیو چوار دیواردا دیتته دهر. دهچی بۆ چقورنۆوا، ولاتهکهی، زیدهکهی (یهشار کهمال)، دهگاته کارخانه و فابریقه و مهزراکان، دواي سهرگوزهشتی برنج و لۆکه و تووتن دهکوهی. له سهسه مهززههی دهبی به دۆستی کیژه کوردیکی چکۆلانه، دهلی:

ههروهک برینهکهی پیشانی دۆستیکی بدا،
ههروهک شهنگه بییهک تیراو کا،
ئاوها پر به دل، ئاوها قوول.

له ههول و نهفه سدا، وهک قژی کیژ تووتن بی و وهک هه زههتی خدر فریا کهوی، «به پهره سیغاری تهنگه وه دهپچری» و دی، خۆی «به لیتیو تینووی دۆسته وه» دهنی. ئهمه چیت بهبیر دینیتته وه؟ کریکاره هه ژاره کوردهکانی تووتنهوانی.

نازم حیکمه تیش له زیندانا گهشته شیعییهکهی (شیخ بهدره دینی کوری قازیی سیماونه) ی نووسی ئه ویش له خهونرۆنانی نیو زیندان، ئه و شاکاره ی ره نیو هینا. ئه ویش ئومیده گه ره که ی له نیو جهرگی رهشی زیندانا به خیتو کرد، زۆر نازداریشی به خیتو کرد. هه زار و یهک ته رحه رهنجی له پیناودادا.
گوتم ئهمه عارف له زیندان دیتته دهر له م خهونرۆنانه دا. دهپوا، دهبی به ئاشنای کیژه کوردیکی له و چیا یه، له سهسه مهززه وه به چی ماوه، پروانه، چ دهلی:

من له نیو چوار دیواردا نیم

له ناو مەرەزە، لۆكە، توتندام
له قەرەجەداغی، له جیبالییی،
به ماری ژهراوییانەوه،
به لەرز و تییانەوه،
بیست و چوار سعات له راوهئینساندان
چەلتووکی قەرەجەداغی
هەروەك فرمیسی کیژە چكۆلهپەك
پیزئی مووروو له بهلهكدا،
شانی چهپی نووشتهیهکی چاوهزار پیوه
لهو سەر چیاپه بهجیماو
کیژە چكۆلهی هۆزی
چەلتووکی قەرەجەداغی
برنجەکهی دلۆپ دلۆپ، ساف و سپی
به لۆری، به کاروانه هیتستر،
به لیتشاو دهچی بۆ سفره و خوانی ئاغایان.

كۆواری بهیان، ژماره ۱۰۱ - ۱۰۲، كانوونی یهكهمی سالی ۱۹۸۴

رەنگ و ڤووی نوئی مرۆ

له هونەر و بههره‌ی یشه‌شار که مالدا له باره‌ی ڤۆمانی تهنه‌که‌وه

چه‌لتوو کچینی له پی دهشته به‌راو و ئاو هنیاکانی چوقورئوقادا له کوردستانی تورکیا، که به‌کانی گرپه‌وگه‌رما ناویانگی ڤۆیشتووه، بۆ خه‌لک بووه به‌مه‌سه‌له‌ی مردن و ژیان. چاوی به‌ڤۆژنامه سه‌ره‌کیه‌ تورکیه‌کانی وه‌زی هاویندا بگیری دهنگوباس و نامه و ڤیپۆرتاج و وتاریکی زۆر و زه‌وه‌ند له‌مه‌ر چوقورئوقا ده‌خوینییه‌وه. سه‌ردیتری ده‌لی: «چوقورئوقا به‌ر شالاوی پیتشکه که‌وت»، یه‌کی تر ده‌لی: «پیتشکه له چوقورئوقا ڤۆژ له دوا‌ی ڤۆژ به‌سامتر ده‌بی و خه‌ریکه ده‌بی به‌به‌لایه‌کی زۆر گه‌وره» و ئیتر هه‌ر ڤۆژنامه‌یه و وتاری پر گله و گازن بلاو ده‌کاته‌وه و شپریتی و شپه‌زه‌یی هه‌ریمه‌که ڤاده‌گه‌یینی. ڤۆژنامه‌کان له‌وه ده‌دوین که زه‌وی و زار چۆن له سه‌رینی بی سه‌روبه‌ری و بی یاسا و دۆزی چه‌لتوو کچینی، هه‌موو بووه به‌زه‌نه‌ک و زۆنگاو و پیتشکه وه‌ک گه‌واله هه‌وری ڤه‌ش به‌ری ئاسمان له گوندان ده‌ته‌نی و گه‌رمای له کیش به‌ده‌ر دینی و لیشاوی نه‌خۆشی و په‌تاو ئاهۆ به‌شارۆکه و مالبه‌نداندا بلاو ده‌کاته‌وه و گوندییان به‌سه‌دان خانومان به‌جی دین و به‌ره‌و چیاو ڤه‌وه‌ز و ئه‌شکه‌وت و شکیران هه‌لدین و خه‌لک ده‌که‌ونه باریکی ناله‌بار و فریا نه‌که‌ون ناله‌باری ناهه‌موارتر ده‌بی و به‌ره‌و هه‌لدیر ده‌جن^۱.

دیاره یشه‌شار که‌مالی که هه‌موو زیت و زرنگی و هونەر و بههره‌ی له پیناوی چوقورئوقادا به‌خت کردووه، نه‌یده‌توانی له‌و زۆر و بی دادیبه‌ کۆمه‌لایه‌تییه‌ی که خۆی ناوی «تراجیدیای سه‌روشت و مرۆواپه‌تی» لئ ناوه و ژیان‌ی له گوندنشینان کردووه به‌دۆژ نائاشنا و نامۆ و بی دهنگ بی.

۱- ڤۆژنامه‌ی وه‌تن، ۲۹ی به‌فرانبار ۱۹۵۶.

نوسه ری خوی له چوقورئوفا له دایک بووبی و سهروهختیکی دوور و دریژ ئاودیر و کریگرتی سه رهزه ی ئاغا بووبی و له ته هی دلییه وه ههستی بهئیش و ئازاری گوندییان کردبی، له وهتا دهستی داوته قه له م، تا ئه مری به بی پشو له مه ری ئه م باسه دهنوسی. زۆربه ی باس و خواسی چیرۆکی (زهرده گه رما) و (پیشکه) و (مه مه د و مه مه د) و (به به ک) و (چوقورئوفا قرچه قرچ ده سووتی) و (ئاگاکانی ئاچه ساز) له وه لاکه ت و په ریشانییه دهوین که له تاو گره و گه رما تووشی خه لک دین. ئه م مه سه له یه له کرۆکی رۆمانی (ته نه که) دا زه ق و زۆپ هه لته قیوه و بری هه لومه رج، که له گره و گه رما ده که ونه وه پروت و قووت هه لزه قیون و ئه م گرفته ئابورییه سیاسییه ریشا زۆیه له تراجیدیایه کی کۆمه لایه تی گه وره و به سامدا وینه کیشراوه و زۆر به به ربلاوی شه وقی به خه باتی توند و تیژی چینایه تی نیوان ئاغای چه لته و کچین و گوندی هه ژار داوته وه.

یه شار که مال له م رۆمانه دا سی مه سه له ی پر به بالای نیاز و پازی کردوه به هیم و به رهت: یه که م مه سه له یان زۆر و سته می کار به ده ستانی چاونه زیری گوندان ئاغای چه لته و کچینه، که له شاره کاندای جیگه ر بوون و له پاره کۆکردنه وه به ولاره بیر له چی تر ناکه نه وه و له ناپیاوی پتوه هیچی دیکه یان لی ناوه شیتته وه.

دووم مه سه له باری ناهه نجاری ئه و گوندیه بی ئاو و خاکانه یه که رۆژ له دوای دژوارتر و ناهه موارتر ده بی و له پیناوی یه ک دوو لات و گاوخان زه ویدا مل له تیخ ده سوون. مه سه له ی سی یه میان ئه وه یه که لاوی کار به ده ست و روونا کبیری به بیرو پروا، هه گیز له گه ل ئه م باره ناهه مواره ی گونداندا ناسازین و هه میشه ده یانه وئ سوود به ده سته وسان و هه ژار و بی ئه نوایان به به خشن و له دژ هه موو چه شنه ناهه قی و زۆر کاریه ک راستین، به لام له ئاکامدا تیک ده شکین و تی ده چن و ده بن و ده بن به گوری و گاوه ردوونی ره شه هیزان.

ره گ و ریشه ی هه رسی مه سه لان له بنیچه دا، که نوسه ره به «ته نگ و چه له مه ی گه وره ی کوردستانی تورکیا» ی ناوده با، له سه ر بنجی گرفتی

ئاغايەتى رواوہ. ھەر سەبارەت بەمەشە لە ئاغايەتى خویندن پىزى ھەرە پىنشىوہى نەخشەى رۆمانەكەى دراوہتى.

(تەنەكە) رۆمانى نارەزايى دەرپرېننىكە، ئەوھندى ھەلبگرئ مانايەكى توند و تىژى كۆمەلایەتییى بەخۆوہ گرتووہ. ھىندەى يەشار كەمال لەمەر گوند و شارانى نووسىوہ، ھىشتا ھىچ نووسەرئىكى تر ھىندەى ئەو لە بارى كۆپرەوھرى گوندان، لە بەر بەرەكانىتى مفتحەخۆر و سەلەمچى و گزىر و كوئىخا و سەرلەبەرى نەكارە و مشەخۆرانى دىكە، كە نوپنەرى ھەموو رەمەكايەتى و نەزانى و كۆلەوارى و پاشكەوتنىكەن و دەيانەوئى گوند ھەمىشە وەك سەرچاوہ و بناوانى چەوساندنەوہ و بەرەنجدان لە ژېر چنگياندا بىمىننەتەوہ، ھىشتا كەس ھىندەى ئەو لەم بارەوہ نەدواوہ، باشتر بلىم ھىشتا ھىچ نووسەرئىك ھىندەى يەشار كەمال لەمەر ئاغايەتى كە ماىەى ھەموو گىرە و كىشە و ركەبەرئى نىوان گوندى و مشەخۆرانە بەتانيا نەپۆشتووہ. يەشار كەمال بۆ يەكەم جار، زۆر بەفرەوانى و بەربلاوى، لەو زۆرانبازيە چىنايەتییە توند و تىژەى نىوان گوندنشىنى بئى زەوى و زار و ھەژار و ئاغايان و ھەدەنگ ھاتووہ، كە بووہ بەماك و ماىەى پاراستنى خوتى ئاغايەتى و داو و دەزگاي چەوساندنەوہ و بەھەموو رەنگئ پشنگىرى لە دەسەلاتى تارىكى دەكا و لەسەر مشەخۆر و مېلمان ھەلەدەتئى، بەكورتئى:

ئەو زۆرانبازيەى بووہ بەسەرېنچاوہى ھەموو چارەرەشى و كۆپرەوھرىيەكى كوردستانى توركيا بەئامان و زامان و زۆر بەدانسقە پارېزگارىي لئى دەكرئ و ئاغاپەرستىيان وەك شتىكى پىرۆز لە مېشك و دلئى گوندنشيان پەستاوتووہ. ئەمەش وەنەبئى ھەروا بەرپككەوت بئى، چونكە سەبارەت بەو سىياسەتەى كە دەسەلاتداران لە سالانى پاش بزوتنەوہى ئازادىي مىللىدا لەمەر مەسەلەى زەوى و زار دەيانگىرئ، دەسەلاتى بئى سنوور و چەسپانى بەسەر راگەيشتنى ئاغا و دەرەبەگان كە لە كوردستانى توركيا بئى پشوووان پەرەيان دەستاند و تادەھات دەولەمەند دەبوون و تا دەولەمەندتر دەبوون ھىندەى تر ھار دەبوون، ئەمە تىكرئ يەشار كەمالى لە مەسەلەى زەوى و زار زۆر بەئاگا و بەھەموو

کون و کهلین و سهرهدهریکی گوند ناشنایان بهپهرووش و لیکدانهوهوه گلاند .
 پهنگه پیرسن، خو هیندهی حهز بکهی لهمهپ ژيانی شار و گوند و له بارهی
 ژيانی رووناکبیران و کیتشه و بهرهی خه لکهوه کوډراوتهوه و وتاریان لهسه
 نووسراون، ئهی کهواتا سونگهی تاسووقی ئهم رۆمانه و دهنگدانهوهی له
 ئهدهبیاتی تورکاندا دهی چیی و ئهم ناو و شوهرته له چیرا بهنووسههکهی
 براوه؟ بهکورتی: رۆمانی (تههکه) بنهپهت و هیمی له سهه بنجی درامای
 پهگاویژی کوهمه لایهتی روواوه و پهگ و پیشهی بهناو کرۆکی راستهقانییه
 زیندوووهکانی ژيانی مرۆی پهنگ و روو نووی و بیروبروای بهفهپدا رۆچوووه.
 رۆمانی (تههکه) لهسهه راستهشارپتی رووداو و ژيانی راستهقینهی خه لک و
 کارهساتی سالانی دوور و دریژی بهرچاو بنچینهی بۆ لی دراوه. ئهوهی ئهم
 راستیهی له رۆمانهکهدا شهوق پی دهداتهوه ئهو سهرنج و تیبینیانهن، که
 نووسهه خۆی لهمهپ رووداو و قارهمانه نمونهکانهوه له وتاریکدا دهی
 بریون.^۲

وهکو گوتمان، بابهتی رۆمانهکه لهسهه ئهو بارو دۆزه ریالیسته رۆنراوه که
 له جههنگهی ژيانهوه راگوپزراوه و نووسهه خۆی راستهوخۆ تیبیدا ژیاوه و
 هاوبهشیی تیدا کردوووه. بهلام رووداوه راستهقانییهکه و رۆمانی «تههکه» له
 زۆر سههروه لیک دووتاق دهبنهوه له بنهپهتا لیک جوئی دهبنهوه.

دیاره، نووسهه له بهرابی و نیریکرا زۆر بهتهکووزی له ژيانی گوندان وریا و
 دریایه و بههوشیکی گهروه و خوستیکی بهکولهوه له راستی دهگا و خپوی
 یارا و بههرهی سهرنجی هههه ریشاژویه و بهزاکونی قیاس راستیهکانی
 ژيانی بهفرراوانتر کردوووه و لهمهپ بهدهوکارییهوه زۆر شاعیرانه تانوپۆی بۆ
 رابه ل کردوون و وهک هونهرمهندیکی توانا و بههیز و پیژ پهدهی له رووی ئهو
 لایهنه نمونانهی، که له پشت راستینهکانهوه پیوار و شیردراوهن هه لمانیوه و
 رووداوه گرینگهکان و دژایهتی چینایهتی نیوان شار و گوندی پهپا و پهپ
 ناشکرا کردوووه و تابلوی هونهرکارانهی بهرین و ههراوی ژيانی ئهنه دۆلی

۲- بریوانه رۆژنامهی «جومهورییهت» ۱۸ ی حوزهیران، ۱۹۶۰ .

نیگار کیشاوه.

نیشانه‌ی به به‌های دوهمی (ته‌نه‌که) ئه‌وه‌یه که نووسەر مه‌یدانکاری مه‌سه‌له‌ی قاره‌مانی به‌کاری دریژه پی داوه و له رۆمانی تورکدا رهنگ و رووی رووناکبیر و گوندیی نوڤیاو و به‌زیک و خه‌باتگیری هه‌لخستوه‌ته‌وه.

نوڤیاوی رهنگ و رووی رووناکبیری یه‌شار که‌مال له چیه‌وه سه‌ری هه‌لداوه؟ بۆ وه‌لامدانه‌وه‌ی ئه‌م پرسیاره ده‌بی له پێشدا مه‌سه‌له‌ی داهاتن و گوورانی رهنگوروی رووناکبیر له رۆمانی تورکاندا ره‌چاو که‌ین و بزانی پێوه‌ندی به‌کۆمه‌ل و گرۆی رهنجده‌رانی خه‌لک و ئیدیکه‌وه چیه‌؟ دهنه، ئه‌و نوڤکاری و تازه‌داهینانه‌ی، رهنگ و رووی فیکرته، سه‌رقاره‌مانی رۆمانه‌که به‌ئه‌ده‌بیاتی تورکی به‌خشیوه له بۆچوون نایه و دژواره.

مه‌سه‌له‌ی رووناکبیری گه‌له‌په‌روه‌ر له ئه‌ده‌بیاتی تورکدا یه‌کێکه له باوترین بابته‌کانی نووسین. هه‌ر له نیوه‌ی دوهمی سه‌ده‌ی نۆزده‌هه‌مه‌وه تا سه‌ره‌تای سه‌ده‌ی بیسته‌م قاره‌مانی ئه‌ده‌بیات سه‌ره‌له‌به‌ر رووناکبیرن^۳.

ئه‌وه‌ی پێویسته‌ بگوتری، ئه‌م مه‌سه‌له‌یه‌ چ له پێش بزوتنه‌وه‌ی ئازادی میلیلی و چ له پاش وی، که به‌شێوه‌یه‌کی زۆر به‌گری و گرفت وه‌به‌ر چاو ده‌که‌وت، له لایه‌ن زۆرینه‌ی نووسه‌رانی خاوه‌ن جیهان‌پوانیی جۆرا و جۆری سه‌ر به‌لووزه‌وی بیروپروای هه‌مه‌ته‌رزوه به‌بیجم و شێوه‌ی چه‌شن چه‌شن له سه‌ری نووسراوه.

به‌نمونه له نووسینی به‌شی هه‌ره زۆری نووسه‌رانی تورکاندا رووناکبیر نوڤنه‌ری پێشکه‌وتن و بیروپروای تازه وه‌چیه و له کۆمه‌ل یاخی ده‌بی و بۆ سنوور شکاندن و که‌وشه‌ن به‌زاندنی چوارچێوه‌ی ته‌سک و ته‌نگه‌به‌ر و بۆ له تاریکایی را به‌ره‌و رووناکی فرین رهنجی فه‌ره‌اد دها و هه‌میشه به‌په‌رۆش و هه‌لوه‌داوه‌یه، به‌لام ته‌نگه‌تاوه و شپه‌زه‌یی و په‌شێوی ده‌رفته‌ی ری به‌دیکردنی

۳- پوانه: ل. ئۆ. ئالکایفا، گه‌شه‌کردنی شێوه‌ی قاره‌مانی سه‌ره‌کی له ئه‌ده‌بی تورکیی کۆتایی سه‌ده‌ی نۆزده و سه‌ره‌تای سه‌ده‌ی بیستدا، ۱۹۶۰.

له دەست داوه و یا هه‌ندێ جار به‌ره‌نگاری هێزێکی له کێش به‌ده‌ر و توان به‌ره‌ژوورتر ده‌بێ و به‌ئێش و ئازاره‌وه ده‌تلیته‌وه و هه‌ویای له سه‌ر دڵ ده‌بێ به‌گریکوێره و داوی ئاواتی لێ ده‌نآلۆزێ و له خه‌م و په‌ژاره و کۆل و که‌سه‌ر و ناهومی‌دی و نشوستی گیان پێوه چیی دیکه‌ی پێ نابێ . له (شین و په‌ش)ی خالی‌د زیا ١٨٩٤، ئیجادکار و داهینه‌ری رۆمانی نوێی ئه‌وروپای ئامالی تورکه‌وه بگره‌ تا (کێشه‌ی مه‌ته‌بخ)ی ته‌حسین یوجه‌ل ١٩٦٠، ده‌مراستی به‌ره‌ی هه‌ره تازه، سه‌روسیمای رووناکبیر له نووسینی ده‌سته‌یه‌ک له نووسه‌رانی تورکه‌دا به‌م ئاوایه‌یه. ئه‌م ته‌رزه و رووانه‌ی رووناکبیران که به‌گشتی له ئه‌ده‌بیاتی تورکاندا زۆر به‌به‌رفراوانی وه‌دیار که‌وتوو، واتا ئه‌و لاو و خورتانه‌ی به‌گه‌شه‌کردن و وریایی و دریاپیه‌وه پێش ده‌وربه‌ری خۆیان که‌وتوون، به‌لام له توان و وره‌ بێ به‌هره‌ن و له‌به‌ر نه‌کاره‌یی و بێ چاره‌یی برستیان لێ براوه، له ئه‌ده‌بیاتی کلاسیکی رووسی و ئازربایجانی سه‌ده‌ی نۆزده‌هه‌میشه‌دا تووشی دێین. جوانترین نمونه‌ی ئه‌مه له ئه‌ده‌بیاتی ئازهربایجاندان. وه‌زیرۆف له سه‌روسیمای فه‌خره‌دینی رۆمانی (کۆلۆی فه‌خره‌دین)دا و ئه‌. هه‌قوێردی‌ئێف له رۆمانی (لاوی بێ به‌خت)دا له سه‌روسیمای فه‌هاددا تابلۆیان کێشاون.

گرۆیه‌کی دیکه‌ی تورک وه‌ک یاقوب قه‌دری و خالی‌ده ئه‌دیپ و مه‌مه‌د ره‌ئوف و بوهران جاهید و ئیدیکه مه‌سه‌له‌ی رووناکبیری گه‌له‌په‌روه‌ریان له نووسینه‌کانی‌اندا به‌بزووتنه‌وه‌ی ئازادی میلییه‌وه شه‌ته‌ک داوه و قاره‌مانه رووناکبیره‌کانی خۆیان که زۆربه‌یان له چینی به‌ره‌ژوور هه‌لکه‌وتوون، له هه‌په‌ت و جه‌نگه‌ی شه‌ر و هه‌لومه‌رجی گوندا په‌یدا بوون و ویستووینه بانگه‌پشتنی زێدپه‌روه‌ری و گه‌له‌په‌روه‌ری و نه‌ته‌وه‌په‌روه‌ریان له سه‌رو سیما و ره‌گ و روو بارکه‌ن و به‌زۆره‌ملێ به‌سه‌ریاندا دا‌برن. قاره‌مانه ئه‌رسته‌ۆکرانه‌کانی خۆیانان تا چ راده و نۆپله‌یه‌ک به‌ره‌ژوور هه‌لکشاندوو، خه‌لکی ساده و په‌مه‌کیشیان هه‌ر به‌و نۆپله و راده‌یه به‌ره‌ژۆر داخزاندوو و سه‌ردریان به‌سه‌ر هه‌موو گوینه‌ دژایه‌تی و دردۆنگیه‌کی نێوان چینه‌کاندا

داداوهتهوه و له دوری جه ماوه رانی خه لک، که له بزواتی نازادی میلیدا هیزی هه لگردن و تیرۆهاتن بوون نکولیان کردووه و به کۆمه لکی رهشایی و رهمه کی و نه کاره و بی خوست رهنگ کراون. قاره مانه روونا کبیره کانی (ی. قه دری) و (خ، ئه دیب) و ئه وانی تر، که له نیگار کیشانی نوینه رانی خه لکدا سوودیان له هه موو جوژه رهنگی کی رهش و دزیو وهرگرتوو و ویرای ئه وهی که به دریژیایی هه موو سه ده که خه لکیان په روه راندوووه و فیژه خویندنیان کردوون و «خوست و وریایی میلی» بیان تیدا بزواتوون، که چی له ئاکامدا خه لکی رهمه کی و رهش و رووت به بیانی و نامۆ ماونه وه و شوپ و شوینه واریان وخته کویر بیته وه. ئه م نووسه رانه له نووسینه کانی دوایشیاندا که په سنی کۆمار ددهن، مه سه له ی روونا کبیری که لپه واریان هر بهو پرشته شیو و وهرد داوه.

سه ره رای ئه مانه پتویسته به گشتیش مه سه له که به کالآ به کچاو کهینه وه. هه ندی نوینه ری به ناووبانگی ئه ده بیاتی ریالیستی نوینی تورک، که دوی نازادی میلی هه لکه وتن، و سه ره که لکه له ی ئه وه که وتن چاره سه ره کردنی به ده و کاریبانه ی مه سه له لیک که له ولاتیکی سه ره به ریگای په ره ساندنی سه رمایه داریدا ده بوو نیگار بکیشری، به تایبهت رهنگ و رووی روونا کبیریکی له زۆر سه ره وه له خه لک نیزیکی و زید و نیشتمان به رستیکی که لپه روه ر و زانیاری په روار چۆن به دی بهین و له م مهیدانه دا قه له میان به چ باریکدا راهین و چۆن به زنونن.

هر له ئاکامی ئه وهیه، نووسه رانی له چینی به ره ژیر و به ره و ژوور هه لکه وتی ورده بوژ ژووی بیرو پروا پیشکه وتوو، سه بارهت به و وه خۆکه وتن و شه نگل له خۆدانه ی ده سه لاتداران له یه که م سالانی پاش دامه زانی کۆماری تورکیادا له مهیدانی زانیاری شارستانیدا به دییان هینا زاتیان تی گه راوه و له نووسینه کانیاندا رهنگ و رووی روونا کبیران دهستی به دره وشانه وه کردووه و بو وریا کردنه وه و به خۆدا هینانه وهی خه لک و له بارو دۆخی ژیانی که شیش و هجاغیانه و وشکه ده رویشی قوتار کردنیان ده چنه شوین و مه لبه ندی هه ره

دووره دەست و هەرە تووش و هەرە ناخۆشی ئەنەدۆلۆ. ئەوەتا (ر. نووری) که له ناو ئەم نووسەرانه‌دا له هه‌مووان له خه‌ڵکه‌وه نێزیکتره، له سالانی بیستدا رهنگ و پرووی خاوهن ئاکاری نوێکار و به‌رمینی رۆمانی (به‌له‌وه‌ری سه‌رچۆل) و (شه‌وگاری که‌سک) و (به‌زه‌)ی دا‌هیناوه. سه‌روسیما‌ی (شاهین) له رۆمانی (شه‌وگاری که‌سک)ی ئەم هۆزانه‌دا، له‌م مه‌یدانه‌دا، شیاوی ئەوه‌یه به‌یه‌که‌م هه‌نگاوی سه‌رکه‌وت بژمێردۆ.

(شه‌وگاری که‌سک) که وه‌ک یه‌که‌م رۆمانی میلی رپالیستانه به‌زمانی به‌ره‌ی دیموکراتییه‌وه نووسراوه و بۆ مه‌سه‌له‌ی رووناکبیری گه‌له‌په‌روه‌ر ته‌رخان کراوه، نه‌ک هه‌ر له به‌هره و هونه‌ری ره‌شاد نووریدا، بگه‌ر له سه‌رانسه‌ری میژووی ئەده‌بیاتی تورکدا گرینگترین جێگه‌ی گرتووه.^٤

مه‌سه‌له‌ی رووناکبیری گه‌له‌په‌روه‌ر له چله‌کاندا، دیسانه‌وه وه‌ک یه‌کیک له باب‌ه‌ته سه‌ره‌کییه‌کانی ئەده‌بیات سه‌رنج راده‌کێشێ. سه‌باحه‌دین عه‌لی و ره‌شاد ئەنيس و هتد... که به‌توند و تیژی، ره‌خنه‌یان له دامه‌زانی بۆرژووی مەلکدار ده‌گرت، هه‌ستیان به‌وه کردووه که ئەو بار و هه‌ڵکه‌وته‌ی له پێش هه‌موو جۆره پێشکه‌وتنێکدا بووه به‌ له‌مپه‌ر و کۆسپ، ته‌نیا به‌ره‌خنه‌ی پروت نابزۆی، جا بۆ ئەوه‌ی کۆمه‌ڵ له‌م نه‌هامه‌تی و رۆژه ره‌شیه‌ی رزگارکری ده‌بی پشت به‌هیزه‌ کۆمه‌ڵایه‌تییه‌کان به‌سه‌تری و تیشک و تیریز به‌رهنگ و پرووی رۆشنییه‌ به‌کاره‌کان بدریته‌وه. ده‌توانین یوسفی سه‌باحه‌دین عه‌لی له (یوسف قویوجاغی)دا و یالچینی ر. ئەنيس له (بۆن و به‌رامه‌ی خاک)دا وه‌ک درێژه‌ی به‌کاری هه‌نگاوه سه‌رکه‌وتووه‌که‌ی ره‌شاد نووری و رۆشنبیریکی نوێباوی قالمبوی ژبانی کۆمه‌ڵایه‌تی نرخ لی بنین.

ئهمانه هه‌موو وه‌لانین، له بیست و سییه‌کاندا رۆشنییه‌ی گه‌له‌په‌روه‌ر جاری هێشتا له روانگه‌ی جیهانروانیی پێشکه‌وته‌وه به‌ته‌واوته‌ی و له گشت سه‌ره‌وه

٤- بېوانه: ئە. ئەحمه‌دۆڤ. رۆمانه‌کانی ره‌شاد نووری. باکو ١٩٦٥ ل. ئۆ. ئالکاییدا. ناوه‌رۆک و قاره‌مان له رۆمانی تورکیدا. مۆسکۆ ١٩٦٨.

نەدەتوانرا بەھێنریتە گۆڕی. بەلام لە پاش شەری دووھمی جیھانی ئەو نوینەرە کۆری ئەدەبیاتیان گەرم کرد، ر. نووری و س. علی و س. ئەرتەم و ر. ئەنیس و ھتد... شان بەشانی ئەو نوێکارییە بەپەخشانی تورکییان بەخشی، بۆ لێبران لەسەر شوپ و خدە ئەدەبییە بەکارھەکان پێو چوون و بەردەوام بوون و مەسەلە ی روئشنبیری گەلپەرەھەریان ریشاژۆتر ھێنا بە پێش و لە مەیدانی نووسینی بەسەرۆبەری ئەم بابەتەدا لە پێشبینی خۆیان بەرژووتر ھەلکشان.

ئەمەش، لە سەریکەو، لەگەڵ پەرەساندنی پێوھندییەکانی سەرمايەداری و توند و تیژبوونی دژایەتی یەکانی نیوان دەستە و چینیەکان و بەرژوورھەلکشان خەباتی ئابووری و سیاسی جەماویری رەنجکێشی بژیو و گوزەرەن بەرژۆر کہ لە پاش شەری لە ولاتدا بەزەقی بەرچاو دەکەوتن و لە سەریکی ترەو، لەگەڵ شەپۆلی دیموکراتییەتی بەگوروتینی ناو ژبانی کۆمەلایەتی و فراژیبوون و ھێژنەستاندنی حەز بەتازەییکردنی پەیدا بوونی روئشنبیرانی دیموکراتی شوژشکێر، کہ لە جیھانی ئەدەبیاتدا لە ناو چینی ناوھند و چینی ھەژار و دەسەسانەو ھەلکەوتبوون و بەتاسە و پەرۆشی وەلامدانەوی ئەو خواستە تازانە ی ژبان زۆیا و زۆپ قوتی کردبوونەو، دەستیان دا بوو قەلەم. ئەمە لە ھەردوو سەرەو ھاو پێوھندیو، ھەر لەم سەرۆبەندەدا دەمراست و نوینەرائی مەزنی ئەدەبیاتی ھاوچەرخێ تورکی و ھک کەمالەکان و فەقیر بایقورت و تالیب ئاپنایدن و مەمەد باشاران و کورەکوپرە ی لە گوند ھەلکەوتە ی دیکە کہ لە جەنگە ی چینی رەنجکێشەو سەریان ھەلدا بوو و دەمراستی ئەو بەیاننامە یە بوون لە مەحموود ماکالەو دەستی پێ کرد، ھەرۆھا ئی و ھک ئیلخان تاروس و ئۆرخان خەنچەرلی ئوغلی و جەیحون عاتیف قان سوو، سونووللا ئاری سووی و روئشنبیرانی تر، کہ لە پاش ئەو ی خۆیندنی بەرژووریان بەتاکام گەیاندوو و مەودایەکی دوور و درێژ لە گوند و شارەکانی ئەنەدۆلدا لە کاری جۆراو جۆردا ھەمەکارە و کار بە دەست بوون، ئەمانە ھەموویان دەستو برد و جەخت و چوست و چالاکییان لە کارە

کۆمەلایەتییه سیاسییەکانی ژبانی ولاتدا مایەیی سەرنج و وردبوونەوهیە.

ئەم رۆشنبیرانە چ لەوانی لە ناو گوندانەوه هەلکەوتبوون و چ لەوانی لە شارانەوه سەریان هەلداوو، لە هەر ناوچەو هەرتیمیکی ولاتدا کاریان گێرابی، لە دژ هەموو جۆرە زۆلم و زۆر و کوێرەوهرییەکی ئەو سەرویهندەیی لە داو و دەزگای بۆرژوازی مەلکدار کەوتبوووهو زۆر مەردانە خەباتیان کردوو و هەموو جارێ لە سەرتینی ئەو کارانەیی لە پێناوی خێروبیتری مەردمدا و بۆ وریا و دریا کردنەوهی گوندییان دەیانکرد هەرچەند لەگەڵ بەریههکانی توندی خەلک چەوسپن و کۆنەپەرستان و بریکارانێ دەولەتدا کە لەسەریان دەکردهوه و هەمیشە پالێشتیان بوون رووبەر و وستاون و بەبێ کشانەوه درێژەیان بەخەباتی بێ پشوووی خۆیان داوه و لە پێناوی ژێر و ژوور کردنی تەخت و بەختی ئاغا یەتیی مەلکداران و بەگ و دەست و پێوهندەکانیاندا لە ولاتیکی وهک ئەندەوڵی، کە هیمان بەکۆت و زنجیری دەرەبەگایەتییهوه پزەیی لێ براوه و بۆ ریشهکەنکردنی ئەتەوهچەوسپینی و بۆ خۆشکردنی ژبان و گوزەران و خۆپنەوارکردنی جەماوهری دەسکورت و بێ بزگور و هەژار، سەرلەبەری وریایی و زیت و زرنگی خۆیان تەرخان کردوو.

وهک بەدیاردەکهوئ، لەم سەردەمهشدا پیاوانی نوێباوی بەکار و رووناکبیرانی مەرد کە ئەوینداری گەل و نیشتمانەکانیان بوون و لە ناوچەرگەیی جەماوهری بەربالوودا هەلکەوتبوون، پەرهیان دەستاند و پتر دەبوون و هیز و گورپکی مەزنی کۆمەلایەتیان رادەنا و چاوهنۆر بوون لە ئاوینەیی پەخشانی هاوچەرخێ تورکدا تیشکدانەوهی رەنگ و پرووی خۆیان کە لەگەڵ ژبانی وەروریکه بووبوو، بەدی بکەن. ن. گ. چیرنیشیفسکی لە سەرەتای رۆمانی (دەبێ چ بکەین) هەکهیدا، کاتێ لەمەپ قارەمانە بەکارهکانەوه. کە بۆ باری ئەو رۆژەیی ئەدەبیاتی روس نوێباو بوون، دەینوسی: «هۆ خێرخواز و بەهیز و گورپنە، هۆ بەئاوورو و بەدەستوبردینە. ئێوه تازه لە ناو ئێمەماناندا گووراون. بەئەژمار کەم نین، تا دێ خێرا خێرا زیاد دەکەن و زۆرتر دەبن. ئەگەر هاتبا ئێوهی هەمیشە کۆمەل پیکهین هەبوان. هیچ

پټويست به نووسينی من نه بوو. خو نه شېوونايه نه وه منيش نه نووسينم ده بوو نه هيچ. به لام له بهرته وهی که ئيوه هيتشتا نه بوون به کوټمه ل و که چی له ناو کوټمه ليشدا هن، ده بی هر بنووسم و دهشتوانم پتر بنووسم»^۵.

نهم رۆشنبیره نوټیواونه که سه رنجی نووسه رانی هاوچه رخی تورکیان راده کتیا و له ناکامی پيشکه وتی سروشتیانهای ژيان خوئی و کوټمه لایه تیه وه هه لکه وتبوون و رۆژ له دواي رۆژ زۆرتر ده بوون و هه ستیان به وه ده کرد که پټويسته ريگه ی ژيان و خبات نه خشه بکيشن و رهنگ و رووی پته و پوختی به ده و کارییانه ی بۆ بگوورين، له نزیکه وه وه لامی چه سپ و پر به بالای په رساندن و هه لگشانی کوئی خوستی نه ته وایه تی و خواسته کانی سه رده میان ده ایه وه. هر بویه له پاش شه ری دوومی جیهان، به تاییه ت له دواي په نجاکان، مه سه له ی رۆشنبیری گه لپه رهر له نه ده بیاتدا به قوولی ده هینرته پيشی و به ناوایه کی نوئی روون ده کړيته وه. به ريککه وت نییه که تنیا له سالانی دوايیدا به دیان کتیبی به بارست و قه واره درشت له مه ر نهم مه سه له یوه ره نپو ده هیندری و رۆمانه کانی (جیهانی تاریک) ی نۆرخان خه نچهرلی نۆغلی و (چیرۆکی مار) ی سه ميم قۆجه گويز و (ته نه که) ی یه شار که مال و (مودعی گشتی یه شیل قایه) ی س. تارووس و (هه ور به ناسمانه وه نییه) ی جه وده ت قودره ت سۆلۆ و (لوه له قژی رهش) ی ناری سوئی و (ده به م گوند) ی فه قیر بايقورت و (ناوکی بیابان) ی که مال تاهیر و هیی تر بلاوده کړيته وه. نه وه ی زۆر گرینگه، زۆر به ی نهم رۆمانانه، هه روه ک (ته نه که) هه ریه که به راده به ک ناکاری سه ریهوردگي پری خوئی پتیه وه و له سه ر بنه رته ی نه زمونی شه خسی و بۆچوونی نووسه ره کانیان نووسراون، نه و رۆمانانه ی نیومان برد له مه ر راده ی له ژيان گه يشتنی نووسه ره کانیان و پله ی جیهانروانی و به هره و هونه ریا نه وه، دیاره له رووی بیروپروا و ناوه رپوک و هونه روه هه موو له یه ک پله دانین. نیاز و دۆزی سه ره کی له نووسینی نهم رۆمانانه نه وه، که نه هه مواری و تووشی نه و ده وروره له وزه به ده ره ی که

۵- ن. گ. چیرنیشفسکی: ده بی چ بکړئ؟، باکو، ۱۹۵۲، ل ۱۴.

خه لکی تیدا دهژی، رووت و قووت نیشان بدری و وره ی بهر بهر هکانی له دژ ره شه هیزی ژیان بهر ژوور هه لکش پندرئ، هه سه بهر هت به مهیه که قاره مانانی روئشنبیری ئەم رۆمانانه له رووی پیوهندیان هه له گه ل خه لکدا، به تایبهت له گه ل جه ماوهری گوندا، که له مه ر ههستی کۆمه لایه تیه وه دوا که وتوون و له رووی تیگه یشتنی دژایه تی چینایه تیه وه و له باری گۆرینی ژیان و هیچ نه بی له رووی وشیارانه بیر کردنه وه و له پیناو ساز کردنی جیهانکی نوئ و پیوهندییه کی نوئ و له رووی خه باتگیرانیان هه و له مه ر سه ره نجام به سه ر ره شه هیزی کۆنه په رستی و خه لک و نه ته وه چه وسیندا زالبوون، ئا له م هه موو بار و رووانه وه خاوه ن ئاکار و په وتیکی هاویه ش و ده ستیاون. به لام سه ره رای ئەمانه هه موو، له خه لکه وه نزیک بوونی قاره مانه روونا کبیره که ی به شار که مال و له جه نگه و هه ره مه ی خه باتدا کۆلنه دانی و پشتیوانی لی کردنی بهر ژه وهندی خه لک و بیرو بر وای پته و و نه به زی زالبوون و سه ره که وتنی ره نگ و رووی دره نگ یا زووی هیز و توانی گوندی و خواست و ئاره زووه ره واکانی خوئی و به وره به رزی و خوئشبینیه وه نوارینه ژیان و به بری ئاکار و خه سیه تی تری نوئوه ی، نه ک له سه رووتری ره نگ و رووی روئشنبیرانی ی. قه دری و ر. نووری و ر. ئەنيس و س. عه لیه وه، بگره له سه رووتری ره نگ و رووی روونا کبیرانی نووسه ره هاوچه ر خه کانی وه ک خه نچه رلی ئوغلئ و س. ئاری سوئی و ئەوانی دیکه وه ده وه ستئ.

یه کیک له لایه نه هه ره گرینگه کانی رۆمانه که ئەوهیه که قاره مانه سه ره کییه که ی به سه روسیمای خه باتگیریکی گه لپه ره وه هاتووته بهر مهیدانی خه بات. ئەو هیزی فیکره ت پشتی پی به ستووه له شیوهیه کی هیز و توانی گه رناسانه ی بهر چاوی گه لدا گیانی به به ردا کراوه. یه کانگیر بوونی روئشنبیر و گه ل و خه باتگیران شان به شان یه ک، هیشتا له هیچ نووسینی دیکه دا وه ک له «ته نه که» ی به شار که مالدا ده بخوئنییه وه هیند ریالیستانه و روخته و مه حکم دانه پڕژاوه.

له و رۆمانانه دا که له مه ر پیوهندی روئشنبیری گوندیه وه قسه ده کړئ،

دەستوور وایە ڕووناکبیران دەیانەوێ چاوی گوندییان بکەنەووە و بۆ ئەوویان دنە و هان دەن کە لە سەر پاراستنی مافی ڕەوای خۆیان سووربن. لەم ڕۆمانەدا قارەمانی ڕۆشنبیر هەرکە بەرەنگاری هیزی کۆنەپەرست دەبی، سەبارەت بەوێ کە کۆمەگ و یارمەتی لە گوندییان دەردەست ناکا، یا هەست دەکا گوندییان لە پلەیکدانین بەدەنگییەووە بین، لە خەبات دەکشیتەووە و ناھومییدی سواری کۆلەیی سینگی دەبی و ڕەشبینی دنیای لێ دەکا بەشەوہزەنگ. ئەم نیشانەییە لە نووسینی زۆربەیی نووسەرانی تورکدا، لە ی. قەدرییەووە بگرە تا دەگیە ئۆ. خەنچەرلی ئوغلی بەروونی بەرچاوەکەوێ. بەنموونە:

ئەحمەد جەلالی ی. قەدری دەییەوێ لە گوندیک لە گوندەکانی ئەنەدۆلی بژی و ژبانی بۆ گوندییان تەرخان کا، هەر وەک خۆی دەلی دەییەوێ فیری ئاکار و ڕەفتاری بەرز و تەرزى مرقایەتیی وەک نیشتمانپەروری و نەتەوہپەروریان بکا و بەپەرۆش و تاسەیی لە نزیکەووە یارمەتیدانی گوندییان فرچکیان ھەلدا تەووە، بەلام سەرەرای ئەم ھەموو ھەلۆدەدا و ڕەنجە نە لە گوندییان نزیک دەکەوێتەووە و نە دەشتوانی پەیی بەدل و دەروونیان ببا و ھەر لە سۆنگەیی ئەمە لەگەل خەلکی گوندەکەدا بەنااشنا و نامۆ دەمیتتەووە. تەنانت ھەموو قسە و ڕەفتاریکی بەلای گوندییانەووە بەسەیر و سەمەرە دینە بەرچاوە. چونکە ھەلدیری نیوان خۆی و گوندییان ھیندە کوور و ھەزار بەھەزارە لە گۆکردن نایە و دژایەتییەکەیی نیوانیان ئەوئەندە توند و تیژە بەھیچ ئاویەک نارہوێ و لە ئاشتبوونەووە نایە. ئەحمەد جەلال با پێوہندیی خۆی لەگەل خەلکدا بەنەرەمە وتووێژ پەردەپۆشیش بکا، ناتوانی پێوہندییە دوژمنانە پەنامەکییەکەیی لە دژ گوندییان وەشیرێ. لە زۆر جێگەیی ڕۆمانەکەدا بەراشکاوی پێ لەوہ دەنی، کە بێر لە باری ژبانی گوندییان و نەخویندەواری و نەزانیمان دەکاتەووە. ئەحمەد جەلال وەک ڕۆشنبیریک چەند بەگەل دوژمنە و لێوہی دوورە، فیکرەت ئیرماقلی ھیندە زگماکە و لێوہی نزیکە. ئەو کاتیکی لە دەم و چاوی گوندییان ڕادەمینی لە پیت و بلێسەیی بیز و نەفرین پێوہ چیی دیکە لە سۆمای چاویاندا

به‌دی ناکا، به‌لام هرچی فیکرته له سوّمای ئەم چاوانهدا کۆلی رۆشنااییی
ژیان و ئەشقی خەبات و تیکۆشان و هەست و خواستی خۆشه‌ویستی و
هێژایی و دلۆقانی و مرۆدۆستی و دلّوایی به‌دی دهکا .

ئەحمەد جەلال ئەگەر خۆی به‌قوتوووه شکاوێک چوواندوووه و له‌و ده‌شته توور
هەل‌دراوه و به‌کاری هیچ نایه و دادی کهس ناخوا، فیکرته هەمیشه هەست
به‌وه دهکا پیاویکه سوود به‌خه‌لک ده‌به‌خشی و ئاکار و ره‌فتاری گه‌وره
گه‌وره‌ی لێ چاوه‌نۆر ده‌کری، یاخۆ با رۆمانی (به‌زه) بخوینینه‌وه:

سی سال پێش نووسینی رۆمانی (ته‌نه‌که) سه‌روه‌ختی، که بۆرژووی زه‌وی
و زاری ئەنه‌دۆلی کز و که‌نه‌فت بووبوو، ئەو زۆر و زۆرکارییه نه‌ته‌وايه‌تییه
کۆمه‌لایه‌تییه ره‌شاد نووری له زاری سه‌رقاره‌مانی رۆمانی (به‌زه) وه‌ ده‌ری
برپوه و هه‌لی ریشتووه ده‌لی: «زه‌وی و زار تایبه‌تی لالوچیی ده‌وله‌مه‌ندی په‌ست
و ئالچاخ و چاونه‌زیر و چنۆکه و ده‌وله‌مه‌ند به‌زاوناتوله‌وه یه‌کیان گرتووه و
هێچکیان له ده‌سه‌لاتی ده‌وله‌ت ویک هیناوه و برستیان لێ برپوه و زۆر
به‌پسپۆرانه و پیتۆلانه ده‌ست و باسکیان به‌ستووه و نایه‌ن قایمقامه‌کان فزه
بکه‌ن و جووقه‌واریان لێ برپوه و خۆیان چۆنیان ئاره‌زوو لێ بی به‌و ئاوايه
ده‌بزوه‌ن و هه‌ق و حسێو له‌گه‌ل که‌سه‌دا ناکه‌ن و هه‌رساتیکی ویستیان ئەم
کارفارما یا ئەو هه‌مه‌کاره‌ی چه‌زی لێ نه‌که‌ن و سه‌ری‌چییان لێ بکات به‌بی
پرسینه‌وه خۆیان کاربه‌ده‌ری ده‌که‌ن و له‌گه‌ل هه‌ر کیه‌شه‌یان بتوانن بیکه‌ن
به‌گویی له‌مست و به‌نده‌ی خۆیان ئالشتی ده‌که‌ن و به‌دۆز و ئامانجی گه‌ماری
خۆیان ده‌گه‌ن». ئا ئەم زۆر و زۆرکارییه ئەمرۆ پتر بنجی داکوتاوه و ریشاژۆتر
بووه و له‌ توان به‌ده‌ر گه‌ری ئەسته‌اندوووه. له‌ رۆمانی (ته‌نه‌که) یه‌شار
که‌مالیشدا تووشی ئەم راستینه تاله‌ دین. ئەگه‌ر مورشید، قاره‌مانه‌که‌ی
ره‌شاد نووری ئەم ناسۆره به‌سوێه کۆمه‌لایه‌تییه‌ی له‌ یاداشته رۆژانه‌که‌یدا
یاداشت ده‌کا و هه‌چی تر، فیکرته، قاره‌مانه‌که‌ی یه‌شار که‌مال له‌ پیناوی
گۆرینی باری ناله‌باری به‌ده‌ردا مل له‌ خه‌بات ده‌نی و ده‌چیته‌ به‌ری مه‌یدانی.
یه‌ک له‌م دوو قاره‌مانه، که هه‌ردووکیان قایمقامن، له‌مه‌ر بیدادی کۆمه‌لایه‌تی

تهنیا قسه‌ی پروت ده‌کا، هەرچی دووه‌میانه به‌هممو گورٚکییه‌وه ده‌گژ ئه‌م بیدادی و ناهه‌قییه‌ی را ده‌چی. مورشید که ده‌کرٚی به‌همه‌کاره و بۆ ئه‌نه‌دۆلٚی به‌رٚی ده‌کرٚی هەرچه‌ند له‌ یاداشته‌که‌پیدا کارنامه‌یه‌ک له‌ چه‌ند به‌ندی به‌ده‌بده‌یه‌ی به‌ئاو و تاوی سه‌رکاغه‌زی وه‌ک ویژدان و یاسا و هاومه‌سه‌له‌کی و ئه‌رکی سه‌رشان و نامووس و شه‌ره‌ف و سه‌رپاستی و غیره‌ت و ئه‌م جوّره‌ بابه‌تانه‌ داده‌نٚی. به‌لام هه‌ر له‌ هه‌وه‌لکۆوه‌ ئه‌و جیهانه‌ ئاغا‌یانه‌یه‌ی تییدا مه‌سته‌ کۆله‌مستیکی وای تٚی ده‌سه‌روه‌ینٚی به‌ندومه‌ندی ناو یاداشته‌که‌ی سه‌رله‌به‌ر له‌ می‌شک ده‌سه‌رپه‌ته‌وه و خه‌باتگٚیرییه‌که‌ی گۆزین و بر‌وای به‌ژیان و کۆلنه‌ده‌رایه‌تی و بوٚرییه‌که‌ی ده‌دۆرٚینی و له‌ ئاکامدا پٚی ناکه‌وی هه‌چ یه‌ک له‌ خواسته‌کانی به‌دی بٚینی و ده‌بی به‌گوری و به‌لاوه‌گٚیری ئه‌م (دنیا بٚی مانایه) و خوٚنه‌ر ناھومٚید ده‌کا ده‌ست له‌ باتووان درٚٚتر. هەرچی فیکره‌ته‌ له‌ گوٚن مورشید نییه. ئه‌م، خواست و ئاواته‌کانی ئاسمان و پٚسمانه. فیکره‌ت نه‌ به‌ندوباو یاداشت ده‌کا و نه‌ کارنامه‌ راده‌نٚی. راسته‌ ئه‌میش هه‌ر به‌خواخوای وه‌دیپه‌نانی خواست و ئاره‌زوویه‌کی دیارییه‌وه بۆ ئه‌نه‌دۆل ده‌چی، به‌لام هه‌رکه‌ له‌گه‌ل به‌ربه‌ره‌کانٚی ئاغادا رووبه‌روو دٚی پتر گوٚ و توان به‌بزوتنه‌وه دها، نه‌ک به‌قسه. فیکره‌تٚی که‌ ئاره‌زوو و ئاواتی لٚک جوّش دراوین و له‌به‌ریه‌ک هه‌لئاوه‌شین له‌ خه‌باتی نابه‌رامبه‌ردا تا دوا پشوو کۆل نادا و دل و ده‌روونی خوٚنه‌ر له‌ ئه‌شقی خه‌بات که‌یل و سه‌رپٚژ ده‌کا.

ئه‌. ئه‌حمه‌دۆقی ئه‌ده‌بیاتناس له‌باره‌ی مه‌سه‌له‌ی روّشنبیر له‌ هونه‌ری ره‌شاد نوورییه، به‌نیازی به‌راوردکٚیوه‌ باسی روّمانی (ته‌نه‌که‌)ش ده‌کا و له‌مه‌ر کۆلنه‌دانی قاره‌مانی روّشنبیری یه‌شار که‌مال ده‌دوٚی و قاره‌مانی روّشنبیری روّمانی (ته‌نه‌که‌)ی له‌ سه‌رووی قاره‌مانی روّشنبیری روّمانی (به‌زه‌)ی ره‌شاد نوورییه‌وه راناوه و دنه‌نوسی:

«قاره‌مانی روّمانی (ته‌نه‌که‌)ی یه‌شار که‌مالی بٚیر و بر‌وا پٚشکه‌وتووی سه‌ر به‌ به‌ره‌ی نووسه‌رانی تازهی تورک که‌ فیکره‌ت ئٚرماقلییه‌ به‌و خه‌باتگٚیرییه‌وه‌ی لٚی بووه‌ به‌نه‌خش له‌گه‌ل مورشیددا زۆر لٚک دوورن و له‌

سەروویەو دەوەستى^۶.

لە رۆمانى (دنیای تاریک) ی ئۆرخان خەنچەرلى ئۇغلیشدا ناکۆكى و دزایەتى ھەلبواردراون. جگە لە ئەحمەد، تووشى رۆشنبیر و گوندیی واش دین کە بەدژواریى ژبان و چارەرەشىی خۆیان رازین و گلە و گازن لە حالى خۆیان ناکەن. زۆرلیکردە و زۆرکاریش ھەردووکیان تا رادەپەک بەژیانی خۆیان قایلن، نایانەوئ بیر لەو بەکنەو کە دەشى ژبانیان بەباریکی دیکەدا وەرچەرخى. بیروپروای قایمقام کە سیما بنەرەتەکانی رۆمانەکەپە لە یەکەم نیگادا زۆر بەکارە، تەنانەت، ئایدیالی بەکاری نووسەریش ھەر بەزمانی ئەم سیمایەو دەبرپاوە. بەلام ئارەزوو و خواستەکانی لە بارەى ژبان و کۆمەلەو ھەر ئارەزوو و خواستن و ھیچیان بەدى نایە.

ئەمە سەرەرای ئەوێ کە دەستیشی دەروا و بەلام ھیچی لەدەست نایە و زۆر نەکارە و بى دەست و بردە. خو لە قەپتلیکی خۆدا ھەشاردان و ھەمیشە بیر لە پاریزگاریی ژبانى شەخسى کردنەوێ خوێ لەوئ بوەستى، دەپەوئ لاوانیش بەم بیروپروایانەو بگلینى. ئەحمەد لای وایە بەکاربا راکیتشانیتک دنیا لە شارۆکەکیان دەبى بە ھار. خوینەر لەم رۆمانەدا بیپەوئ و نەپەوئ بزەى بەساویلکەپیی ئەو لاوانە دیتى کە ناتوانن پپوھندیی لەگەل خەلکدا سازکەن و ناتوانن بەھرە لە ھیز و توانستیان وەرگرن، کەچی لافى ئەو لى دەدەن لە پیکای فیرەشارستانیتییەو بەرە بەگوندان دەدەن.

بەلام مەسەلە لای پەشار کەمال لە رۆمانى (تەنەکە)دا بەباریکی تردا ھەلکەوتوو، گوندییان چاوی پروناکبیر دەکەنەو، دەپانەوئ لە پەنای دەسلەت و وەزىفەکەپەو لە سەریان ھەلداتى و پشتوانییان لى بکا.

فیکرەت لە جەنگەى خەباتدا لە دژ ئاغایان کە دەکەوتتە تەنگانەو پشت بەکۆمەک و یارمەتیى گوندییان دەبەستى و لە توان و گورپی نەبەزى ئەوان بەورە دى و لە کاتى ھەرە ناسکی خەباتدا لە کرۆکەو ھوشت بەو دەکا کە

۶- ئەحمەد ئەحمەدوؤف: رۆمانەکانى رەشاد نوورى، باکو، ۱۹۶۵. ل. ۱۰۰.

دەبى پىشت بەكى بېستى و بەچاوى خۆى دەبىنى ھىزى راستەقانى لە كوتتە و بەبى سى و دوو رەگەل ئەوان دەكەوئى. فىكرەت لەگەل ئەو جوړە رووناكبيرانەى دەبانەوئى تەنبا پىشت بەوھزىفەكەيان و خوئندەواربىيان ژىھاتىيى و كارامەيىيى خۆيان بنوئىن و لە ئاكامدا نايانپەرژىتە ھىچ كارىك و بەھىچدا رانەپەرموون زۆر جىاوازە و ھەر لە يەكەم نىگاۋە، ھەست بەوھ دەكرئى كە فىكرەت پىشت بەخەلك دەبەستى و زۆر لە نزيكەوھ لەگەل مەردمدا دەكوئى و جوۆش دەخوا و لەگەل گونديياندا بەداو و راپەلى سفت و كرژ خۆى تىيان ھەلەدەكىشى.

ئەحمەد قارەمانى رۆمانى (جىھانى تارىك) سەرەراى ئەوھ كە ھىچ كاتى تەنبايى بەخۆيەوھ نابىنى و ھەمىشە رۆشنىيرانى شارى لە دەورن و دەلى: «لە جەنگەى شەپرى مردن و ژياندا تاك و تەنبا ماومەوھ» و ترسى رىئ دەنەشى، كەچى فىكرەت لەم كاتانەدا پىشت بەگوندييان دەبەستى و بەتوان و ورەبەكى بالاترەوھ خەبات دەگيرئى.

خۆ (تەنكە)ش ھەر بە بەزىن و ژىركەوتنى قارەمانە سەرەككەيەكەى دوايى دئى. بەلام بەزىنى ئەم تا نووسىنەكانى سالى پەنجا و بگرە تا نووسىنەكانى ھەندئى لە نووسەرانى ئەمرۆكەش دياردييەكى كۆمەلايەتتى ئاساييە و بەسەلتى وەدەنگ نايە و بەزىنى قارەمانى سەرەكى بە بەدبىنى و ناھومئدى دىل سىرنا كا و وەك كارەساتىكى بەخەم و كوول و كەسەر دوايىيى نايە. چونكە فىكرەت كاتى دەبەزئى بىرواى بەخەباتى دواپۆژ لى نابزركى و وىژدانى خاوينى ئەو، ئىرادەى پتەو و رەخنەى ئەو، بىروا بەوھى كە كارىكى دەيكا ھەق و رەوايە، پىشت بەگەل بەستن، ورە بەزۆرداران بەردەدا و گىيانى ورەبەرزى و خۆشەويستى لە خوئندەردا وەخەبەر دئى.

بەشار كەمال لە بارەى گرىئى نەفسانىدا لە ھەلەنگوتن و سەرەنگرىئى زۆر ناخۆشدا فىكرەتى كۆلنەدەر و بىرووبروا رۆشنى كردووەتە نەينۆكى سىماى رووناكبىرى بەكار و خپوى خەسىەتى بەھىزى ئەم شىۋە رووناكبىرە، كە دەيەوئى لەگەل ئەو گوندييە ھەژارانەى لە رووى مرۆفايەتتەيەوھ زۆر لە

زۆرداران بەرھەزۋورتىن تا دەمىرى تەرىپى لە لەشدا ما بى بەسەر راستى
بىننىتە، لە خەباتى رھواياندا كۆمەگيان بكاو بى بەنمونه بۆ خەلكى تر .

ئەو گوندىيانەى لە رۆمانى (تەنەكە) دا وىنەكىشراون بەپى ئاكارىان لە چاۋ
رەنگ و روى ئەو گوندىيانەى س . عەلى و س . ئەرتەم و ر . ئەنىس و تەنانەت
ئەو نووسەرانەى كە تا ئەمىرۆش زۆر لەمەر گوندىيان دەنووسن گەلى
لەبەرھەزۋورتەن . قارەمانە گوندىيەكانى يەشار كەمال ، نە وەك گوندىيە
رەمەكى و ساۋىلكە و وشكەبرواكانى ر . خالىدن و نە لە بابەتى ئەو گوندىيە
رووخاۋ و بى وراڭەى . قەدرى و خ . ئەدىن كە لە ھەست و خوستى
مىرۇقايەتى بى بەھرن و وەك بوونەۋەرىكى فىزىئۆلۇجى و كۆمەلە بەسزىمانىك
لەقەلەم دراۋن و نە لە چەشنى ئەوانەى ر . نورىن كە شىاۋى بەزەين و نە
ۋەك ئەوانەى س . ئەرتەم و س . عەلىن كە لە گەنكاۋى ناگوزورى و نەزانى و
بى دەرھانيدا لە سەر بىستى زەۋى و بۆ دىراۋى ئاۋ يەكدى دەكوژن و نە
لەوانەى ر . ئەنىس و م . ماكالن ، كە بەدەسبەردارى دىيان و چارەنووسىيان بە
ھات و نەھاتەۋە شەتەك داۋە و لە ناۋ دەرھەدارى و نەخۇشىندا دەگەوزن و
دەپۇن . ك . تاھىر و ئۆ . خەنچەرلى ئۇغلى و س . ئارى سۆس و نووسەرانى
ھاۋچەرخى تر ، كە لە بارەى ئەم مەسەلەيە دەنووسن ، لە پىششىنالى خۇيان
پىشتر نەكەوتون .

لە (دىيائى تارىكى) ئۆ . خەنچەرلى ئۇغلىدا نەك گوندى وريا تەنانەت
ئەۋانى لە خوستى كۆپرەزگىماكى خەباتگىپرىش بى بەھرن ، لە ژىر چارەپەشى
ئەۋ تارىكىيەى داپپۇشىون وىژىنگ دەدەن و خەۋ دەيانباتەۋە . ھەرچى كەمال
تاھىرە ۋەك لە (پشت كورپى گوند) دا دەبىنن گوندى ۋەك موشاعىيەتلىكى
داخراۋ و گوندىيانى ۋەك كۆمەللىكى لە تاۋ نەخۇشى چرووساۋە وىنەكىشاۋە .
ئەمىرۆ لە نىۋان ئەو نووسەرانەى لەمەر ھاۋپىۋەندى گوند و گوندىيانەۋە
دەنووسن دوو رۋانگەى ھىمدار بەرچاۋ دەكەون : ھەندىكى ۋەك ك . تاھىر و
ئۆ . خەنچەرلى ئۇغلى و س . ئارى سۆى ھىچ جۆرە ھىزىكى بەكار لە گوندا
ناىبن ، گوندىيان ۋەك كۆمەللىك دەنوۋىن بەرەۋ چرووسانەۋە و پوۋچانەۋە بىرۋا .

گوندی له نووسینی ئەم نووسەرانهدا وهک بوونه وهرێکی تیکشکاو و نهکاره و
 بێ ههست و خوست وینه کیشراون. که چی به پێچه وانهی ئەمانه وه، له
 نووسینی به شار که مال و ئۆرخان که مال و سه ميم قۆچه گوێز و فه قير
 بايقورتدا وهک هیزکی وريا و به کار نیشان دراون. ره مه کایه تی و نه کاره بی
 به لای گونیدی رۆمانی (ته نه که) وه ئاکارگه لێکی نامۆ و بیانین. له (ته نه که) دا
 گوندی ئیتر ئەو که سه نییه به سزمانانه، مل بۆ چه و سانه وه لار کا و بۆ
 چاره نووس شۆر کا، بگره وهک مرۆیه ک وینه کیشراوه. له مرۆقایه تی خۆی
 گه یشتوو. با بشبه زێ سهر له نوێ تێ هه لده چیته وه و به گژ ئاغای زۆردار و
 جاندارما ده چێ و به گه له کۆمه کی داوای مافی خۆی ده کا و تا بلێی به توان و
 به گوپ و چاوکراوه و به هۆش و گۆش و وریا و دریایه و به زمانی لووس و
 به بزیه ژه هراوی و سویند و په یمانی درۆزانه فریوو ته فره نادرین. ئەم
 نیشانه یه وهک روویه کی هه ره به نرخی رۆمانه که سه رنج راده کیشی. به شار
 که مال قاره مانه گونیدییه کانی وهک مرۆی نائاسایی و له خده و عاده ت نامۆ
 نیشان نادا، ئەمانه ئەو پیاوه ساویلکه و ئاساییانه که له سه رو به ندیکی
 په نگ و پوو ئاشکرای کۆمه لایه تی و مێژوویدا ده مر استی راسته قینه ی
 ره نجه درن. له سه ر و سیمای ئەم گونیدیانه دا روویه رووی سه ر و فه سائی
 زهقی ناگوزوووری و هه ژاری دێین و هه ست به بارگراییی زۆرداری و بێ دادبی
 سه رکۆلی گونیدیان ده که یین. ته نانه ت له شوینێکی رۆمانه که دا ئەوه
 ده خوینینه وه که ئاستی ژیا نیان هینده نزم و په سته، گوزه رانیان ئەوه نده تال
 و ناله باره ژیا نیان له ئاوه ز به ده ره. به لام و پیرای ئەمانه. مرۆگه لیکي مه رد و
 به ته واوه تی جیهان بینی نوێ و ئاکارگه لیکي ئەوتۆن به ته نگ هه یچ جووره
 دژوارییه که وه نایه ن و له پیناوی مافی ره وای خویاندا تێ ده کوشن و خه بات
 ده گێرن. به ریکه وت نییه، که مه مۆیه کی کوردی خاوه ن ئەزموون و داپیره زه ینۆ
 وهک ده مر استی به توانی گونیدیان هه میشه له ناوه ندی کۆری خه باتدا
 ده وه ستن. به شار که مال نه ک هه ر له رۆمانی (ته نه که) دا، بگره له زۆربه ی
 رۆمانه کانی دا کورد فریاره سه، کورد به کۆمه گ و هاواری خه لکی لێقه و ماوه وه

دهچى، كورد ماكى بهگژ زۆردار اچوونه، ئەم نووسەرە گەورەيه له زۆر بەى نووسينه كانيدا بى كورد هەنگاو هەناھىنى و لە ھەموو ھەنگاو ھەئنانىكيشيا بەراشكاوى كورد دەنگ دەدا .

لە رۆمانى (ئىنچە مەمەد)دا كە تا ئىستا ھەزار رووپەرى لە دوو بەرگدا بۆلۆكرائوتە و ئەوئەندەى من ئاگادارم شازدە جار ھەر لە توركيا لە چاپ دراوتەو و بەچەند زمانى ئەورويابى و ئاسياى و ئافرىقاى تەرجەمە كراو، لە زۆر شوپندا دەلى ئىنچە مەمەد لە ئازايەتى و مەردايەتيدا لە كوردان دەچى و لە زۆر شوپنى تردا كورد دىنە ناو رۆمانەكەو و بەمەردايەتى و مێرخاسى دەور دەگيێرن. بەلام ئاورى لە كوردى بى ئاورپووش داوتەو و گزارەى لى كيشاون و پەتەتى دنياى بەسەر ھىناون. بەنمۆنە باوكى عارف سايم بەگ كە رۆژگارێك لە دياربەكر دەلال بوو و لە پەناى سايبەچەورى عارفەكەچەلى كورپيەو كە لە ئەنجوومەنى نوپنەرانى سەرھەتاي دەسلەلاتى مستەفا كەمالدا نوپنەرە.

وھەك مار كاژى دەلالى فرى داو و خۆى لە بيچمى ئاغادا ھەشارداو و عارف بەگى كورپى لە پاداشتى ياخى راوانانى پيش سەردەمى دامەزاندنى ھكۆومەتى تازە و خزمەت و ياريدەى زۆرى زەوى و زار و سامانى فرەى وەسەرپەك ناو و ھەرچى خەلكى ئەو ناو ھەن بەبزنيان دەزانى و گوندييان خواخواى ئەوھن بابى عارفە كەچەل ئاورپىكى خيريان لى بداتەو و دەستى ميارەكى ماچ كەن.

كە ئەفسانەى چياى ئاگرى دەخوئىنيەو خۆ ئەو ھەر بەجارى وات لى دى بەقەدەر چياى ئاگرى ئاگر بگرى و لە پيش دەمى ئەھمەدى كورد و ھەسۆى ئاسنگەر و پيرى كاروان كورنووش بۆ نەبەردى و گەورەبيى نەتەوھى كورد ببەى و بيز لە مەھموود خانى بايزيدى بکەيهو.

ئەفسانەى ھەزار كەلەگايان و كتيپى (بەسەرانسەرى و لاتدا) ھەر ھەمووى لە نمۆنە قارەمانى كوردان دەدوئى و باسى نەبەردى كوردانە.

یەشار کەمال یەکیکە لەو هونەرمەندە بە بەهرانەیی بڕوایان بەدوایی نەهاتنی شەوگەر نییە و لە ئەنگوست لە چاوترین تاریکییەوه ڕیگەیی ڕزگاری بەرەو ڕووناکی بەدی دەکەن. هەندێ نووسەری تورک راستینەکان لە پێستی خۆیاندا نابین. لە کولانەیی ڕەشبینی و بێ هیژی خۆیانەوه لەم راستینانە دەنۆن، ناتوانن خۆیان لەبەر دژواری ژیان ڕاگرن. ڕیگای سانا، لە گۆشەگیری و گەردەنشینی و لە دنیا دەستبەردار بووندا دەبینن، دەیانەوی خۆشیان و دەوربەریشیان بەو سەر بکەن کە لە پێناو ئاسوودەیی و دواڕۆژیکی ڕووناکدا ناتوانن هیچ شتیک بکری. تا ڕۆمانی (تەنەکە) یەشار کەمال بار و دۆخ لە بنەڕەتەوه، لە ڕۆمانی تورکدا بەم چەشن و ئاواپە. یەشار کەمال دژ ئەمانە دەووستی، بەهێز و توانی مرق، بەچاکە، بەجوانی و بەدەوی، بەدۆستایەتی و هاوڕێتی بڕوای ئەستورە و لەوه دانیایە کە لە نالەبارترین بار و هەول و مەرجدا لە پێناوی دنیاویەکی خۆشدا تیکۆشان و خەبات کاریکە لە توانستی مرقدا و دەکری. ئا ئەم ڕەنگ و ڕووه ئینسانانەییە کە ڕۆمانی (تەنەکە) ی کردوو بەداستان و ویردی سەر زاران و ناو و دەنگی پێ بەخشیوه.

هێز و پیزی ڕۆمانی (تەنەکە) لە بابەتەکەوهی، یا وەک ئۆکتای ئاقبال گوتەنی، «لە خۆیەپەنادانی هیزی ڕووداویکی راستەقانی» یەوه نەگوراوه^۷.

بەلای ئەو و بەلای فەتەحی ناچیشەوه مەسەلەکە مەسەلەیی ئەوه نییە لە کۆمەڵێکدا بژی و ببی بەئاشنای بڕی مرق و خۆ وەپەنای هیزی ڕووداویکی راستەقانی بەدی و بەمە کارەکە بیریتهوه. بگرە مەسەلەکە مەسەلەیی ئەوهیە بڕوانتە راستینی کۆمەڵایەتی دەوربەر و راستینی مرق. خۆ ئاكتای ئاقبالیش هونەرمەند و وەستایە، بەلام تۆ بلی هەر خۆی ئەو ڕووداوانەیی بەسەرھاتبا بەم ئاواپە دوایی بەنووسینەکەیی هینابا؟ یاخۆ فرچکی خۆپنەرانەیی بەوه هەڵدایەوه کە «چەوت و چیلێ ئەم دنیاویە بەمانان راست ناکریتەوه و هەر وا هاتوو و هەرواش دەروا و چمان لە دەست نایە».

۷- ڕۆژنامەیی (وەتەن)، نیسانی ۱۹۵۹، ل ۱۶.

یەشار کەمال نووسەرێکە دەزانێ چۆن لە راستییان پامینێ و چۆن لە کرۆکەووە بروائی و چۆن رەوتی کۆمەڵ لە حالی گۆران و پەرەساندندا ترازوو بکا. نووسینەکە لە پرووی میژوووە ماک و مایەیی بیروپروایەکی راستەقانییە. لەم نووسینەدا بروای بەگور و توانی مرۆ زۆر بەتینە و بەلگەیی ئەوەمان دەداتە دەست، کە مرۆ دەتوانێ ژبانی بەرەو خۆشتر و بەرەو شیائوتر بگۆری^۸.

پۆمانی (تەنەکە) ش کە رەنگ بەراستینی ژبان دەداتەو، وەک سەرلەبەر ئەو پۆمانانەی نۆمان هینان و لەمەر ئەم بابەتە نووسراون بەژێرکەوتن و بەزینی قارەمانی سەرەکی و گوندییان دواییی دێ. گوندی و قایمقام دەبەزن. قایمقام کاتی بۆ شوپنیکێ تری رادەگۆیزن پەژارە و خەم و خەفەت تیی پۆدین و بەجاری ورە بەرەدا و سەری لێ دەشپۆی، یەشار کەمال لەگەڵ ئەم پەژارە و سەرلێ شپواییەدا دەمانکا بەناشنا و دەلێ: «هەموو شتێ لە دەورووبەر سەراپووە. لە دنیا یەکی زەلامی کرۆکەپیدا بەتەنیا مایەووە. کەوتە ناو تاریکیاییەکی ترسناکەووە. گۆر بوووەووە. هەستی بەتەنیا یاییەک کرد وەک گویزانی تیژ. تا ئیوارێ نەیزانی کێ هات، کێ چوو، چیی مۆر کرد، چی گوت»^۹.

لە پاشان پرسیار لە پەسوول ئەفەندی دەکا و دەلێ:

«خۆ خەریککردن. خەباتکردن بۆ سوووە، وە نییە؟» پەسوول ئەفەندی لە وەلامدا دەلێ: «بۆ سوووە گەرەم.» ئەنجا. بەدەم تەق و هۆری تەنەکەووە بەرێ دەکرێ و لێرەدا دوایی بەخەبات دێ.

بەلام یەشار کەمال فیکرەت وەک رەمز و پێواری ئەمەکی خەلک و توان و گۆری خەلک و نەبڕانەووی خەبات لەگەڵ حەمەعلی کورددا کە بۆبەریکردنی

۸- برۆوانە: فەتھی ناجی. مرۆ نابریتەووە. ئیستانبوول. ۱۹۵۹ ل ۱۶ .

۹- یەشار کەمال. تەنەکە. ئیستانبوول. ل ۸۸ . ۹۴ . ۹۵ . مەرج نییە وەرگێرانی تیکستەکی (تەنەکە) لێرەووە لە دەقی کتیبەکەدا بەتەواوەتی وەک یەک بن.

هاتووو و لهگه‌ل مه‌مۆی نازا و دلیری تا دوا پشوو خه‌باتگیری کورددا
یه‌کانگیر ده‌کا و به‌تووشی یه‌کتریانه‌وه ده‌کا و ده‌لی:

«رووبه‌رووی یه‌ک هاتن، حه‌مه‌علی کورد پر به‌دل و زۆر به‌خۆشه‌ویستییه‌وه
ده‌پروانییه‌ قائمقام. بزه‌یه‌کی دۆستانه‌ی هاتی، له‌ره‌یه‌ک به‌سمیله‌ شۆره‌ له‌به‌ر
هه‌تاو کالبوووه‌که‌ی به‌دی ده‌کرا. به‌کول و که‌سه‌روه‌وه، گوتی: «ئۆغرت خیر
بی، به‌سه‌ر سه‌رم هاتی، به‌سه‌ر چاوانم هاتی قائمقامه‌که‌م.» قائمقام مه‌ته‌قی
پێ نه‌کرا، چاوی پر بوو له‌ فرمی‌سک، زمانی چوو له‌ کلێله. له‌ پاش چه‌ند ئه‌نجا
گریی زمانی خاویوووه‌وه. خۆ به‌خۆ بزه‌یه‌کی هاتی، گوتی: «حه‌مه‌علی،
حه‌مه‌علی» له‌ پاشان ده‌ستی به‌فیتووکی‌شان کرد، ئه‌م فیتوو به‌شیک بوو له
سیمفونیای نۆیهم که‌ له‌میژ بوو له‌ بیرری چوووووه‌وه و جارێ هه‌میشه‌ به‌سه‌ر
لیتییه‌وه‌ بوو.^{۱۰}

به‌لی، فیکره‌ت، سه‌باره‌ت به‌راگۆیژتنی بۆ قه‌زایه‌کی دیکه، ئه‌گه‌ر چی له
قه‌زای پێشوو داده‌برێ و ئه‌م راگۆیژتنه‌ به‌ به‌زین و ژیرکه‌وتن ده‌زانی و
تاریاده‌یه‌کیش له‌ کۆمه‌ل ده‌تۆرێ و زویر ده‌بی، به‌لام هه‌رکه‌ مه‌مۆی کوردی
ده‌گاتێ سه‌رله‌نوێ ئاه‌ی وه‌به‌ردا دێته‌وه و ئه‌م به‌یه‌ک گه‌یشتنه‌ به‌ژیا‌نییه‌وه
شه‌ته‌ک ده‌دا و بر‌وای ریشاژۆی به‌راست و ره‌وایی کاره‌ پیرۆزه‌که‌ی له‌ دلدا
ده‌چه‌سپینێ و بۆ له‌سه‌ر خه‌بات سووربوون و درێژه‌پیدانی توان و وزه‌یه‌کی
نه‌به‌زی پێ ده‌به‌خشی. ئه‌م یه‌کانگیربوونه‌ لایه‌نیکی هه‌ره‌ گرینگی رۆمانه‌که‌یه،
له‌ رۆشن‌بیریکی به‌ته‌نیا مه‌یداندا ماوه و مل بۆ به‌زین که‌ چ کردوووه‌وه‌ بی
به‌رووناکبیریک له‌گه‌ل خه‌لکا یه‌ک بگری و بر‌وا به‌ده‌مراستی راسته‌قینه‌ی گه‌ل
بێنی و هێز و گوری لێ نه‌برانی خه‌بات له‌ خۆندا به‌دی بکه‌ی. ئه‌مه‌ هه‌م
به‌ناگه‌ه‌نانه‌وه، هه‌م بانگ ر‌اه‌یشتنیکه‌ یه‌شار که‌مال له‌ رووناکبیرانی
را‌ده‌گه‌یینێ.

جا هه‌ر سه‌باره‌ت به‌مه‌یه‌ رۆمانه‌که‌ به‌ئاواتی خۆشبینی و داخواری چاکه‌ به

۱۰- یه‌شار که‌مال، ته‌نه‌که، ئیستانبول، ۸۸، ۹۴، ۹۵. مه‌رج نییه‌ وه‌رگێرانی
تیکسته‌که‌ی (ته‌نه‌که) لێره‌وه له‌ ده‌قی کتێبه‌که‌دا به‌ته‌واوه‌تی وه‌ک یه‌ک بن.

مرۆ گه یاندن و هیز و توانی خهبات به مرۆ به خشین دوایی دئ.

نووسەر له م رۆمانه دا ته نیا به روونکردنه وه دلی ئاو ناخواته وه، بگره ئه وهش نیشانه ده کا که له بهرچی ده بئ جله وی کار دهرده ست کرئ، و اتا ئه وهش نیشان ده دا که رووداوان روویان له کوئ کردووه و به چ باریکدا مه یلی گۆران ده کن. ئه و رووداوانه ی که ژیان له جهنگه ی زۆرانبازی دا به دیاری ده خا ئه گه رچی هیشتا له نووسه ردا و له باری چاره که سه ده به ک پیش ئیستای ولاته کهیدا به شه قل و مۆرک نییه، به لام مه یلی خۆنآندنی ئه وه ی زۆر تیدا به هیزه که سه به ینی به ره های مۆرک و شه قلیان وه دهر ده که وئ.

فه تحی ناجی به ره چا و کردنی ئه م لایه نه تایه ته ده نووسی: «یه شار که مال ده قاوده ق له کاتی خۆیدا سنووری راستینی به زان دووه و زانیویه چۆن چه ند شتیکیش له خۆیه وه تیکه ل به و راستینه بکا و زۆریش وه ستایانه به ناکامی گه یاندووه»^{۱۱}. ئه و لایه نه هیمداری که رۆمانی (ته نه که ی) له سه ره له ری رۆمانگه لیک نیومان لیک دووتا کردووه ته وه و له ئه ده بیاتی تورکا دچیکه یه کی گرینگی بۆ راناوه، ئه وه یه، که به جیهانروانییه کی پیشکه وتانه وه قه له می لئ وه کاره اتووه، وردتر بلیم، ئه و ئایدیاله یه که مرۆی به ره و ژیانێ ئازادی و دوا رۆژی روون وه دهنگ هینا وه.

یه شار که مال له رۆمانی (ئه وانه ی له تاریکیییا پێگه دهرده که ن) دا له مه ی قاره مانی رووناکبیری گوتووه و مه به ستی رۆماننووسین و دا هینانی ره نگ و رووی ئیجایی رووناکبیری له م بابته دا پئ به ره و رووی نووسه ره پیشکه وتخاوزه کان کردووه ته وه. ده توانین له گه ل ئه م قسانه ی خواره وهیدا ها وره وشت که یین:

«ده مه وئ ئه وانه ی به چرای سه ده ی بیسته مه وه که وتوونه نیو تاریکیایی سه ده کانی ناوهنده وه ئه م به سه ره اتانه یان له بیر نه کرین. ده مه وئ ئه وانه ی له پاش ئیمه وه دین بن به نمونه، من، به چاکه ی مرۆقان، به هه قبه ره روهرییان،

۱۱- فه تحی ناجی: مرۆ نابریته وه. ئیستانبوول. ۱۹۵۶. ل. ۲۱.

بەشەرەفیان، بەزالبوونی بیروبروای جوانی ئیمە بەسەر خراپە و ناپاکی خۆفروۆش و بۆی بار و لەبنەو بەر پروام قایمە و ھەرگیز نالەنگی و پر بەدەم ھاوار دەکەم ھۆسە دەی بیستەم ئەو تۆ و ئەو حالی ئیمە. با لیت پروون و ئاشکرا بۆی»^{۱۲}.

بەپراستی فیکرەت و ھەزارانی وەک ئەو با لە ژباند لە باری ئەم پۆمانەو بەشەزن، تووشی ناھومیدیش بن، بەلام یەشار کەمال نایەوئ لە پۆمانەکانیدا بەو جۆرە بیانینێ، بیروبروای نووسەر ئەمە یە، ھەربۆیە لە پاش بەزینی قارمانەکە ی ئەک مارشی ماتەم و کۆست کەوتن، بگرە سیمفۆنیای نۆیەمی بیتھۆفیان پۆ دەنگیوئ.

پۆمانی (تەنەکە) لە مەیانێ چاپەمەنیدا وەک پرووداویکی ئەدەبیی میژووی ئەدەبیاتی تورک ئەرجومەند ئەکرەم تالوو و سەمیم قۆجەگوئیز و ئۆکتای ئاقبال و نووسەرە بەناوبانگەکانی تر بەویەری ھەست بەدلاوایییەو پیشوازی لێ دەکەن. سەرلەبەری ئەو نووسەر و پەخنەگرانی لە بارە ی پۆمانان دەکوئنەو لە ھەوہ لکوۆو ئەو دەستنیشان دەکەن کە ئەم پۆمانە چەند پێ بەھە لکەوت و بەژیان چەسپ و چەند بە جیھانروانییەکی پیشکەوتانەو نووسراو.

سەمیم قۆجەگوئیز لە وتاریکی چکوۆلە، بەلام زۆر بەپروو و بەنرخدا، لە ژێر سەردیژی (بۆچی دەنووسین)دا، کە بۆ پۆمانی (تەنەکە) و مەسەلە ی دەوری ھونەرماند لە پاراستنی بەرژوہەندی خە لکی پەنجکێشدا و بۆ چۆن روانینە ژیان و سەرۆبەند و سیاسەت و مەسەلەکانی تر تەرخان کراو و وەک جۆرە بەرنامە یەک بۆ نووسەرانی پیشکەوتخوازی ئەمیرۆ و بۆ وەلامدانەوہ ی ئەو پەخنەگرانی لە مە پ گوندنووسین بەھونەر نازانن و دەلێن: (نموونە بێنەوہ) نووسراو، دەنووسی: «لەبارە ی ئەم مەسەلە یەوہ زووتر نموونە ھیناوتەوہ، ئیستاش (تەنەکە) ی یەشار کەمال بەشانموونە دینمەوہ. لە پاش خوئیندەوہ ی (تەنەکە) بیرم کردوہ، ورووژام، دلخۆش بووم، گوتم: ئافەرم یەشار بۆ خۆت و نووسینت، بەپراستی نووسینە، ئەک گال تە. یەشار کەمال سازەکە ی

۱۲- رۆژنامە ی «جومھوریەت» ۱۳ ی مارتی ۱۹۶۲.

بەدەستە وەھبە، ھەر خۆی دەزانی چۆن گۆرانی دەلی و بە چ ئاوازیک تیی
ھەلەکا^{۱۳}.

فەتحتی ناچیش وەک یەکی له جاریدەرانی بەکاری ئەدەبیاتی پێشکەوتخواز
و پەخنەگریکی بەناوبانگی تورک ئەو نوویاوییانەیی رۆمانی (تەنەکە)
بەئەدەبیاتی تورکی بەخششیون. بۆ سەرجهمی ئەو نووسەرانی لە مەڕ
سەردەمی ھاوچاخ دەنووسن، بەنموونە و سەرمشق ھیناوەتەو و داوایان لێ
دەکا ئەوانیش نووسینی ئاوا لە ھەموو روویەکەو تەواو و تەبا بنووسن:

«دەلیم ئەو نووسەرانی لە خۆیان رادەبینن بەنووسین کاریکی کۆمەلایەتی
و ھاکام بگەینن و نایانەوی له ژیانەو که سەرپەلی سەرەتایە و لە بیروپروای
حازرەکییەو تێ ھەلچن پێویستە بەوردی لە رۆمانی (تەنەکە) رامپن. بەلای
منەو (تەنەکە) نمونەیکە بەدەگمەنی کەم ھەلکەوتی پێگەییوی ئەدەبیات و
بەرھەمی بەنرخێ پڕبەپری پێبازی ریاڵیزمانەیی ئەدەبیاتی ئەمروۆ ئیمەیه^{۱۴}.
نابی ئەو ھەش لە بیربکەین کە رۆمانەکە لە پرووی قوول پۆچوونە ناو کرۆکی
ژیانەو و لەو بارەو، کە چەندی نوێکاری بەپەخشانی تورک بەخشییو، نەک
ھەر لەلایەن کۆر و کۆمەلانی ئەدەبی تورکەو بگرە لە لایەن ئەدەبیاتناسەکانی
سۆفیت و ئەوروپاشەو نرخی بەرزی دراوتی^{۱۵}.

ھەر ھەوا ئەکبەر باباییتفیش لەمەڕ رۆمانەکە دەلی: (تەنەکە) نمونەیی
پرشنگداری ئەو نووسینانەییە کە لەم سالانەیی دواییدا بەفرەوانی
بلاوکراو ھەو^{۱۶}.

۱۳- بەدی تەپە Yeditede ۱ ی مایسی ۱۹۵۶ .

۱۴- فەتحتی ناچی. مرۆ نابریتەو. ئیستانبوول. ۱۹۵۶. ل. ۲۰-۲۲ .

۱۵- بڕوانە: د. ئیرمییتف. زەنگی ناو تەم (سەرنج لەبارەیی ئەدەبی ھاوچەرخیی
تورکەو). رۆژھەلاتی ئەمروۆ. مۆسکۆ. ۱۹۵۸. ژمارە ۶، ل. ن. ستراتسووف.
سەرنج لەبارەیی پەخشانی ھاوچەرخیی تورکەو. گەلانی ئاسیا و ئەفریقا.
مۆسکۆ. ۱۹۶۲. ژمارە ۱ .

۱۶- ئا. ئا. باباییتف. لەبارەیی ئەدەبی ھاوچەرخیی تورکەو.

رۆمانی (تهنهکه) که لایه‌نه وه‌سفیه‌کانی پتوه‌ندی کۆمه‌لایه‌تی چقورئوفا به‌راشکاو بی‌دیار ده‌خا ئه‌و راستیه‌شمان وه‌بیر دینتته‌وه، که نه‌زموننی ره‌سه‌نی نووسه‌ر ژبانی چه‌ند ده‌وله‌مه‌ند و به‌ربلاو بی، چه‌ند له‌ نیزیکه‌وه له‌ نیگارکیشانی ده‌وریه‌ری خۆی پیتۆل و زۆرزان بی، مرۆقه‌کان، پیتسه‌ت و رووداوه‌کان، مه‌سه‌له‌کانی چه‌نده له‌کرۆکه‌وه ده‌رک کردبی نووسینه‌که‌شی هینده‌ ده‌ست ره‌نگینی و قه‌له‌مسواری و شو‌ره‌سواری پیوه‌ ده‌بریسکیته‌وه. جا که نووسینی نووسه‌ران ناوبانگیان ده‌روا و ده‌بنه‌ داستانی سه‌ر زاران سه‌بارت به‌مه‌یه که خۆیان خه‌لک له‌ نیزیکه‌وه چاک ده‌ناسن و له‌گه‌لیاندا ده‌ژین. رۆمانه‌کانی ئه‌م دوا‌ییانه‌ی به‌شار که‌مال ئه‌وه‌مان پی ده‌سه‌لین که ژبانی شه‌خسی و ئاره‌زوو و ئاواتی ئه‌و نووسه‌رانه‌ی له‌ ناوچه‌رگه‌ی گوندانه‌وه هه‌لکه‌وتوون و به‌هه‌موو تان و پۆی دلایانه‌وه به‌وانه‌وه شیرازه‌ کران، داخۆ چه‌ند له‌گه‌ل ژبانی زگماکی خه‌لک، له‌گه‌ل خه‌باتی خه‌لک، له‌گه‌ل ئاره‌زوو و خواستی خه‌لکا کولان و جۆشیان خواردوو.

ئه‌مه‌ بیست و سی سالی خسته‌ رۆمانی (تهنهکه) نووسراوه. ئیتر هی وه‌ک فیکره‌ت له‌ ژباندای زۆربوون، خه‌باتیان له‌ دژ زۆرداری و بی‌دادی و چه‌وساندنه‌وه پتر په‌ره‌ی ساندوو و توند و تیژتر بووه. ئیستا نه‌ک تاکه تاکه. به‌ک که‌س یا گوندیک، یا شارۆکه‌یه‌ک له‌ پشتیان، بگره‌ جه‌ماوه‌رانی وریا و به‌ئاگای خه‌لک و سه‌ره‌به‌ری رۆشنبیرانی خاوه‌ن بیروپروای پیتسه‌وت ئه‌و لاره‌ خه‌باتگیر و کورمه‌کوره‌ نیشتمان په‌روه‌رانه‌یان له‌ پشته‌وه‌ن که ده‌مراستی چاره‌نووسی دوا‌پۆژن^{۱۷}.

۱۷- کاتی که ئه‌م باسه‌م له‌ کۆریکی به‌کیتی نووسه‌رانی لقی سلیمانیدا ده‌خوینده‌وه. کاک که‌مال ره‌ئووفی هونه‌رمه‌ندی کورد. له‌سه‌ر ئه‌م باس هینانی سمفۆنیایه‌ وتاریکی روونکه‌ره‌وه‌ی پیتسه‌کشی دانیشتووه‌کان کرد. منیش زۆرم لا په‌سه‌ند بوو ئه‌گه‌ر بۆم بلوایه‌ کورته‌ی وتاره‌که‌یم لیته‌دا بلاو بکرایه‌ته‌وه، به‌لام بۆم نه‌کرا. داوای لیبووردن ده‌کهم و ئاواته‌خوازم خۆی گه‌لله‌ی ئه‌و وتاره‌ بلاو بکاته‌وه.

سەرچاۋە:

يەكەم: كىتەپخانىنىڭ فىلۇلۇجىي تۈرك

۱- لەبارەي تەنەكەۋە، ئى. قادر

۲- لەبارەي تۇفۇق فىكرەتەۋە، سەبىجە سەرتەل

۳- تىروانىنى ئومەر سەيفەددىن، ئادىن تابىئىف

۴- ھەندى تايبەتى خۇلقاندىننى حوسىن رەھمى، تامىلا ناسرۇفا

۵- (گوندى دەيەم)ى فەقىر بايقورت ك، ئە. گولىيىفا،

۶- چىرۆكەكانى سەمىم قۇجەگوپز رەھىلە زەبىنەلۇفا،

۷- مەسەلەي پووناكبير لە نىگاي ئۇرخان خەنچەرلى ئۇغلۇۋەۋە، واسىف نەسىب ئۇغلۇ.

دوۋەم:

۱- رۇمانىي ئىنجە مەمەد، يەشار كەمال.

۲- بالدەكى توز (رەخنە) يەشار كەمال.

۳- ئۆرتە دىرەك، يەشار كەمال.

۴- ئوئىلمەز ئۆت، يەشار كەمال.

۵- بربولوت قاينىور، يەشار كەمال.

ناسکویژی

خاوهنی قابووسنامه له روویه ری ۶۴ قابووسنامه دا دهلی: «قسه ههیه، بهجۆریکی بلئی مرق دلی پی شاد دهبی، بهجۆریکی دیکه ی بلئی پی دلگیر دهبی».

دهگپرنه وه، جاریکیان هاروونه رهشید خهونیک دهبینی، له خهونیدا ددانهکانی هه مو هه لوهریبوون. بۆ سبهینی بانگی لیزانی دهکا، خهونهکه ی بۆ لیک بداته وه، لئی دهپرسی: «مانای ئەم خهونهکه چیه؟»

لیزانهکه دهلی: «خا تهمه نی ئەمیرولوئیمین دریز کا، هه رچی خزم و خویش و که سوکارت هه ن، سه رله بهر، پیش خۆت دهمرن و کهست نامین».

هاروونه رهشید دهلی: «بیبه ن سه د داری لی بدن، قسه ی وا گران و له شان ناخۆش چۆن له رووی مندا دهکری. منیکی هه رچی که سوکارم هه ن، سه رله بهر، له پیش خۆمدا هه موو بمرن، ئیتر من له پاش وان به که لکی چی دیم؟» فه رمان ده دا لیزانیکه ی دیکه ی بۆ بینن. لیزانیکه ی دیکه ی بۆ دینن، که خهونهکه ی بۆ دهگپرنه وه، لیزان دهلی: «ئەم خهونه ی ئەمیرولوئیمین دیویه ئە وه دهگپرنی که ئەمیرولوئیمین له هه موو خزم و که سه کانی زیتتر دهژی».

هاروونه رهشید دهلی: «ئاوه ز هه ر ئاوه زه، لیکدانه وه هه ر ئە و لیکدانه وه یه، به لام قسه کان زۆر لیک جیاوازن». فه رمان ده دا سه د دیناری بکه ن به خه لات.

قسه هه یه هه توانی برینه،

شه کره، هه نگوینه، شیرینه،

زړهدارت بۆ به بهر دینی.

قسه هه یه سه د خۆزی به نووکه نیزه،

ژههره، تالاره، تفت و تیزه.

مرۆ لهو رۆژهوهی ئاوهزی بهچاک و خراب شکاوه و ههستی به جوان و دزیو وروژاوه، قسهی لهباری بۆ ههه باری پاناوه و ئهوهی له شان و له بهردلان گران و ناحهز بووبی به هیسک سووکییهوهی دهبرپوه، خهوش و دژیونی لئ تهکاندوه و بهدهم و پل پاراوی، رووی نیو کۆر و مهجلیسی لئ زهوا دیوه، ههرجیهکی رووی نیو قسه و کۆر و مهجلیسانی نهبووبی خوئی لئ نهبان کردووه. بهنموونه: بهیهکی درۆ بکا نالی درۆت کرد، دهلی: «راستت نهکرد»، «راست نارۆی»، «خۆت هالی دههستی»، یا بهیهکی مردووی مردبی و کۆستی کهوتبی نالی: «فلانه کهس»، دهلی: «خوا لیخۆشبوو»، یا بهیهکی بۆ میز و گووکردن بچی، نالی بۆ میز و گووکردن چوو، دهلی: «چوو بۆ سههپیشاو»، «چوو بۆ سهراو»، «بۆ دهست بهئاو گهیاندن چوو»، «چوو بۆ قهزای حاجهت» و... هتد.

ئهم جۆره هونهره زارپاراوییه له قسهسواریی ههموو نهتهوهبهکدا ههیه. وا پێ دهچی یۆنانییهکان له پێش ههمووانهوه قسهیان لئ کردووه و بۆ بهیهکه جار ترۆمی «ئهفه میزم Euphism» یان بۆ بهکار هیناوه.

ئهم ترۆمه له 1656 دا له قامووسی Bloantgloos دا بهکار هاتووه.

ئهم قامووسه بهم جۆرهی مانا لئ داوتهوه:

Euphism واتا قسهی پیس و ناخۆش و له شان و بهردل گران بهقسهی جوان و خۆش و له شان سووک دهبرین.

کهواتا (ئهفه میزم: ناسکوژی) له ناو کرۆکدا ئهوهتا له بری قسهی نالهبار و رهق و دزیو قسهی لهبار و نهرم و جوان بهکار بینی.

ئهوانهی له (ناسکوژی) یان کۆلیوهتهوه، به کهمی شاخ و بال لئ رواندن و ورده دهسکارییهوه بهواتای قسه بهنهزاکهت دهبرینیان بهکار هیناوه.

بیگومان ههموو وشهیهک، ههموو قسهیهک، ههموو رستهیهک کار له مرۆ دهکهن؛ باری پهوانی (پۆحی) ی تایبه تیتیتی خۆیانیان تیدا دیننه گۆرئ.

ناسکوپیژی له بنه رهندا بۆ ئهوهيه، تا ئه اندازهيه كه له كارى قسه، بهتايهت كارى قسهيهكى له شان گران و ناخۆش و پيس و ناله بار كه م كريتتهوه و ئهوه باره ناهه نجا رهوانى (رۆحى)يهى به بۆنهى قسه رهقى و كرچ و كالييهوه ديتته گۆرئ، سووك و له بهردل خۆش كرى.

مرۆ له بهرچى هه ربينا پهنا وه بهر ناسكوپیژی دهبا و له قسه و گفتوگۆدا به كارى دینى؟ بۆ وه لامدانه وهى ئه م پرسىاره پتويسته هیندى لایهنى بیۆلۆجى و فیزیۆلۆجى روون كهينه وه.

جا بۆ ئه وهى له مه چاتر بگهين، ده بۆ تپۆرى دوو پتۆر دياردييه كهى ئى. پ. پافلۆف به بېر بئینه وه.

يه كه م پتۆر دياردى به پتۆر تپۆرى (دوو پتۆر دياردى) ئى. پ. پافلۆف، له ئه نجامى كاریكى فیزیکیه وه دیتته گۆرئ. ئه مه یان مرویش و سه ره له بهرى گیانه له بهرانیشى تیدا هاویه شن. سه بارت به كاریكى فیزیكى چ مرۆ، چ گیانه بهر ههست به ئازارئ، به ئیشى دهكهن.

هه رچى دووم (پتۆر دياردى) به تهنیا مرۆ به رده كه وئ و هه ره له ودا به دى دئ. ئامپىرى به بنه رتهى ئه م پتۆر دياردييه ش و شه یه و هه ره كه پافلۆف ده لئ، ئه مه «دياردی ديارديیانه».

ئه م دوو (پتۆر دياردى) به لیکیش ده چن. لیکچوونیشیان له وه دایه كه هه ردووكیان كار له جهسته دهكهن، به لام كاری ئه میان له گه ل كاری ئه وى تریندا زۆر جیاوازه. ئه گه ر پتۆر یه كه مى دياردى، و اتا له كاتیکدا ئه و جیهانه هه یه تیداین، فیزیكانه كارمان تى بكا و ئه م كار تیکردنه ش، كه نیشانهى خۆی به خۆیه وه یه، یه كسه ر به سه ر ده چئ و پشوو دهبړئ، پتۆر دياردى كه وشه یه، مه رجییه و هه موونیه و هه ر بۆیه ش به رده واهه.

پافلۆف بۆ روونکردنه وهى ئه م مه به سه ته نمونه ی خوارئ دینتته وه:

كاتیکى وشه ی مسكى، هه لۆوه مان به زاردا دئ، ئه وى گوپى لى بى ئاوى له زار ده زئ و ده ره ووژئ و ئه م ئا و له زار زاین و هه رووژانه بۆیه مه رجییه،

چونکه ئیمه مسکی و هه‌لووژه به‌چاوی خو‌مان نابینین، نایان‌چێژین، چه‌شکه‌یان ناکه‌ین، بگره‌ته‌نیا هه‌ر به‌و ناوه‌ینانه‌یان کار له‌ خو‌شمان و له‌ گوێگریکی دیکه‌ش ده‌که‌ین. جا ئه‌م ئاو له‌ زار زان و هورووژانه‌وه‌نهبی ته‌نیا هه‌ر یه‌ک تاکه‌ مسکی، یا یه‌ک ده‌نکه‌ هه‌لووژه، یا هه‌ر بۆ دووانیان، یا هه‌ر بۆ سیانیان وا بۆ، بگره‌ بۆ هه‌موو مسکی و هه‌لووژه‌ی دنیا وایه‌ و هه‌ر سه‌باره‌ت به‌مه‌شه‌ مه‌سه‌له‌که‌ هه‌مووانی و به‌داوینه‌.

که‌واتا: وش، که‌ له‌ هه‌موو مه‌یدانیکی ژبانی مرۆدا زۆر گرنگه‌، له‌ مرۆ کار ده‌کا و هه‌ر له‌ به‌ر هه‌ندیشه‌ باری په‌وانی (سایکۆلۆجی)ی جو‌ربه‌جو‌ری لێ ده‌که‌وێته‌وه‌. وش هۆیه‌که‌، هێندێ جار شادی و دلخۆشی، هێندێ جار خه‌م و کول و که‌سه‌ر، هێندێ جار خو‌ریه‌ و هه‌راسانی و نیگه‌رانیی لێ دێته‌ گوێرێ. دیاره‌ سه‌له‌مینه‌وه‌یه‌ک له‌ وش ده‌که‌وێته‌وه‌ که‌ هه‌موو کاتی له‌ خو‌ش نایه‌ و له‌ به‌ردل سووک نییه‌. به‌کاره‌ینانی به‌شیکی زۆری وش له‌سه‌ر دل گران و ناخۆش ده‌بی به‌ سۆنگه‌ی په‌ژاره‌ و نیگه‌رانییه‌کی زۆر بۆ مرۆ، باری په‌وانی جو‌راوجۆری بۆ ده‌گورێتی. کاریکی فیزیکانه‌ زۆر جار پشووکورته‌ و له‌ پاش مه‌ودایه‌کی که‌م شوپ و ئاسه‌واری نامینی و له‌بیر ده‌چێته‌وه‌. هه‌رچی کاری وش و قسه‌یه‌، یا کاریکی له‌ وش و قسه‌ ده‌که‌وێته‌وه‌ کاریکی مه‌عنه‌وییه‌، کاریکی مه‌نتیقییه‌. کاریکی فیزیکانه‌ جه‌سته‌ی مرۆ له‌ ده‌رپرا زه‌ده‌دار ده‌کا، هه‌رچی کاری مه‌عنه‌وییه‌، ته‌ل و داوی دل، ژبی ده‌روون، تاری می‌شک ده‌بزوینی. کاری فیزیکی مه‌رجی نییه‌، هه‌ر بۆ وچانیکه‌. کاری مه‌عنه‌وی بۆ وچانه‌ و بۆ هه‌میشه‌یه‌ و کاریکی وا به‌هێز و گو‌ریشه‌، هه‌تا هه‌تا هه‌ر ده‌مینێ. له‌ ناو کورده‌واریدا قسه‌ له‌مه‌ر قسه‌ی تال و کرچ و کال و ناخۆش زۆر کراوه‌ که‌ گو‌تراوه‌: «زانی زووان سا‌رێژ ناوی»، «زانی شمشیر خو‌ش ئه‌وێته‌وه‌ زانی قسه‌ خو‌ش ناوێته‌وه‌»، «قسه‌ هه‌یه‌ خو‌زی به‌ نووکه‌نیزه‌» هه‌روا له‌ گو‌تره‌ نه‌گو‌تراون و به‌ ریکه‌وت نه‌بێژراون، بگره‌ «گی‌ژراون و بێژراون و وێژراون».

که‌واتا کاریکی له‌ وش و قسه‌ ده‌که‌وێته‌وه‌ و سه‌له‌مینه‌وه‌ و نیگه‌رانییه‌ک له‌

کاری وش دهنه نیتته وه به هیزتر و به زه برتره . هه ره له بهرئه وهیشه پهنا وه بهر ناسکو پژی دهر بژی و زور جار «په رژین له پرووت وه گولاو بژی» و «شه کر له دهمندا بژی» و «دوور له م به ره وانیه» و «دو له پرووی حازری» و «حاشایه کی جه نابت» و «گوپی شه یان که پر بژی» و «بیلامانی» و «ته شبیات نه بی» و «شهرع شهرمی نییه» و «کورد واتهنی» و «کابرا واتهنی» و... تادیشی له پارسه ننگ ده کری و له کرچ و کالی و بی تام و پیزی و بی نمه کی قسان سووک ده کریته وه و دلی گوپگری بی نارهنجی و دهر وونی بی جه خار نابی. به راستی له بارترین هژی خو له قسه ی رهق و تهق و کوت و مه ترهقی و یه کراست بواردن ناسکو پژییه. ئەم هونه ری ناسکو پژییه ش بارگه لی ره وانی (روحی)ی ئەوتۆ پیک دینی، له بری دل نازاردان و نیوان ئالۆزاندن، دلنیا یی و نیوان کۆکی پیک دینی. له جیاتیی دژمنایه تی دۆستایه تی خو ش دهکا. هه ره یه ک پروداو، ده کری به دوو باریدا دهر بری. به نمونه پروداویکی ناخو ش و هک مردن ده توانی به «خۆتان خو ش بن... که ی ته مه نیدا وه حازری؟» له خاوه ن مردووه که بپرسی و ده توانی به «که ی مرد»یشی لی بپرسی. به لام کیه هیان له بارتره؟ دیاره هیی یه که میان.

پیم وایه به و سه ره بوردی قابووسی کوپی وه شمگیر له مه ره هاروونه ره شیدی ده گپریته وه و کردمان به دیاچۆکه ی ئەم نووسینه، ناو کرۆکی مه به سه ته که مان به ده سه ته وه دا.

ئهو هتا کورد هه ره ئو پروداوه به چند جۆره شیوه و رشتی ده لی. له بری وه ی بلی: «فلانه که س مرد» ده لی: «خوا بر دیه وه». «به جیگه ی هه قی گه یشت»، «کۆچی دوا ییی کرد»، «سه ری نایه وه»، به لام بۆچی کاری ئو شیوه دهر برینانه ی له بری یه کتر دین له یه ک پله و پایه دا نین؟ بۆچی ئو باره ره وانیا نه ی له کاری ئەم شیوه دهر برینانه ده که ونه وه جیاوازن و له یه ک ئەندازه دا نین؟ ئەمه هه بی و نه بی ته نیا به مه سه له یه ک روون ده کریته وه: وش و قسه یه ک که به ناسکییه وه کار ده که نه گو پدی ره له پیشان واتای سه ره به خو و تاییه ت و جیاوازی خو یان هه بووه و به ته واوه تی بهر سی بهر و تیشکی

واتایه کی دیکه نه که وتوون، به لام هر کاتیکى ئەم وشانه ناسکویژانه، به کار دینین گیانی واتای تازهیان به بهردا دئ و تا ئەندازیهک واتاگۆرییهک دیتته گۆرئ. دیاره، گویدێر به کراست له واتا تازهکه ناگا، بگره هر له ههوه لکوه به یاریده ی بارودۆخی قسهکه، به کۆمهگی شیوازه هونهری دهربرینی قسهکه، به هاریکاری نیشانه و کتله پئی له واتای مه بهست گه یشتن، له گه ل واتا تازه که دا ده بئ به ئاشنا و رۆشنا و به سه ر و سیمای رواندنیکی نوپوه لیک ئاشکرا ده بن. ئەم واتا تازه یه هه روا له خۆرا ناگۆرئ. تا بهر تیشک و هه لومه رگی تازه نه که وئ، رهنگ و رووی ئاشنایه تیی لئ نه نیشتی، نه بانى و نامۆیی لئ ناته کیتته وه.

وش و قسه ی بۆ ناسکویژی مشتوما لکراو، تا زۆرتر له چه رخی رۆژگار بدرین لیک و لووستر ده بن، تا پتر بهر نه رمه ساوی به کاره ینان که ون واتا تازه کانیان به دن چه سپتر و پر به بهرتر ده بن و له پاشان به سووک و سانایییان تئ ده گه ین.

له کورتی بیبرینه وه، یه که وراست له واتای وش و قسه ی ناسکویژانه ناگه ین، به پێچ و په نا بۆی ده چین. گویدێر به کسه ر له وه ناگا قسه که دهرباره ی چیه. له پاشان له مه بهست ده گا. ئا ئەمه یه چیه تیی ناسکویژی، ئەمه یه هونه رمه ندایه تیی مرۆ، ئەمه یه بلیمه تیی بنیاده م. ده زانی خه به ریکی ناخۆش، رووداویکی گورچوویر، ناچاره له خپوی خه به ره که ی راگه یینئ، به لام چۆنی راگه یینئ؟ هه روا زه ق و زۆپ؟ نه خیر. له زه بری رووداوه که که م ده کاته وه، له مه به ست گه یاندنه که دا ده مار خا وکردنه وه یه ک هه یه. هونه ره که خۆیشی له م ده مار خا وکردنه وه یه دایه. ئەم ده مار خا وکردنه وه یه ییش له ناراسته وخۆ دهربرینی مه به سه ته که دایه. گوێگر له پاش قه برئ ئینجا تئ ده گا که رووداوه که ی به و شتیه یه تئ گه یاندراره.

به نمونه رستی «له ژياندا نه ماوه» به واتای «مردوو» له پيشان زۆر به زهمهت واتای مه به ستی به ده سه ته وه داوه و به یارمه تیی ده ق و نیشانه وه نه بووی تئ نه گه یشتووین، واته: ته نیا به ده م قسه و له ناو ده قی قسه دا

مانای مه‌به‌ستی ده‌گیاندا. له بارودوخی وادا بیر له‌وه ده‌گریته‌وه، ئەم قسه‌یه نه‌زاکه‌ته، یا ئەم بره‌ قسه و رستانه کام واتا ده‌گه‌یی‌ن؟ که‌چی له پاشان کار ده‌گاته ئەوه که هیچ‌ه‌وه‌جه به‌وه ناکا تو لیت بشیوئ.

زۆر روون و ئاشکرایه قسه‌گه‌لی به‌نه‌زاکه‌تی «فلانه که‌س عه‌مری دا به‌حازری»، «به‌ر رهمه‌تی خوا که‌وت»، «رۆحی به‌به‌هه‌شت شاد بوو»، «دنیا‌ی به‌جی هیشته»، «بینایی چاوان بۆ خۆی برديه‌وه» و هیی دیکه له چاو قسه‌ی «فلانه که‌س مردوو» هیند کاریگه‌ر نین، خه‌به‌ریکی به‌ رستی «مردوو» دهرده‌بیردی زۆر به‌ئیش و ئازاره، کاری قسه زۆر به‌هیزه، به‌پۆنه‌ی ئەم کار تیکردنه‌وه که نا‌هومیدی و په‌ژوانییه‌ک دینه‌ گۆرئ، زۆر خه‌ست و خۆلتره. به‌و ناسکوژییه‌ خه‌به‌ره ناخۆشه‌که له سیفه‌تیکه دهروونییه‌وه ده‌پێچین و سیفه‌ته دهروونییه‌که له‌م کاره‌دا دهروونیکه گه‌وره ده‌گپێئ.

ناسکوژییه‌کانی زمانی کوردی بۆ چ مه‌به‌ستی، به‌چ هۆیه‌که‌وه به‌کار ده‌هیندرین؟ بۆ وه‌لامدانه‌وه‌ی ئەم دوو پرسیاره وه له‌سه‌ر بنه‌چه‌کی ئەم پرسیارانه ده‌توانین بیانکه‌ین به‌ دوو بره‌وه:

بری یه‌که‌م جار جار ئەو قسانه‌ی به‌رده‌که‌ون که له بری قسه‌ی قه‌ده‌غه و له شان و له به‌ردل گران، زۆر به‌ ناسکیه‌وه به‌کار ده‌هیندرین، جا لێره‌دا له راستیدا وه‌نه‌بی هیچ قه‌ده‌غه‌یه‌ک هه‌بی، مه‌سه‌له‌که به‌ نیاز و خوازی ئەو که‌سه‌یه که قسه‌کان ده‌کا.

هه‌رچی بری دوومه، ئەو قسانه‌ی به‌رده‌که‌ون که له جیاتی قسه‌گه‌لیکی له زماندا به‌کاره‌ینانی نادروست بن و نه‌شین به‌زاردا بێن (قه‌ده‌غه) کرابن و گوتنیان له به‌رژه‌وه‌ند نه‌بی و له کۆر و مه‌جلیس و شوینی کۆمه‌لایه‌تیدا به‌کاره‌ینانیان ناشایان بی و هیندی جار له چوارچۆیه‌ی ئەده‌ب و بیر و بروا به‌ده‌ر بن به‌کار ده‌هیندرین، جا، که به‌کاریش ده‌هیندرین هیندی جار له قسه نادروسته‌وه‌که‌ش تا ئەندازه‌یه‌ک نزیک و خزم و جار جار به‌ ناسکی و ناو به‌ناو به‌ په‌نا و په‌رده‌ن. به‌کورتی، بری دووم قسه‌گه‌لی ده‌گریته‌وه که له‌باتی قسه‌ی قه‌ده‌غه به‌کار دین.

جا له نیاوان بری یه کهم و بری دووه مدا فهورق و سوویه کی سهره کی هه یه. قسه ناسکوژییه کانی بری یه کهم له گه ل مانا و مه بهستی ئو قسه و وشانه ی له بریان دین سهر به سهر هاوچووتن و پر به واتای یه کن. به ههر کام له قسه کان ده توانی مه به ست بپیکی، چ به میان، چ به وی تریان. چونکه زور به هاسانی مه به ست به دهسته وه دهن. به لئ راسته له رووی رست و شکل وه وش و قسه ناسکوژییه کان له وان ه ی له بریان ده گوترین جیاوازن، واته: نه وشه کان، نه قسه کان له وان ناچن، به لام واتا و مه به ست ههر ئو واتا و مه به ست. مه به ست ناشیوئ، ناگوژی، به روونی تیان ده گه ین، ههر له به رئه وه یشه که له بری «مرد» قسه ی «به رحمهت چوو» و «به مالی هه قی گه یشته» و چی و چی تر به کار دینن، واتای گشت ههر یه که. ههر ئو هنده یه ئو مه به ست گشته به شکل و شیوه ی جوړاوجوړ دهره بردرئ. ته نانه ت له ناووسینیشدا، واته بی کتله پتی ناووسینیش ههر تیان ده گه ین. به لام ههر چی قسه و رستی ناسکوژییه بری دووه من له گه ل ئه وان ه ی بری یه که مدا به چهند نیشانه یه که ده توانین جیا بکه ینه وه. ئو قسانه ی له بری قسه و وش قه دهغه به کار دین له رووی شکل و شیوه ش و له رووی مه به ستی شه وه لیک جیاوازن و له گه ل یه کدا هاوپیوه ند نین. ته نانه ت هیند لیکه وه دوورن بوره خزما یه تییه کیشیان له واتادا پیکه وه نییه. له ناووسین و به کتله پتی ناووسین نه بی به زحمهت تیان ده گه ین.

به نمونه: هیندئ ئه ندامی له ش، هیندئ کرده وه ی بیؤلوجی له ناو زانیانی پسپوری چهند زانسته ی کدا، له بری وه ی به ئاشکرا و به ناوی خو یانه وه بنووسن، دین به پتی لاتینی و به زاروه ی لاتینیان نیدو ه نووسن. واتا هه موو که سی تیان ناگن، تنیا ههر ئو پسپورا نه تیان ده گن.

قسه ناسکوژییه کان له زور سهره وه ده توانین بربر که ین. ئه مه به پتی نیشانه یه که، که خو ت په سندی ده که ی. ده توانی به پتی بابه ته کانیان دابه شیان که ی، به لام ئه مه زیتر به لای باری میکانیکیهت و پوآله تدا ده که وئ. ده ستوانی به باری رهوانیاندا دابه ش که ی، چونکه هوی رهوانی و سوژیزوینی له قسه ی

بەنەزاکەتدا دەور زۆر دەبینی. ئەمانە لیکتر کار دەکەن، بەلام دابەشکردنی وا لە پرووی زمانەوانییەوه پڕ بەمەبەست نییە.

ناسکوژییەکان لە باری لە زمان کۆلینەوهوه بە جۆری دابەش دەکرین کە ھەریەکە فالبیکە بۆ Euphism دروست کردن. جا لەم بارەوه ناسکوژییەکان لەم یرانەى خوارەویدا خری دەبنەوه:

یەكەم: وش و قسەگەلیكى لە گوتن و نووسیندا نەتوانی بیاندرکینی ناچار پەنا وەبەر نەگوتن و نەنووسینیان دەبەى و ئەمە خۆى بۆ خۆى ناسکوژیى دینیتە گۆرۆ. ئەمانەیش بەزۆرى جنیو و قسەى ناشیرین و دزیو دەگرنەوه و لە دووی رستانەوه دین. دەبینی قسەکەر، لە پڕ ھەلوپستیک دەکا و قسەکانی دەبرۆی و تەنیا بەناھەنگی دەنگ و چارە بەیەكدادان و چروچا و گرژ و مۆنکردندا ھەست دەکەى وشیک، قسەیکەى پەنامەکی ھەیه بەلام قسەکەر لە دەربیرینی ئەوهی پى نارەوايه و شایانی گوتنی پتوھ نابینی، یا بلۆین ئەو قسە نابەجیبەى سانسۆر کردوھ.

لەم قسە و رستانەى خواریدا ئەم جۆرە ناسکوژییە بەناشکرا بەرچا و دەکەوێ:

بەنمونه: قسەگەلى وەك «ھەى لە خۆت و...»، «ھەى لە گۆرۆ...»، «باشە تۆ ھەمووی بخۆ، ئەى من...»، چەند رستەیکەن و بەناتەواوی گوتراون و لە جیاتی تەواوکردن نوختەیان بۆ داندراوھ. جا ئەم نوختە دانانە بۆ زۆر مەبەستی دیکەش دادەنرێن.

دووھم: ھیندی جار ئەم ناسکوژییە بە گۆرینی قسەکان پێک دێ. وەك ئەوهی لە باتی «برسییەتى» بلۆی «دەمى بەقوتەوه گرتوھ» و لە برى «گیرفانى بۆش و بەتالە» بلۆی «ئەسپى لە گیرفانیدا سەوزەلە گیانم دەلى» و لە برى «وەك سەگ دەوھۆی» بلۆی «دەمى کردوھتە ئاسمان» و لە شوین «دەچم میز دەكەم» بلۆی «دەچمە سەرپیشاو» و لە جیبى «دەرپى» بلۆی «ئاوھلكراس» و لە جیاتی «حیض» بلۆی «بۆنۆژی» و لە باتى «ق... ئن» بلۆی «شەرمى» و... ھتد.

سییه: هیندی جار قسه‌کان ناحه‌زن و به‌گۆرینیکی تایبه‌ته‌وه، یا به‌یادریه‌کی مه‌رجی (ئیشاره‌تیکی شه‌رتی) یه‌وه ده‌گۆرین. جا له‌ زمانه‌ کوردیدا بری وش و قسه‌ هه‌ن، به‌یه‌ده‌گ بۆ ئەم مه‌به‌ستی خۆ له‌ قسه‌ی له‌ شان گران پاراستنه‌ به‌کار دین:

«هه‌ی واو لیکراو»، «فلانه‌ که‌س»، «کابرا»، «وانیک»، «هه‌رامه‌»، «هه‌ن»، «شته‌که‌» و «ئه‌و، ئه‌وان» و... هه‌ند، هه‌موو له‌م بابه‌ته‌ن.

چواره‌م: هیندی وش و قسه‌ی قه‌ده‌غه‌ به‌ وش و قسه‌ی زمانیکی بیانی ده‌رده‌بردین. به‌نموونه‌: له‌ بری «شیت» «ناقص العقل» عه‌ره‌بی و له‌ جیاتی «مردوو» «اهل القبور» و له‌ باقی «گانکردن» «مماره‌سه‌ی جنسی» به‌کار دین.

پنجه‌م: به‌کینایه‌ ده‌برینی ئه‌و وش و قسه‌یه‌ی له‌ مرۆ خوش نایه‌ن. به‌نموونه‌: له‌ بری «فلانه‌ که‌س مرد» ده‌گوتری «ئه‌ستیره‌ی له‌ ئاسمان کوزایه‌وه»، «چاوی له‌م دنیا‌یه‌ لیک نا»، «چوو به‌ خاکه‌وه»، «کۆچی دوا‌یی کرد» و... هه‌ند.

شه‌شه‌م: ده‌برینی وشه‌گه‌له‌یکی که‌ له‌ گوێگر خوش نایه‌ن به‌ قسه‌ی جۆراوجۆری تر ده‌گوترین له‌ بری «که‌ر» «گویدریژ» «چاره‌وی»، له‌ بری نه‌خۆشیی پیس «دوابراوه‌که‌»، «بێ ناوه‌که‌»، له‌ بری «نه‌خۆش» «ناساخ» له‌ بری «ئنه‌که‌م» «ماله‌وه‌مان»، «دایکی منداڵه‌کان»، «که‌یوانۆم»، «هاوسه‌ره‌که‌م» ده‌گوترین.

هه‌وته‌م: ده‌برینی وش و قسه‌ی له‌ شان گران به‌ گۆرینی. وه‌ک: له‌ جیاتی «درۆکردن» «راست نه‌کردن» و له‌ بری «ده‌کردن» «پال پتوه‌نان» به‌کار بێنی. جا هه‌رچه‌ند له‌ هه‌موو ناسکوژییه‌ کدا گۆرین هه‌یه‌ به‌لام گۆرینه‌کان هه‌ریه‌که‌ به‌جۆریکه‌. هیندیکیان هاوپیته‌ندی مه‌جازیان به‌ئاشکرا روونه‌ و هیندیکیان روون نییه‌ و هیندیکیان هاوپیته‌ندیان هه‌ر نییه‌. «نه‌خۆشیی پیس» و «بێ ناوه‌که‌» هه‌یج هاوپیته‌ندییه‌کیان له‌ نێواندا نییه‌، به‌لام «درۆکردن» و «راست نه‌کردن» هاوپیته‌ندن، چونکه‌ «درۆکردن» جۆریکه‌ له‌ «راست نه‌کردن».

ههشتهم: دهربرینی وش و قسهی له شان ناخۆش به فرانه لۆجیی
 جۆراوجۆر، وهک: له جیاتی «شیتبوون» «ههوا لهسهردان»، «ئهقل تیکچوون»،
 «بهکیو کهوتن»، «دانهکیو»، «بزرکاندن»، له جیاتی «گان پینهکران» «له
 پیاوهتی کهوتن» و له باتی «لهمندا لچوونهوه» «عوزر نهشوشتن» و له بری
 «کوشتن» «ههناسه له بهربرین»، «پرزه لی برین» و له جیاتی «کهی» «گوئگران»
 و له جیاتی «کویربوون» «چاو سپییوون»، «ئای چاو داهاتن»، «رهشایی
 داهاتن» و له بری «تپین» «با لی بهربوون» و... هتد.

نۆیهم: پیاو و ژنی خراپ و پیس به وش و رستی جۆربه جۆر دهربرین، وهک:
 «له بهزهی خوا به دوور» له بری «پیاوی خراپ»، «داوین تهی»، «بهیداخ بۆ
 هه لکراو»، «خۆل و دۆ بهسهرداکراو»، «پرچ برای»، «شار به دهرکراو» له بری
 ژنی خراپ.

دهیهم: وش و قسهی ناخۆش به رهوا ژکردنه وه. ئه مهیش یهک له هۆ
 سه رهکییه کانی ناسکوژییه. ئه م جۆره ناسکوژییه ناسکییه که ی لهو تهوس و
 تیزه دایه که تۆ شتیکی خواسایی هه لده گتیبیه وه و هه لاودیوی ده لئی. یهک لهو
 شتانهی که نه زا که تیکی کۆمیکانه دینیتته گۆرێ ئه م قسه ئاو ژوو کردنه وه یه یه.
 کاتیکی به «ترسنۆک» یک ده لئین (پاله وان) و به (نهزان) ئ ده لئین
 (فه یله سووف) و به (پیری) ده لئین (لاو). ئه مه مانای ئه وه نییه که واتای
 ئه سلئی وشه کان به بن لئیه وه ده که بن و پئی لی نانیین، بگره به ئاشکرا دیاره
 مه به ستمان لئیه دا گالته یه، دهنه ترسنۆک چۆن ده بی به پاله وان. ئه مه شتیکه
 به مه جازی کینایه به کار دئ و (تهکم) یکی تیدایه.

جا با بئینه وه سه روکاری شتی قه دهغه. بئگومان له هه موو زمانیکدا
 کۆمه لی ناو و رست و نیوچه رستی وا هه ن که له گوتن نایه ن و قه دهغه ن و
 مافی ئه وه یان نییه له ناو کۆر و مه جلیساندا بگوترین. به شتیوه یه کی
 ناره سمییانه قه دهغه کراون. ئه م قه دهغه نه برتیکیان سه ره به پرووچ و
 ئه فسانه ن و به شتیکیان سه باره ت به هیندی شتی دیار و ئاشکرا و هیندیکیان
 له بهر ریز لئینان و قه درگرتن ناگوترین و ناسکوژی له مه دا دهریکی گه وره

دهگيڙي. وش و قسهی قهدهغهی زمان له هۆ و سوڤنگهی جوړاوچوړ دهکهونه، بهلام دتوانين به تۆمهری له دوو بری گهورهياندا خړ کهينهوه:

بری بهکهه ئهوانهه که بهپي داو و دستووری ئاکار قهدهغه کراون. ليرهدا شتيک، يا رووداويکی ئاشکرا و ديارى ناودهبرئ، ئهمانه شتانيک، رووداوهگهليک که له ژياندا ههه و کهسيان لئ لاری نييه. بهراشکاووی و ئاشکرا دهربرينيان هيچ ترسي، رهمهکيتي و رهمهکيتي رهشه خه لکايه تيه که ودهنگ ناهيني، بهلام يو مروؤقيکی شارستاني گوتنيان له نيو کوؤر و مهجليساندا به عيب و شوورهی دهزاندرئ و به ناشيرين و دزيو له قهلهه دهرئ. نيوی هيندئ ئندامي لهش بهر ئهه بره قهدهغانه دهکهون.

هه کاتيکی بهزاردا هيناني ههه کيهه ئنداميکی قهدهغه مان لئ بهناچاری بي، ئهوه پهنا وه بهر ناسکوئزي دهبهين. به وش و رستي بياني، به يهکر است دروستکردن و داتاشين، به گهلی ريگهی پر پيچ و په نای ناسکوئزي دهردهبرين.

له زماني کورديدا «ذکر»، «مخرج»، «دهعبا»، «هين»، «وانتيک»، «ههرامه»، «شههرم»، «چووک»، «ناولنگ» و چي و چيي تر... له بری ناوی ئندامي مه بهست بهکار دههيندرين.

هه چي بری دوومه ناوی ئهه شتانهه که له بوچوونی پروپوچ و رهمهکيانه و ترسهوه دروست بوون. بهشي هه ره کوئی ئهه بره، ناوی ئهه شتانهه که به ناین، ههه ئاينتيک، قهدهغه کراون.

ئينسانانی سه رهتايی پتيان وا بووه پتوهنديه کی ئهفسووناوی له نيوان شت و ناوهکهيدا هه به. له بهر ئهه مه ناوبردنی ئهه جوړه شتانهی لپيان ترساون، يان لپيان خوؤش نه هاتووه قهدهغه کراوه. به نمونه:

ناوی «شهيتان»، «طاوس» يا ناوی ههه شتيکی (ش) و (ط)ی تيدا بي به ئايني ئيزدييان نابي بهزاردا بين و قهدهغهه.

به شيکی ديکهی وش و قسه که ههه بهر ئهه بری دوومه دهکهوي ئهوان که

پتوهندیان به ژیان و بژیوی خیزانه‌وه هه‌یه، له رۆژه‌لآت هەر له کۆنه‌وه وا باو بووه ژن و می‌رد ناوی یه‌کتریان به‌ناوی خوێانه‌وه نه‌هیتاوه. له کورده‌واریدا تا ئیستایش ژن به می‌ردی ده‌لی «باوکی منداڵه‌کان»، «خودانی من»، می‌ردیش به ژنه‌که‌ی ده‌لی «کولفه‌تامن»، «خیزانه‌که‌م» و له بانگ‌کردندا می‌رد به ژنه‌که‌ی ده‌لی «ئافره‌ت» و ژن به می‌رده‌که‌ی ده‌لی «پیاوه‌که». جا ئه‌مه هەر له ناو کورده‌واریدا وایه، یان خه‌لکی تریش وان ئه‌وه له مه‌سه‌له‌که ناگۆڕی، به‌لام ئه‌وه‌شت له‌بیر نه‌چی که ئه‌م قه‌ده‌غانه له زۆر شوینی ناوشار و خیزانانی بهر شارستانیته‌ی که‌وتوو له قه‌ده‌غه‌یی ترازان و می‌رد و ژن به ئاشکرایش ناوی یه‌کتر دین. خو جاری ئه‌گه‌ر ژن و می‌رده‌که تازهبووک و تازه‌زاوا بن، هینده گوێ به‌م ناسکوژییه نادری. مالی خو‌شه‌ویستیم کوژی‌هوه کرد، قه‌ده‌غه و مه‌ده‌غه ده‌زانی؟ هیندی جار خزمایه‌تییه‌که له نیتوان ژن و می‌رددا باری مه‌سه‌له‌که ده‌گۆڕی. زۆر ژن و می‌رد به «ئامۆزا» و «میمزا» و «پوورزا» و «خزمه» نجوی یه‌کدی ده‌بن. یا هیندی جار ئه‌گه‌ر که‌سی له پله و پایه‌یه‌کی به‌رزتردا بی ئه‌وه به «جه‌ناب» و «گه‌وره‌م» و «کاکه» و «هاپۆ» و «خالۆ» و «مامه» و «مامۆستا» و «وه‌ستا» و «یاشیخ» و «سه‌ید» و «خودان» و «سه‌یدا» و «به‌گم» و «ئاغا» و «میرزا» و «حاجی» و «مه‌لا» و «ریشسپی» و «پۆپ چه‌رمگ» و «ده‌رویش» و «سو‌فی» ناو ده‌برێ. هیندی جار ناسکوژییه‌که نه‌ک هەر به‌وش و قسه‌ی رووت و جی شاخ و بال ده‌گوترین بگه‌ر قسه‌گه‌لی وه‌ک:

«عه‌یب نه‌بی» و «به‌ئیستیلاح» و «دوو له‌م به‌ره‌وانییه» و «له رووت به‌گولای بی» و «له رووت به‌په‌رژین بی» و «دوو له رووی حازری» و «شه‌رع شه‌رمی نییه» و «کوردا واته‌نی» و «قسه‌ وا دێ» و چی و چیی تریشیان له پارسه‌نگ ده‌خرین و نامویی و دردۆنگی و له شانگرایان پی خاوه‌کرینه‌وه.

جا هەر له‌م جو‌ره قه‌ده‌غه و نیوه قه‌ده‌غانه ده‌توانین ناوی بری نه‌خۆشی و ده‌رد و په‌تا و ئاهۆ به‌بیر بپینه‌وه. نه‌خۆشی قورس و گران و کوشنده و کاری و بیس به‌زۆری ناویان ناهیندری وشی دیکه‌یان به‌نه‌زاکه‌ته‌وه له بری

دهگوترین. «بئی ناوهکه»، «دوابراوهکه»، «ناو بهگهرووی ئاشاچوووهکه» له بری «سیل و ئیسقا و دهردهباریکه و لارهشه» و زۆر نهخۆشیی تر دهگوترین. نەک هەر بهناوگۆڕین بگره زۆر جار که قسه لهم جوړه دهردانه دهکړئ، چ بهقسه و چ بهئیشارهتی دهست و دهنگ و چروچاره گرژکردن و بیزیان «گوڤی شهیتان کهر بئی» و «کړی داوود سلیمان» و «مۆری محهمه دی شهریف» و «قهزا و بهلا» و... هندیان لهگهڵدا دهگوترین.

ئهم ناسکوڤیڤیه خۆی (کینایه)یه و به عهرهبییهکهی (لطف التعبیر عن معنی مستکره او محظور)ه.

بۆ ئهم باسه تهماشای ئهم کتیبانهم کردوه.

۱- زمانی هاوچهرخي ئازهربایجان ج ۱.

۲- قابوسنامه.

۳- پهندی پتشینان، شیخ محهمه دی خال.

۴- جواهر البلاغة.

۵- ئینسیکلۆپیدیای ئازهربایجان (باسی پافلۆف).

۶- هونه و ژيان (به ئازهربایجانی).

۷- فن الشعر لارستطالیس.

۸- قاموسی موسته له حاتی ئه دهبی دیوانی تورکی.

۹- قاموسی فهلسهفه (به تورکی).

۱۰- عرفانی سعیدی (به فارسی).

۱۱- تاریخ سبک شناسی، بهار (به فارسی).

کۆواری کۆری زانیاری کورد، ژماره ۱۳ سالی ۱۹۸۵

چهرخی نووسه رانی بویر و نازا

یه شار که مال

ئیمه چ ده لئین؟ ده لئین یه کسانى هه بئى. ئینسان وهکو دیل نه ژى. مرۆ نازاد و سه به خۆ بئى. توخوا، بۆ نووسه ریکى ئەم چهرخه چى شتئى له مه ئاسایتر ده بئى؟ چى له مه خاویتر و پاکتر هه یه. تیکرای نووسه رانی بئى ده سه لاتی دنیا داواى ئەمه ده کهن که چى که سیش پیمان نالئى ئیوه چ ده کهن و برۆ به سه ر چاوتانه وه یه. سه د سه د و په نجا سألله نووسه ران داواى ده کهن. نووسه ران زمانى حالئى میلله تانن. نووسه ران هه میشه، سه باره ت به و ئه رکه ی له ئه ستۆبانه، زۆریان کارى که و ره کردووه و ده شیکه ن. چالاکی به رچاویان زۆر نواندووه و ده سینوینن. کیشه ی ولاتى ئیمه، له چا و کیشه ی ولاتانى دیکه، کیشه ی به ئاشووب و سه ر به گۆبه نده. نووسه رى ئیمه ش له سونگه ی ئەم ئه رک له ئه ستۆگرته ده یه وئى -با هینده ی میروویه کیش بئى- شتیک به شتیک بکا، خۆ دنیا خراپ نابئى.

ئینسانه کانمان دیلی خاکن. به شتیکى زۆرى خه لکه که مان تا ئیستاش له خانووبه ره یه کدا ده ژین که له ئه شکهوت پتر ده چن تا شتیکى دیکه. فه رموو بچنه رۆژه لاتی ئه نه دۆل. به هه زاران گوند ده بین خانووه کانیمان له ژیر زه ویدان. ئیمه ده مانه وئى ئەم خانووانه له ژیر زه ویه وه سه رکه ونه سه ر زه وى و به ر رووناکی. خواسته که مان خواستیکى زۆر چکۆله یه. تو بلیى وه سه ر زه ویه خستنى ئەمانه کاریکى هیند سه خت و دژوار بئى؟ ئى وا له نئو ئینسانانى ولاتانى ئیمه دا هه ن که هیشتا له نئو به رد و تاویرى کۆلراودا ده ژین.

هه موو دنيا جاري پيشكه وتوويي ولاتي ئيمه ي داوه و له ناوه باره ي دئ. بؤ كه س ماوه به ليسته ي راسته قينه و ژماره ي ترازوو كراوه وه له دواكه وتوويي ئيمه نه خوئيني؟ چ دهخوين، چ دهخوينه وه، له كوئي دهنووين، هه موو دنيا مان تي گهييون.

ئيمه ش خويمان ئه مه دهنانين و نكوولبي لي ناكه ين و له هه موو دهره تيكدان ديدركينين و ده لئين و هاوار ده كه ين بابه ئيمه ولاتيكي دواكه وتووين. خو هه ر ئيمه هاوار ناكه ين. گه وره پياوان و دانا و زاناکانيشمان ده يلين.

ئه مه هه موو جوانه، زه ريفه، به لام هه ر كه ئه مه ت به چيرؤكي نووسييه وه دنيا ويران ده بي. خو ئه گه ر بؤ شانوت نووسي ئه وه هه ر باسي سه رته و روژي سه شه. خو سينه ما، ئه وه هه ر باسي مه كه. هه ركه لي ني زيكي ده كه وييه وه و ناكه وپته تارمايي ره قبيت وه كو هه يوولا، وه كو شتي نابينا، بي هه ناسه دان له به ر مي شكا دئ و ده چئ.

به لي تيكراي نووسه رانمان به رهنگاري گرفتاري ئه من. كه به رهنگاري شيان ده بن چ ده بي و چ ده قه ومي؟ ناچار له گه ل كوئه په رستي و رژيمدا ده سته و به روكي يه ك ده بن و كاره ساتيكيان به سه ر دئ با به سه ر ده واري شري ناهينئ.

جا له م به ينه دا خه لك چ ده كا؟ دنه ي نووسه ران ده دن و وه ي مي رخاسي بويرييان وه به ر ده دن. به كورتي به پاله وانيان له قه له م ده دن. كيش و ترازوي نووسه ري تي ده پي چرته وه، ته نيا كيش و ترازوي مي رخاسي و نازايه تي له نارادا ده مي ني ته وه.

«كوره تو ته ماشا ته ماشا، نووسه ر چ چيرؤكيكي بؤ شانؤ نووسييه. بابه ئه گه ر ئه م نووسه رهيان له سه ر ئه م چيرؤكه له زيندان نه په ستا من ده ستي خو م له بندا ده برم. به راستي نووسه ره. به لام چ نووسه ري. ناغاكاني به دردي بردوه، نه بووه و نه بيستراوه. په رواي له هيچ نيه، له هيچ ناسله مي ته وه. مل له چه قو ده سوئ.»

«بۆرە بۆرە، چ رېپورتاژىكى نووسىيۇه... رېپورتاژە ھا، نە گالته. چ لەمە سەيرتر دەنوسرى، باسى ئەو كەسانەى كە بى تى و لەرز دەمرن، يا ئەوانەى كە لە ژىرەو ھەمىشە خەرىكى دزى و درۆزىنن وا دەكا، وەك بلىي ئەم نووسەرە گۆلمەزىكى بە چاوەو ھە بى وايە.»

«فېلمىكى ھىند سەيرە پىم وايە رەقىب قەت فېلمى وا رىگا نادا... بلى چىيان كرىبى باشە. گوندىي پىخاوس و مېخاوسىيان پىشان داوہ. ئەى ئافەرىن بۇ خۆتان و فېلمتان. بە راستى ئازايەتتە.»

تۆ وەرە، لە پىپەتتە پىشاندان نەترسى» جا بە راستى نووسەرەكانمان وەكو لە سەرەو ھە باسما كرىد بە مەتخ و بە شان و باھو ھەلدا نا پىشوازى دەكرىن.

نووسەرەكانمان ئەگەر سەبارەت بەوانەى لە سەرەو و تمان بۆسۆ و ناوۆچك نەكرىن، ئەو ھى بەسەريان دىنن بەسەريان نەيەت، بەگوپرەى خواست و ئارەزووى خۆيان، بەو داخواز و پىشنىارانەى كە بۇ راستىنەكانى و لات دەرى دەبىن بنووسن، ئەگەر نووسىنى ئەمانە بە كرىدەو ھەكى ئاسايى بزائرى كەس بە نووسەرانمان نالى قارەمان و بە چاوى پالەوانەو ھە سەريان ناكەن. نووسەرەان قەرزى خۆيان دەدەنەو ھە. ئەركى سەرشانىيان بەجى دىنن. دەلەن نووسەر كارى خۆى دەكا و دەروا.

بەلام ئەو ھى لە دنىادا بە قەرزەنەو ھە و ئەرك بەجى ھەتەن دەزائرى بۇ نووسەر لە ولاتى ئىمە ماىەى بۆسۆكرىد و تىھەلدان و زىندانكرىد و برسېتتە و دەلەى بە ئازار و ئەشكەنجەدان تۆلەيان بۇ دەكرىتەو ھە. جا ھەر سەبارەت بەو ھەشە كە خەلك وا دەزانن لەبەر ئازايەتتە دەگىرىن و خۆشەويستەن.

با ھەر شانازى بەخۆيانەو ھە بگەن. بەقارەمان و پالەوان بزائرىن. كىشەم لەسەرى نىيە، دەلەم سەرەراى ئەو ھەش ھىشتا ھەر كەمە، دەلەم خەلك ھىچ نادا. بەلام ئىمە، نووسەرەان، بەرانبەر ئەم حالە، شەرممان بە خۆدا دپتەو ھە.

ئایا به چ رهنگی خه لکه کهم لهم حاله رزگاریان دهبی؟ زۆرمان ریگای چاره سه رکردنی زانستییه کهشی ده زانین و دهیلین و دهیلینیه وه. فیرگه مان نین. ههشتا له سه دمان نه خوینده وارین. دهلین به ئه زمون ساغ بووه ته وه تا فیرگه له گوندان نه کریته وه خه لکه که فیری هیچ نابن.

لیڤه واره کانمان به ره وه نه مان دهچن. خو وه نه بی پیاوی زانمان نه بن. به لکو زۆریشمان هه ن و ته نانه ت ریگای چاره سه رکردنیسی زۆر چاک به له دین. به لام له هه موو تال و ناخۆشتر ئه وه به که کهس هه ست به پیویستی چه نه – چه نیکیش ناکا. ده لپی قسه له گه ل دار و به رد ده که بن. ئاغا کانمان قایمقامه کان بو سوودی خو یان لی ده خوړن. ئیمه ناچارین مه سه له که به وه ره پ و راستی و رووت و قووتیه وه پیتش چا و خه بن. کورپه نه بووه نه بووه، وا دنیا و یران ده بی، که چی ورته له که سه وه نایه ت.

ئیمه ش هه ره هینده مان بو ماوه ته وه به گژ کۆنه به رست و کاری چه وت و چیلی میریدا بچین و له ئاکامدا له زیندانیمان په ستن.

ئهم ولاته جوان و خو شه یان لی کردووین به یاساخانه و ولاتی ره شبگیری، تووشی یاساخی هیند سه یروسه مه ره دین. ته نانه ت که ره پوو کی که ره پوو ئاساییش پ نا کاته وه. هیزه به چاوه وه ی نه که ن، ئهم ولاته له سای سه ری ئهم هه موو یاساخ و ماساخه وه به م روژه گه یشت. جا له هه مووان سه یروسه مه ره تر ئه وه به ئیمه هه ره په له ی ره شی نیوچاوانی چه وت و چیلی ده ژمیرین. که چی که سمان وه چنگ نا که وی هیچ نه بی پی بکه نی. ئیمه له هیچه و له خوړابی داخی دلی خو مان هه لده ریژین.

خو هیچ نه بی ئه نو سه رانه مان که چاکن و به گوړن و خاوه نی سوژیکی راسته قینه ن، دنیا به کی جوان و رهنگینمان پیشکه ش ده که ن. ئیمه زۆر نو سه ری و امان هه ن. نو سه رانی ئیمه به گوړیکی گه وه ره وه به سه ر راستینه کانی خه لکه که ماندا، ولاته که ماندا دانوشتا ونه ته وه.

با ئیتر باسی برسیتی و یه کسانیکردن به ئازایه تی و دلیری زانین

بپچرتتهوه. پټويسته ئەمه بټټټ به يه كهه م ئەركي نووسهر.
 نووسهر يك كه باسي يه كساني و هه ژاري دهكا، به گژ چهوساندننهوه و
 زۆرداريدا دهچي. ئەمه لهه چهرخهه شتيكي يه گجار ئاساييه.
 ئەوهي كه ئەمه به ئەرك نه زانئ دياره ئەوانهش به نووسهر نازانئ كه
 ئەركي مروڤايه تي و هاوولا تي تيبان له ئەستو گرتووه. جا نابئ له ولا تي
 ئيمهش وابئ؟ كوا؟
 رۆژئ كه ئەمانه دهبن به شتي ئاسايي، رۆژئ كه نووسهر انمان قسه له
 راستينه نيشتمان يه كانمان دهكهن جا با قسه كانيشيان زۆر تال و جه رگبر
 بن، ئەگهر تووشي به لا نه هاتن، واته: رۆژئ كه چه رخي نووسهراني ئازا و
 قاره مان به سه ره چي ئەوه له و ديمو كراسيه ته نيزيك دهكه وينهوه كه شانازيي
 پتوه دهكهين.
 له وانه يه بلين چه رخي نووسهراني ئازا و بوير له هيچ ولا تي به سه ر ناچي.
 به لام من ده ليم با سكر دني يه كساني و راستينه نيشتمان يه كان له م
 چه رখেه شتيكي ئاساييه و بو نووسه ري و هكونان و ناوي لي هاتووه، نابئ
 به كاريكي ئازايانه و كه له م پردانه بزانه ري.
 پټويسته له پيناوي ئەمه ده تي بكوشين.

به يان ژماره ٣٣، ١٩٧٦

ناوه پۆک

- ئەحمەد عارف شاعیری گەورەیی کورد لە کوردستانی تورکیا 5
- رەنگ و رووی نوێی مرۆ لە هونەر و بەهرەیی یەشار کەمالدا لەبارەیی... 33
- ناسکوێژی 61
- چەرخیی نووسەرانی بوێر و ئازا. یەشار کەمال 75